

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผสมผสานกับ การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้คือ

ผลการศึกษาสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1

ระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเกษตรที่รองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจบริบทชุมชน และวิเคราะห์ระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชนเกษตรที่รองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 บริบทชุมชนเกษตร
- ตอนที่ 2 บริบทเชิงการท่องเที่ยวของเกษตร
- ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเกษตร
ที่รองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ตอนที่ 1 บริบทชุมชนเกษตร

1. ประวัติความเป็นมา

“เกษตร” เป็นย่านชุมชนที่มีความเจริญมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย เป็นทั้ง ชุมชนค้าขายและเป็นที่ตั้งค่ายตรวจเรือต่างๆ ที่จะเดินทางผ่านไปมาข้างอยุธยา รวมถึงวัดวาอาราม ต่าง ๆ บนเกษตรล้วนมีความสวยงาม ล้วนแล้วแต่เป็นศิลปสถาปัตยกรรมในสมัยอยุธยาทั้งสิ้น แต่คงจะมาร้างคนเมื่อพม่ามาบุรุษศรีอยุธยา หลังจากกองถู๊เอกสารชาได้พระเจ้าตากสินมหาราช จึงโปรดให้ชาวมอญที่เข้าริบมาตั้งถิ่นฐานที่บริเวณเกษตรแห่งนี้อีกครั้ง

แต่เดิมเกษตรไม่ได้มีลักษณะเป็นเกษตร เป็นส่วนของแผ่นดินรูปโฉลักษณะเป็นเหลม ยืนออกไปตามความโค้งของแม่น้ำเจ้าพระยา มีชื่อมาแต่ก่อนว่า “บ้านเหลม” แต่ได้มีการบุคลอก คลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้นในส่วนที่เป็นเหลม ในเวลาต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางแรงขึ้น มีการ กัดเซาะคลื่นทำให้คลองขยาย แผ่นดินตรงเหลมจึงกลายเป็นเกษตร ชื่อที่เรียกนั้น ชื่อเดิมเรียกว่า “เกษตรากุน”

ในสมัยอยุธยามีเรือสินค้าทั้งในและต่างประเทศผ่านเข้ามาตามลำน้ำเจ้าพระยา เพื่อจะไปยังอยุธยา เมื่อถึงรัชกาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ (พ.ศ.2251-2275) จึงพิจารณาเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องขุดคลองลัดตามลำน้ำเจ้าพระยาเพิ่มเติม เพื่อลดระยะเวลาและระยะเวลาในการคมนาคมขนส่งทางน้ำในสมัยนั้น รวมถึงเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของกรุงศรีอยุธยาในสมัยนั้น จึงทรงมีพระราชดำริให้ขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงเกาะเกร็ดขึ้นบริเวณที่มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลโถงอ้อมไปทางทิศตะวันตก แล้วไหลลงกลับมาทางทิศตะวันออกในปี พ.ศ.2265 ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารฉบับพระราชนัตรศัลศิตาตอนหนึ่งว่า "...ในปีขال จัตวาศก ทรงกรุณาโปรดให้พระชนบุรีเป็นแม่กองเกณฑ์พลนิกายคนหัวเมืองปากใต้ให้ได้คน 10,000 คนเศษ ให้ขุดคลองเตี้ร์คน้อย ลึก 6 ศอก กว้าง 6 วา ยาวทางไก่ได้ 39 วาเศษ ขุดเดือนเชยจึงแล้วเสร็จ..." เมื่อทำการขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาได้แล้ว ทำให้เกิดการเดินเรือลัดได้เร็วขึ้น เรียกคลองในสมัยนั้นว่า "คลองลัดเกร็ดน้อย" ต่อมา尼ยมเรียกว่า "คลองลัดเกร็ด" ต้นคลองหรือปากคลองเรียกว่า "ปากเกร็ด" ต่อมากล่องลัดเกร็ดได้ถูกความแรงของกระแสน้ำเซาะตลึงพัง จนกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ กลายเป็นแม่น้ำไป ที่คืนบริเวณที่เป็นแหล่งยื่นออกไปจึงมีลักษณะเป็น "เกาะ" เรียกันว่า "เกาะเกร็ด"

ในสมัยโบราณเรียกเกาะเกร็ดที่เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กนี้ว่า "เกร็ดน้อย" (ที่เสียงรากจังหวัดปทุมธานี เรียกว่า "เกรดใหญ่" เพราะมีการขุดคลองลัดแล้วกลายเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่กว่าเกาะเกร็ด) อาจเป็นไปได้ว่าคนสมัยโบราณนิยมเรียกเกาะที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ว่า "เกร็ด" ต่อมาก็ได้ตั้งชื่อเกอปากเกร็ด ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2427 เกาะคลากุลจึงมีฐานะเป็นตำบล และมีชื่อเรียกว่า "ตำบลเกาะเกร็ด" เกาะนี้จึงได้ชื่อว่า "เกาะเกร็ด" จนมาถึงปัจจุบัน

ในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงกับปี พ.ศ.2317 ได้โปรดเกล้าให้ข้าหลวงไปรับครอบครัวมองญาติ้งบ้านเรือนอยู่ในห้องที่ปากเกร็ด (รวมทั้งในเกาะเกร็ด) และสามโคก จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากมองแพ้สังคมกับพม่า เมื่อมองสู้ฟุ่มไม่ได้จึงอพยพครอบครัวมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ต่อมากในปี พ.ศ.2538 ทรงกับสมันรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้โปรดเกล้าให้เจ้าฟ้ามงกุฎ (รัชกาลที่ 4) ไปรับครอบครัวมอง ซึ่งหนีภัยสังคมมาจากพม่าอาศัยอยู่ที่ด่านเจดีย์สามองค์ เมืองกาญจนบุรี และได้โปรดเกล้าฯ ให้พระยาอภัยภูธร สมมุนนายก ไปรับครอบครัวมองเหล่านี้มาอยู่ที่เมืองนนทบุรีบ้าง ปทุมธานีบ้าง เมืองเขื่อนขันธ์ (พระประแดง) บ้าง ดังนั้น จึงมีชาวมองออาศัยอยู่ในเกาะเกร็ดและหลายห้องที่หลายตำบลในอำเภอปากเกร็ด เนื่องจากมีชาวมองอพยพเข้ามาถึง 2 ครั้ง คือในปี พ.ศ.2317 และปี พ.ศ.2358 (หวาน พินธุพันธ์, 2546: 58)

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็มักจะเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานยังพระราชวังบางปะอินเสมอ กล่าวกันว่าทรงเวลาพักเรือพระที่นั่งตามวัดต่างๆ บริเวณ

ปากเกร็ดและเกาะเกร็คนี้ทุกวัด และพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้บูรณะปฏิสังขรณ์วัดปากอ่าว (วัดประมัยิกาวาส) เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลร่วมกับพระเจ้าบรมน ไวยกาเรือ กรมเดช พระสุครัตนราชปะยูร และพระบรมวงศานุวงศ์ผู้ใหญ่ที่ทรงอภิบาลทำนุบำรุง สมเด็จพระเทพศรินทรพระบรมราชชนนีและพระองค์นาถตั้งแต่ครั้นทรงพระเยว์ ในสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง ช่วงหลังจากปี พ.ศ.2475 และช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หมู่บ้านในตำบลย่านเกาะเกร็ดและปากเกร็ด ริมแม่น้ำเจ้าพระยา กลายเป็นแหล่งหนาแน่นตัวเพื่อเตรียมรับสถานะวิกฤตในกรุงเทพฯ มีนักการเมืองและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายท่าน ได้มาริ่งบ้านสำรองไว้ยามฉุกเฉิน ซึ่งต่อมาทางราชการได้เข้ามายึดบ้านดังกล่าว (องค์การบริหารส่วนตำบลปากเกร็ด, 2554: ระบบออนไลน์)

2. ที่ตั้งและอาณาเขต

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่อยู่กลางลำน้ำเจ้าพระยา มีรูปร่างคล้ายกับสี่เหลี่ยมผืนผ้า จัดเป็นตำบลหนึ่งใน 12 ตำบลของเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งอยู่ห่างจากที่ว่าการ อำเภอปากเกร็ด ประมาณ 2 กิโลเมตร โดยมีขนาดพื้นที่ประมาณ 4.2 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,625 ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอปากเกร็ด ประมาณ 2 กิโลเมตร ทั้งนี้ พื้นที่ของเกาะเกร็ดมีเพียง ร้อยละ 4.64 ของพื้นที่ในอำเภอปากเกร็ด ซึ่งมีอาณาคิดต่อ กับพื้นที่ข้างคิ่ง (องค์การบริหาร ส่วนตำบลเกาะเกร็ด, 2554: ระบบออนไลน์) ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ ตำบลคลองพระอุคุณ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยา กั้นกลาง
ทิศใต้	ติดกับ ตำบลท่าอิฐ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยา กั้นกลาง
ทิศตะวันออก	ติดกับ ตำบลปากเกร็ด โดยมีแม่น้ำลักษณ์เกร็ด กั้นกลาง
ทิศตะวันตก	ติดกับ ตำบลอ้อมเกร็ด และตำบลบางพลับ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยา กั้นกลาง

ภาพที่ 2 ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. การคุณภาพและการเข้าถึง

3.1 การคุณภาพเข้าถึงทางการเงิน

รายงานต์ สามารถเดินทางโดยรถชนิดมาที่ห้าแยกปากเกร็ด ตรงไปตามถนนแข็งวัฒนา ทางไปเทศบาลปากเกร็ด จากห้าแยกประมาณ 20 เมตร ก่อนถึงโรงหนังเมืองช่อร์ซออลีวู้ด เลี้ยวซ้าย เข้าถนนภูมิเวท ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร ถึงวัดสนานหนែื่องอุดรทึ่ง ไว้ที่วัด แล้วนั่งเรือข้ามไปทางการเงิน ไปปั้นทางการเงินที่วัดประมัยพิกาواس หรือไปที่วัดกลางเกร็ด นั่งเรือข้ามฟากไปปั้นทางการเงินที่วัดป่าฝ้าย (เรือข้ามฟากบริการเวลา 05.00 - 21.30 น. ค่าโดยสารคนละ 2 บาท ที่วัดสนานหนែื่อง มีบริการจักรยานรถจักรยานยนต์สำหรับนักท่องเที่ยว ค่าจอดรถคันละ 30 บาท)

รถโดยสารประจำทาง สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ให้ลงรถที่ป้ายโรงหนังเมืองช่อร์ซออลีวู้ด แล้วนั่งรถจักรยานยนต์รับจ้างไปที่ท่าเรือวัดสนานหนែื่อง หรือวัดกลางเกร็ด ค่าโดยสารประมาณ 10 บาท

เรือ โดยเดินทางจากกรุงเทพฯ โดยเรือคันเดียวเจ้าพระยา ออกจากท่าวัดสิงขร ลงที่ท่าน้ำจังหวัดนนทบุรี ค่าโดยสารคนละ 22 บาท (เรือทัวร์) จากนั้นนั่งเรือหางยาวที่ท่าน้ำนนทบุรีไปที่ปั้นทางการเงินที่วัดกลางเกร็ด หรือนั่งเรือรถประจำทางจากท่าน้ำนนทบุรีไปที่อำเภอปากเกร็ด แล้วลงเรือที่วัดสนานหนែื่องหรือวัดกลาง เรือบริการระหว่างเวลา 08.30 - 18.30 น.

3.2 การคุณภาพภายในทางการเงิน

ส่วนใหญ่ใช้ทางเท้าเป็นหลัก ซึ่งเป็นทางเท้าคอนกรีตรอง冈冈 ขนาดกว้างประมาณ 1.50 - 2.00 เมตร สร้างประมาณปี พ.ศ. 2520 เป็นถนนสายหลักเชื่อมโยงในแต่ละหมู่บ้าน และจะมีถนนสายย่อยลัดเลาะไปตามบ้านและสวน ถนนนี้จะนานาไปกับลำน้ำเจ้าพระยาและอยู่ริมแม่น้ำในหมู่ที่ 1, 5, 6 และ 7 ทั้งนี้เนื่องจากถนนเป็นทางเท้าที่มีขนาดเล็ก ทำให้รถชนตัวไม่สามารถแล่นผ่านได้ การเดินทางบนถนนส่วนใหญ่ใช้การเดินเท้า การจี้จักรยาน หรือรถจักรยานยนต์ส่วนตัว นอกจากนี้ยังปรากฏรูปแบบการให้บริการของรถจักรยานยนต์รับจ้างที่ประจำ 2 จุดหลักคือ บริเวณวัดประมัยพิกาواس และบริเวณท่าเรือป่าฝ้าย ส่วนการเดินทางทางน้ำ จะเป็นการนั่งเรือโดยสารหรือเรือส่วนตัว และส่วนใหญ่เป็นบ้านที่อยู่ริมแม่น้ำและตั้งอยู่ห่างจากถนนสายหลักของตำบล ซึ่งจะใช้เวลาในการเดินทางทางบกมากกว่าทางเรือ

4. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของทางการเงิน มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบต่ำล้อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณพื้นที่ริมน้ำเป็นที่ลุ่มมากกว่าตอนกลาง พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบน้ำท่วมถึง ทำให้พื้นที่ทั่วทั้งทางเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม ดังจะเห็นได้ว่ามีการทำสวน

ไม่ผลไม้ยืนต้นอยู่ทั่วไป ผลไม้ที่นิยมปลูกได้แก่ กล้วย มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ บริเวณส่วนกลางของเกาะเกร็ดแต่เดิมเป็นพื้นที่ป่ารกข้าวเจ้า แต่ไม่มีการทำนาตั้งแต่ปี พ.ศ.2525 เนื่องจากบริเวณกลางเกาะเป็นที่ดอนสูงกว่าบริเวณริมเกาะ การดึงน้ำเข้าสู่พื้นที่นาต้องอาศัยเครื่องสูบน้ำ อีกทั้งสภาพคุณลักษณะในเกาะเกร็ดปัจจุบันตื้นเขิน ไม่มีการขุดลอกภูมเป็นระยะเวลานาน การทำนาจึงไม่คุ้มกับการลงทุน ทำให้พื้นที่นาในอดีตกลายมาเป็นพื้นที่กรรงเป็นพื้นใหญ่ติดต่อกัน จากลักษณะของพื้นที่เกาะเกร็ดที่ค่อนข้างเป็นพื้นที่ลุ่ม โดยเฉพาะบริเวณริมเกาะจึงทำให้เกิดน้ำท่วมได้ง่าย เกาะเกร็ดจึงประสบปัญหารื่องน้ำท่วม ในช่วงซึ่งเกิดเป็นประจำทุกปีในช่วงฤดูน้ำหลากคือระหว่างเดือนกันยายนและเดือนพฤษภาคม ประกอบกับลักษณะเนื้อดินที่เป็นดินเหนียวอุ่มน้ำได้ เมื่อเกิดการทำท่อมขังจึงทำให้การระบายน้ำค่อนข้างช้า

5. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของบริเวณเกาะเกร็ด มีลักษณะคล้ายคลึงกับภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดนนทบุรี คือ เขตอาครร้อนชื้นหรือร้อนสูมเมืองร้อน ฝนจะตกชุดๆ ในช่วงฤดูฝน และตกมากที่สุดในเดือนกันยายน บางปีเกิดพายุดีเปรสชั่นหรือฝนตกหนาแน่นติดต่อกันเป็นเวลานาน ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมทั้งบริเวณเกาะเกร็ด ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปีของบริเวณเกาะเกร็ด ประมาณ 1,225 มิลลิเมตร หรือ 50.20 นิวตัน/ปี โดยมีการกระจายตัวของฝนในช่วงแต่ละเดือนมากกว่า 110 มิลลิเมตร อยู่ 1 ช่วง คือ ในช่วงระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม เดือนที่ฝนตกมากที่สุด คือ เดือนกันยายน สำหรับในฤดูแล้งสภาพของพื้นดินไม่แห้งแล้งมากนัก เพราะพื้นที่เกาะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสวนไม้ผล ไม้ยืนต้น และยังล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำเจ้าพระยาทำให้สามารถเก็บความชุ่มชื้นได้ตลอดทั้งปี

6. สภาพแหล่งน้ำ

เกาะเกร็ดไม่ประสบปัญหารื่องแหล่งน้ำธรรมชาติและปริมาณน้ำที่นำมาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันหรือเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพราะเป็นพื้นที่ถูกล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา และยังมีคุณลักษณะตามธรรมชาติที่แตกแขนงจากแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าไปตามพื้นที่ตามหมู่บ้านต่างๆ ทั้ง 7 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวน 8 คลอง ได้แก่ คลองวัดฉิม คลองวัดปรมัยกาواس คลองศาลากุล คลองชุมพูดาย คลองโถะคำ คลองสารະน้ำอ้อย คลองวัดจันทร์ และคลองวัดไฝ่ล้อมและมีแหล่งน้ำใต้ดินเป็นบ่อขนาดใหญ่ในหมู่ที่ 6 และ หมู่ที่ 7 แต่ถึงอย่างไรก็ตาม พื้นที่ของเกาะเกร็ดก็ยังมีปัญหาในเรื่องคุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค

7. ลักษณะการปักครอง

ชุมชนเกษตรกรีด จัดอยู่ในเขตการปักครองของส่วนภูมิภาค ขึ้นกับอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แบ่งเนื้อที่ออกเป็น 7 หมู่บ้าน โดยมีนายกองค์กรการบริหารส่วนตำบลเกษตรกรีด รวมถึงกำนันและผู้ใหญ่บ้านปักครองดูแล โดยมีเขตการปักครอง แสดงดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 เขตการปักครองตำบลเกษตรกรีด จำนวนบ้านที่ได้รับการปักครอง ประจำปี พ.ศ. 2554

หมู่บ้าน	เนื้อที่ (ไร่)	หลังคาเรือน	ประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
1. บ้านลัดเกร็ด	216	227	475	575	1,050
2. บ้านศาลาคุณอก	359	265	542	585	1,127
3. บ้านศาลาคุณใน	1,058	202	484	503	987
4. บ้านคลองสารน้ำอ้อยะ	315	123	220	215	435
5. บ้านท่าน้ำ	291	255	418	500	918
6. บ้านเสารังทอง	240	162	350	406	756
7. บ้านโอลองอ่าง	146	101	169	208	377
รวม	2,625	1,335	2,658	2,992	5,650

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรกรีด (2554: 22)

8. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรเกษตรมีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรมเป็นชาวสวน อาชีพปั้นเครื่องปั้นดินเผา และอาชีพค้าขายสินค้าต่างๆ เช่น ของกิน ของใช้ ของที่ระลึก ส่วนอาชีพอื่น บางส่วนเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างทำงานในโรงงาน บริษัท มีรายได้เฉลี่ย 35,000 บาทต่อคน ประชากร ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ในส่วนของหตุกรรม อุดสาหกรรมในครัวเรือน ปั้นเครื่องปั้นดินเผา ในหมู่ที่ 1, 2, 5, 6, 7 และสถานะเชิงปัลทุ่หมู่ที่ 2, 3, 4, 5 เกษตรส่วนใหญ่ ทำสวนผลไม้อยู่ในหมู่ที่ 2,3,4,5 มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง ร้อยละ 72.80 มีผลผลิตสูงสุด หมู่ที่ 5 สำหรับเครื่องปั้นดินเผาเกษตร เป็นหตุกรรมที่มีชื่อเสียงมาช้านาน และทางราชการ ได้นำเครื่องปั้นดินเผารูปหม้อน้ำลายวิจิตรบ้านเกษตร เป็นตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด นนทบุรี

9. สถานศึกษา

9.1 โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง กือ

- โรงเรียนวัดศาลาภูล ที่ตั้ง หมู่ที่ 3
- โรงเรียนวัดปรมัยกิจวास (ขยายโอกาส) ที่ตั้ง หมู่ที่ 7

9.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง กือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศาลาภูล ที่ตั้ง หมู่ที่ 3
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าน้ำ ที่ตั้ง หมู่ที่ 5
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดปรมัยกิจวास ที่ตั้ง หมู่ที่ 7

10. สาธารณสุข

ภาครეรีดมีสถานีอนามัยตั้งอยู่ 2 แห่ง กือ

- 10.1 สถานีอนามัยวัดศาลาภูล ที่ตั้ง หมู่ที่ 3
- 10.2 สถานีอนามัยวัดชนะมหาทอง ที่ตั้ง หมู่ที่ 5

11. ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

11.1 การตั้งถิ่นฐาน

ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในภาครีดตั้งแต่อต็อกถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นบริเวณรอบ ๆ เกาะริมแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชาวไทยภาคกลางตั้งแต่อต็อก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจึงมักเลือกทำเลที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพราะสามารถนำน้ำมาใช้ในการเพาะปลูก อุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันสะดวกในการค้าขายของเสียงลงแม่น้ำลำคลอง และใช้เส้นทางคมนาคมทางเรือเป็นหลักด้วย แสดงให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการตั้งบ้านเรือนริมน้ำ การตั้งบ้านเรือนบริเวณภาครีด สามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1) การตั้งบ้านเรือนแบบเก่าตัวอาคารริมน้ำ แยกเป็นสองฝั่ง โดยยึดแนวทางเท้าเป็นหลักคือ ฝั่งริมแม่น้ำและริมทางเท้าด้านใน บ้านเรือนฝั่งริมน้ำจะมีท่าน้ำเฉพาะของแต่ละบ้านตัวบ้านปลูกชิดกันเป็นกลุ่ม มีซอยเล็ก ๆ แยกเข้าถึงริมน้ำเป็นช่วง ลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของการปลูกเรือนริมน้ำที่พบในชุมชนชาวอัญเช่านั่นคือ การหันหน้าสักดคงเรือนออกสู่แม่น้ำ ซึ่งต่างจากชาวไทยที่จะหันด้านหน้าเรือนออกสู่แม่น้ำ ทำให้เรือนของชาวอัญเช่าหันขวางกันลำน้ำอยู่เสมอจึงเป็นสาเหตุคำเรียกชื่อ “มอญขาว” ขึ้น ส่วนบ้านที่ปลูกริมทางเท้าด้านในจะเหมือนกับบ้านเรือนปกติในชุมชนชนบทที่แต่ละบ้านมีบริเวณไม่มากนัก มีรั้วกันเฉพาะบ้าน และมีพื้นที่เล็กน้อยสำหรับ

ปลูกผักสวนครัว ลักษณะการเกษตรกลุ่มของที่อยู่อาศัยมีกรรมกันอยู่ใกล้สถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน และ โรงพยาบาล เป็นชุมชนเด็ก ๆ ภายในร้านค้าขายอาหาร และร้านขายของชำ

2) การตั้งถิ่นฐานแบบกระจายตามพื้นที่ทำกิน เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ของประชากรคือ อาชีพเกษตรกรรม ดังนี้จึงตั้งบ้านเรือนกระจายไปตามพื้นที่ส่วนของตน เพื่อสะดวกในการคุ้มครองและบำรุงรักษาสวนผลไม้

ลักษณะการตั้งถิ่นฐานดังกล่าวทำให้เกิดสภาพสังคมแบบช่วยเหลือกัน แล้วจัดการในกลุ่มละแวกบ้านของตน จากประวัติของเกษตรซึ่งกล่าวถึงการเป็นพื้นที่อาชัยของชาวมอญที่อยู่พื้นที่นี้มา ส่วนมากตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณหมู่ 1, 6 และ 7 ของเกษตร ชาวมอญรุ่นปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดที่นี่หรืออาศัยอยู่นานกว่า 10 ปี โดยถือเป็นคนดั้งเดิมของพื้นที่ คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีความรู้สึกรักพื้นที่เนื่องจากอยู่มานาน กรรมสิทธิ์ที่ดินก็ได้มรดกทอดกันมา อีกส่วนเป็นคนที่เพิ่งเข้าอยู่อาศัยบริเวณนี้จากดุลทางสังคมคือ การแต่งงาน และเหตุผลทางเศรษฐกิจคือมารับเข้าในโรงงานเครื่องปั้นดินเผา ลูกเข้าส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

11.2 ประชากร

ประชากรในเกษตรมีจำนวนทั้งสิ้น 5,650 คน แยกเป็นชาย 2,658 คน เป็นหญิง 2,992 คน และมีความหนาแน่นเฉลี่ย 1,391 คน/ ตารางกิโลเมตร จากจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบล ซึ่งจำแนกตามการตั้งถิ่นฐานและเชื้อชาติได้ (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตร, 2553: 22) ดังนี้

หมู่ที่ 2, 3, 4, 5 เป็นประชากรเชื้อชาติไทย และไทย-จีน คิดเป็นร้อยละ 50 ของประชากรทั้งตำบล

หมู่ที่ 1, 6, 7 และบางส่วนของหมู่ 5 เป็นประชากรชาวไทยเชื้อชาติรามัญ (มอญ) คิดเป็นร้อยละ 35 ของประชากรทั้งตำบล

หมู่ที่ 2, 3 ซึ่งเป็นบ้านเรือนบริเวณริมแม่น้ำ เป็นประชากรชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 15 ของประชากรทั้งตำบล

11.3 ศาสนา

ประชาชนในตำบลเกษตรส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 85 นับถือศาสนาพุทธ ส่วนที่เหลือร้อยละ 15 นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 4 (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตร, 2554: ระบบออนไลน์) บนเกษตรมีศาสนสถานอยู่หลายแห่ง ซึ่งเป็นศาสนสถานประเภทวัด จำนวน 5 แห่งที่ยังสามารถเข้าร่วมประกอบศาสนากิจได้คือ วัดนิมพลีสุทธาวาส (ตั้งอยู่หมู่ที่ 1) วัดคลากุล (ตั้งอยู่หมู่ที่ 3) วัดเสนาธงทอง (ตั้งอยู่หมู่ที่ 6) วัดไผ่ล้อม (ตั้งอยู่หมู่ที่ 6) และวัดปรมัยกิจวาส (ตั้งอยู่

หน่วยที่ 7) นอกจากนี้ในพื้นที่ยังปรากฏวัดอีก 2 แห่งที่เป็นวัดร้างและไม่สามารถประกอบศาสนกิจได้คือวัดป่าเลไลย์และวัดมะขามทอง (ปัจจุบันเป็นพื้นที่ว่างเปล่า อยู่ในการดูแลของกรมศิลปากร)

11.4 ວິທີນະຮຽມຫຼຸມຫນ

ขنبธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของประชากรในตำบลเกาะเกร็ช มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประเพณีทั่วไปของภาคกลาง แต่ที่เห็นแตกต่างและโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ของเกาะเกร็机会คือ ประเพณีการตักบาตรทางเรือ ประเพณีตักบาตรดอกไม้ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีรำเข้า รวมถึงประเพณีสงกรานต์ ที่มีการตั้งโรงทาน แห่ข้าวแข่ง ทำบุญกลางบ้าน ส่วนในวันออกพรรษา มีการฟ้อนรำ เล่นคนตี การละเล่นพื้นบ้าน เช่น เล่นสะบ้า เล่นเพลงเรือ นอกจากนี้ ยังมีอาชีพหัตกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่มีความสวยงาม และมีอาหารพื้นบ้านของชาวมอญ ตลอดจน มีภาษาพูดเป็นของตน เป็นต้น

12. สภาพทางเศรษฐกิจ

12.1 เกษตรกรรม

การเกษตรกรรมที่เป็นอาชีพดั้งเดิมของเกษตรกรบนเกาะเกร์คามาตังแต่สมัยโบราณได้แก่ การทำงาน และการทำสวนผลไม้ยืนต้น ต่อมาก็เกิดปัญหาการผันน้ำเข้าพื้นที่ ขาดแรงงานด้านเกษตรกร ผลผลิตที่ได้มีราคาต่ำไม่คุ้นกับการลงทุน ทำให้อาชีพทำงาน ทำสวน ได้ลดปริมาณลงอย่างมาก ปัจจุบันแทนจะไม่มีการประกอบอาชีพนี้เลย พื้นที่เกษตรกรรมเดิมจึงกลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า

12.2 ອູດສາທະລະນະ

เกาะเกร็คถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียวเพื่อการเกษตรกรรม ห้ามมิ โรงงานอุตสาหกรรม ยกเว้นอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะแก่พื้นที่ ได้แก่อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาผู้ผลิตส่วนใหญ่ได้แก่ ชุมชนครัวเรือนมอยุที่มีอาชีพปั้นครก ภายนะ และหม้อน้ำลายวิจิตร เนื่องจากความคงทนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้มีน้ำลายวิจิตรของเกาะเกร็ค ได้เป็นตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดนนทบุรี ต่อมาอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาขยายตัวเข้ามาในหมู่ชาวไทย เกิดโรงงานที่สามารถผลิตเพื่อการส่งออกต่างประเทศ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาจำนวนมากเพิ่ม โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภายนอกชุมชน บริเวณที่ชุมชนหนาแน่นริมแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่บริเวณท่ามะขามทองในหมู่ 5 ถึงบริเวณใกล้สถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็คตระการ ในหมู่ 2 แนวโน้มของอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาริมแม่น้ำเจ้าพระยา ไม่กันมากขึ้นตามความต้องการของตลาดในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามเครื่องปั้นดินเผาประเภทครกและหม้อน้ำลายวิจิตรก็ยังมีปรากฏให้เห็นอยู่แต่มีน้อยมาก เพราะหาซ่างฝืมือยาก และเป็นงานหัตถกรรมที่ประณีต ใช้เวลาและฝีมือสูง ปัจจุบันการปั้นจะมีอยู่เพียงหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 1 และตั้งแต่สองหมู่ที่ 7 เท่านั้น

ตอนที่ 2 บริบทเชิงการท่องเที่ยวของเกาะเกรด

ความโถดดเด่นของกิจกรรมการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดเกิดจากการเป็นชุมชนมอญที่มีชื่อเสียงในการทำเครื่องปั้นดินเผา มีวัดเก่าแก่ที่งดงามด้วยศิลปกรรมมอญ อุดมสมบูรณ์ด้วยสำรับกันข้าวแบบมอญและขนมหวานหลากหลายชนิด รวมถึงงานประเพณีสำคัญที่มีเอกลักษณ์ต่างจากท้องถิ่นอื่น ๆ ในละแวกใกล้เคียง เช่น ประเพณีสงกรานต์เกาะเกร็ด ประเพณีตักบาตรทางน้ำ ประเพณีทำบุญออกพรรษา เป็นต้น สำหรับผู้ที่ชอบท่องเที่ยวทางน้ำมีเรือท่องเที่ยวพากหัศนียภาพ 2 ฝั่งแม่น้ำร้อนเกาะเกร็ด ช่วงวัดเก่า สวยงามไม่ซ้ำคลิปผลทางการเกษตร อาหารท้องถิ่น และงานหัตถกรรมต่างๆ เพื่อเป็นของฝาก

1. ประเภทของการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด

การท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1.1 ประเกษธรรมชาติ ได้แก่ การนั่งเรือชมทศนิยภาพรอบเกาะ การปั่นจักรยานหรือเดินชมธรรมชาติภายในเกาะ เที่ยวชมสวนผลไม้

1.2 ประเภทประวัติศาสตร์ ได้แก่ การเที่ยวพิพิธภัณฑ์วัดปรมัยกิจวासและวัดต่างๆ

1.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ได้แก่ การเที่ยวชุมแหล่งเครื่องปั้น ดินเผา การเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวบ้าน การเที่ยวงานประเพณีที่สำคัญตามเทศบาลต่างๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจุบันประเทศไทยท่องเที่ยวในภาคเศรษฐีมี 3 ประเภทคือ ธรรมชาติ แหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและแพลนเน็ตบ้าน โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวคือการล่องเรือ ชมทิวทัศน์ของภาคเศรษฐี เที่ยวชมวัดและแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผา การเลือกซื้อผลผลิตทางการเกษตรกลับบ้าน และการรับประทานอาหารพื้นถิ่นจากร้านอาหารบนภาคเศรษฐี เป็นต้น

2. สิ่งอันวายความสะดูกทางการท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคบนเกาะเกร็ดมีอยู่เพียงพอแล้ว แต่ยังขาดเพียงถังรองรับขยะซึ่งมีจำนวนน้อย ทำให้มีการทิ้งขยะเกลื่อนกลาด บางครั้งทำให้เกิดความสกปรกไม่น่าดู

การเดินทางมาสู่เกาะเกร็ด นักท่องเที่ยวสามารถมาได้ทั้งทางรถยนต์และทางเรือ นอกจานี้นักท่องเที่ยวที่สนใจนั่งเรือเที่ยวรอบเกาะสามารถเช่าเรือได้ที่ท่าน้ำปากเกร็ด โดยคิดค่าบริการเป็นชั่วโมง เช่น 1 ½ ชั่วโมง = 350 บาท / 2 ชั่วโมง = 400 บาท / 3 ชั่วโมง = 500 บาท

หรือติดต่อเรือชาวบ้านที่อยู่บนเกาะเกร็ดที่อุ่นชักการซ่อม โดยมีเรือบริการดังนี้

เรือยนต์ขนาด 10 คน ราคา 500 บาท / ชั่วโมง

เรือยนต์ขนาด 20 คน ราคา 800 บาท / ชั่วโมง

เรือยนต์ขนาด 30 คน ราคา 1,500 บาท / ชั่วโมง

หรือใช้บริการนำเที่ยวรอบเกาะที่ท่าน้ำประมัยิกา Wasserซึ่งมีเวลาออกเป็นรอบได้อัตราค่าบริการผู้ใหญ่ท่านละ 40 บาท เด็ก (อายุต่ำกว่า 12 ปี) 20 บาท ใช้เวลาประมาณ 30 - 45 นาทีต่อรอบ

สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินชมเกาะ สามารถเดินชมสถานที่ต่างๆ ได้ภายในเวลา 1 ½ - 2 ชั่วโมง ทางทัวร์รอบเกาะเป็นคอนกรีต ริมทางเท้าจะมีร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของที่ระลึกเป็นระยะๆ

3. รูปแบบการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

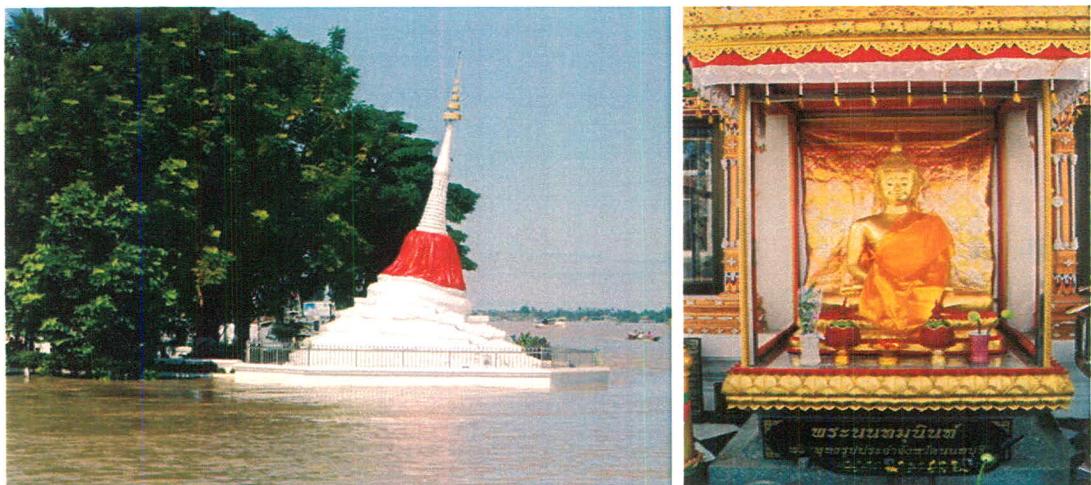
รูปแบบการนำเข้ามาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นแบบไปเช้า-เย็นกลับ (day visit) ไม่มีการพักแรมค้างคืน (overnight lodging) เพราะเกาะเกร็ดอยู่ใกล้กรุงเทพฯ นักท่องเที่ยวสามารถกลับเข้าพักที่พักในกรุงเทพฯ ได้ สำหรับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเกาะเกร็ดในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 1,000 คน และนิยมเดินทางมากเป็นพิเศษ ในช่วงเทศกาลสำคัญของเกาะเกร็ด เช่น งานประเพณีสงกรานต์ ประเพณีออกพรรษา ประเพณีแห่งน้ำหวาน เป็นต้น (องค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด, 2554: ระบบออนไลน์) ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเกาะเกร็ดมีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางมากันเองกับเพื่อนหรือครอบครัว ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะเดินทางมาเป็นกลุ่ม โดยมีบริษัทนำเที่ยวพาบามา

4. แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี และงานศิลปกรรมที่น่าสนใจ

4.1 วัดประมัยิกา Wasser

เป็นพระอารามหลวงชั้นโทประเภทวัด ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 7 เดิมชื่อ “วัดปากอ่าว” ซึ่งคนมอญเรียกว่า “พีะมุเกี้ยะเต็ง” เป็นวัดมอญที่สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ถูกทิ้งเป็นวัดร้างหลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2317 พระเจ้าตากสินมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญอพยพมาตั้งบ้านเรือนที่เกาะเกร็ด พระสุเมชาจารย์ (ເຄົາ) พระครະผุ้ใหญ่ฝ่ายมอญ ได้รวบรวมผู้มีจิตศรัทธาร้างวัดขึ้นใหม่ สร้างเจดีย์ทรงรามัญชื่อ “เจดีย์ร้างกູ້ງ” และท่านได้โปรดเป็นเจ้าอาวาสองค์แรกของวัด ต่อมารัชกาลที่ 5 โปรดให้บูรณะวัดใหม่ทั้งหมด ภายใต้พระอุโบสถมีศิลปะแบบตะวันตกและแบบตะวันออกผสมผสานได้อย่างกลมกลืนและสวยงาม ส่วนด้านหลังพระอุโบสถ

มีพระเจดีย์องค์ใหญ่จำลองแบบพระเจดีย์มุเตา จากเมืองทางใต้ นอกจากนี้ วัดปรมัยกิยาสาสังเป็นวัดที่รักษาสมบัติอันมีค่าทางด้านพระพุทธศาสนาไว้ได้มาก เช่น เป็นที่ประดิษฐาน “พระนนทมนินท์” พระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี เครื่องสังเคราะห์ในงานพระศพ ตลอดจนพระไตรปิฎกภาษาอัญชันที่ได้รับพระราชทานจากรัชกาลที่ ๕ ซึ่งมีเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย ภายในบริเวณวัด มีต้นสามกษัตริย์ โดยมีต้นโพธิ์ ต้นไทร และต้นหว้าขึ้นอยู่ร่วมกัน ร้อยรัศมีเกลียวอายุกว่า 100 ปี มีพระเจดีย์มุเตา (เจดีย์เอียง) ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เด่นของเกาะเกร็ด และยังเป็นที่รวมทำบุญในโอกาสสำคัญ เช่น วันทำบุญอุกพรรษา การสาดแบบภาษาอัญชัน เป็นต้น

ภาพที่ ๓ พระเจดีย์มุเตา (เจดีย์เอียง) และ พระนนทมนินท์ ณ วัดปรมัยกิยาสาส

4.2 วัดไฝล้อม

ตั้งอยู่บนเกาะเกร็ด ด้านทิศเหนือของเกาะเกร็ด ริมแม่น้ำเจ้าพระยา หมู่ที่ ๖ เป็นวัดโบราณที่สร้างสมัยอยุธยาตอนปลาย มีอุโบสถที่คงามมาก หน้าอุโบสถมีเจดีย์ข้างย่อม ๒ องค์ รูปทรงเจดีย์ทรงรามัญประดับลายปูนปั้น คนมอญเรียกวันนี้ว่า “ເພື່ອໂຕ໌” แปลว่าดักกลาง (เนื่องจากวัดไฝล้อมตั้งอยู่กลางระหว่างวัดนมองอຸົກ ๒ วัด คือวัดปرمัยกิยาสาสและวัดเสางทอง)

ประวัติความเป็นมา

เป็นวัดโบราณที่สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา อาจจะเป็นวัดเก่าแก่ที่สุดวัดหนึ่งบนเกาะเกร็ด แต่ได้เป็นวัดร้างไปตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๐๘ เพราพม่าเข้าตีและยึดเมืองนนทบุรี จากนั้นเข้าตีกรุงศรีอยุธยาได้เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๐ จึงไม่มีพระสงฆ์และชาวบ้านคุ้แล้ว วัด ในปี พ.ศ. ๒๓๑๗ ได้มีคนมอญนำบูรณะปฏิสังขรณ์วัดขึ้นใหม่ วัดไฝล้อมถึงมีพระสงฆ์อยู่ประจำวัดสืบมา แต่วัดคงมีสภาพ

ทรงโถรมมาก เพราะมีชาวบ้านไม่น่าจะ ประกอบกับวัดถูกทิ้งร้างนานาต่อมา จึงแಡงแต่ได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโบสถ และได้รับพระราชทานวิสุสานศิมาเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2446

ในปี พ.ศ. 2527 พระปลดวันชัย วายาโน ศิษย์พระราชอุดมมงคลหรือหลวงพ่ออุตตมะ วัดวังวิเวการาม อำเภอสังขละ จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม ได้ร่วมกับชาวบ้านพัฒนาวัดไผ่ล้อมจนมีสภาพดี ประกอบกับเก้าอี้รัด ได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอยู่ที่สำคัญ วัดไผ่ล้อมจึงมีนักท่องเที่ยวมาทำบุญที่วัดมาก วัดไผ่ล้อมเดิมเป็นวัดที่สังกัดคณะสงฆ์รามัญนิกาย ปัจจุบันสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

สิ่งน่าสนใจภายในวัด

1) อุโบสถ เป็นอาคารทรงโรง หลังคาลด 2 ชั้น ก่ออิฐถือปูนขนาด 5 ห้อง กว้าง 7 เมตร ยาว 20 เมตร มีลักษณะรูปทรงและสัดส่วนดงามมาก อุโบสถหันหน้าไปทางทิศเหนือ ทางแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นคตินิยมในการสร้างพระอุโบสถรุ่นโบราณ ที่ถือแม่น้ำเป็นหลัก ไม่ได้ถือทิศตะวันออกเป็นหลัก เช่นที่ถือปฏิบัติกันในสมัยหลังๆ หน้าบันไม้จำหลักลายดอกพุดตามใบเทศ ปิดทองประดับกระจกคันทวยไม้จำหลักปิดทองประดับกระจก เป็นคันทวยที่งามอ่อนช้อยมาก ช่อฟ้า ใบระกา และหางหงส์ เป็นไม้ปิดทองประดับกระจกทั้งหมด รวมทั้งหน้าบันปีกนกจำหลักลายใบเทศปิดทองประดับกระจกเช่นกัน ซึ่งเป็นการบูรณะในช่วงสมัยรัชกาลที่ 3 ถึงรัชกาลที่ 4 ค้านหน้าและค้านหลังมีนุ่มคลุมชานชาลาทั้งสองค้าน เสารับนุก ก่ออิฐถือปูน เป็นเสาเหลี่ยมยื่อนุมบัวหัวเส้า บัวงอกปูนปืน รูปทรงงามปิดทอง ประดับกระจก ประตูค้านหน้าและค้านหลังค้านละสองประตู ซุ้มประตู ซุ้มหน้าต่าง เดิมเป็นซุ้มเรือนแก้วปูนปืนปิดทองประดับกระจก แต่ปัจจุบันเป็นปูนรูปทรงไม่งามเหมือนของเดิม ผนังหุ้มกล่องค้านหน้าระหว่างประตูทั้งสอง มีมณฑปปูนปืนประดิษฐานพระพุทธรูป ผนังมณฑปค้านขวาและซ้ายของพระพุทธรูป เรียนภาพพระสาวกยืนพนมมือถวายลักษณะค้านละหนึ่งรูป มณฑปนี้ได้สร้างขึ้นมาใหม่ ภาพเรียนดังกล่าว จึงไม่มีให้เห็นในปัจจุบัน เพราะผุพังถูกกระแทกทั้ง และใบปูนทับใหม่ พระอุโบสถหลังนี้ ถึงจะมีการปรับปรุงซ่อมแซมไปบ้างแต่ยังคงเห็นความงามของพระอุโบสถได้ และเป็นพระอุโบสถที่มีความงามหลังหนึ่ง เช่นเดียวกับพระอุโบสถวัดคุณพลีสุทธาวาส

2) เສมา รอบพระอุโบสถเป็นเสมาขนาดเล็กอยู่ในซุ้มเสมาทั้งหมด กำแพงแก้วของเดิมก่ออิฐถือปูนเป็นกำแพงเตี้ยแบบกำแพงบัวหลังจียิด แต่ชำรุดมาก ได้สร้างกำแพงคอนกรีตขนาดสูง และมีซุ้มประตูกำแพงแก้วทั้งค้านหน้าและค้านหลังอุโบสถ

3) พระเจดีย์คู่หน้าพระอุโบสถ ค้านหน้าอุโบสถมีเจดีย์แบบมณฑป 2 องค์ กล่าวคือองค์พระมหาเจดีย์และองค์พระมหาเจดีย์แบบมณฑปที่ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมยื่อนุมมีปีลียอดแบบเจดีย์มณฑปทั่วไปมีการบูรณะสมัยรัชกาลที่ 3

4) พระธาตุรามัญเจดีย์ ด้านหลังอุโบสถเดิมมีพระธาตุรามัญเจดีย์ขนาดใหญ่ แต่ชำรุดปรักหักพัง ทางวัดได้สร้างพระเจดีย์องค์ใหม่กรอบองค์เจดีย์เดิม เมื่อปี พ.ศ. 2530 เป็นเจดีย์มณฑลที่มีความคงทน องค์พระเจดีย์ประดิษฐานอยู่บนฐานใหญ่ รอบฐานในทิศทั้งแปด มีซุ้นประดิษฐานพระพุทธรูปประจำวัดแบบมณฑล ทั้ง 8 ทิศ กำแพงแก้วล้อมรอบพระธาตุรามัญเจดีย์ ทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก มีซุ้นประตูแบบมณฑลทั้งสองด้าน

5) หอระฆัง ตั้งอยู่หลังพระธาตุรามัญเจดีย์อยู่ระหว่างศาลาการเปรียญ และศาลาบำเพ็ญบุญและที่พักสงฆ์ เป็นสถาปัตยกรรมแบบมณฑลทรงตุรุมุข ยอดเป็นแบบยอดเจดีย์มณฑล

6) ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทยสองชั้น แต่หน้าบันปั้นเป็นรูปนูนหยาดสีทอง ซึ่งเป็นคติความเชื่อของคนมณฑล วัดมณฑลจะนิยมทำรูปนูนหยาดสีทอง มีบันต์อักษรนมณฑล บันไดขึ้นศาลาด้านหน้าทำหลังคาคลุมด้วยกระเบื้องดินเผา ไม่ใช้หลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา ตามแบบวัดมณฑล

7) ศาลาบำเพ็ญบุญและที่พักสงฆ์ เป็นอาคารขนาดเดียวกับศาลาการเปรียญ สร้างในแนวเดียวกัน และมีหน้าบันคล้ายกัน กล่าวคือ มีรูปนูนหยาดสีทองและบันต์อักษรนมณฑล เป็นอาคารอนุกฤษณะ ปูนดินเผา เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม และที่พักสงฆ์ ด้านหน้ามีบันไดขึ้นและหลังคาคลุมด้วยกระเบื้องดินเผา ไม่ใช้หลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา

8) หอสวดมนต์และหมู่กุฎิของเดิม ด้านทิศตะวันตกของอุโบสถเป็นที่ตั้งหอสวดมนต์ และหมู่กุฎิเก่า เป็นอาคารไม้ทึ้งหมาดมีหอสวดมนต์อยู่ตรงกลาง ทรงศาลาโถง ประดิษฐานพระพุทธรูปและเป็นที่ประสงษ์มารวมสวดมนต์อยู่ตรงกลาง ทรงศาลาโถง ประดิษฐานพระพุทธรูป และเป็นที่ประสงษ์มารวมสวดมนต์ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น และจันกัตตาหารของพระภิกษุสามเณร

9) หอระฆังเก่า เป็นหอระฆังเครื่องไม้ทึ้งหมาด หลังคาจตุรุमุขหน้าบันจำหลักลายก้านขด และรูปเสมากลางหน้าบันมีความสวยงาม ทึ้งหอสวดมนต์ หมู่กุฎิ และหอระฆังอยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมมาก แต่ยังเห็นความอลังการของสถาปัตยกรรมโบราณเหล่านี้ได้

ภาพที่ 4 วัดไฝล้ม หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะเกร็ด

4.3 วัดเส่างทอง

ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 6 เดิมชื่อ “วัดสวนหมาก” สร้างในปี พ.ศ.2313 ได้รับวิสุกรรมสีมา ในปี พ.ศ. 2319 สันนิฐานว่าผู้สร้างคือชาวอัญถิรพเข้ามารุ่นแรก ได้รับการปฏิสังขรณ์ในช่วงปลายรัชกาลที่ 4 โดยเจ้าจอมราชาอัมพาในรัชกาลที่ 2 กรมหมื่นภูบาลบริรักษ์ และกรมขุนวรจักษร นำรุ่นภาพ เจ้าจอมราชาอัมพาเห็นว่า ไม่เคยมีด้านหน้าก แล้วจึงเปลี่ยนชื่อวัดใหม่เป็นวัดเสางทอง เสาองค์เสาประดับรูปทรงส์สัตว์มงคลของชาวอัญ วัดนี้รัชกาลที่ 5 เคยเสด็จมาประทับแรมในปี พ.ศ.2440 คนมองว่า “เพี้ยนอาลี๊ต”

ภายในวัดเสางทองมี “พระธุดงคเจดีย์” ที่มีขนาดใหญ่และงามที่สุดในอำเภอ ปากเกร็ด เป็นเจดีย์บ่อมุมไม้สิบสองศิลปะสมัยอยุธยา ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ที่มีเจดีย์เล็ก เป็นบริวาร โดยรอบอีก 12 องค์ ตั้งอยู่ด้านหลังอุโบสถ ภายในอุโบสถมีลายเพดานเป็นลายห่อง เพียนลายรายเชิงด้านมาก ตัวอุโบสถได้ถูกซ่อมงานไม่เทื้นค้างเดิน โดยเฉพาะที่ซุ้มประตูและหน้าต่าง ซึ่งของเดิมมีความสวยงามมาก บานประตูหน้าต่างเป็นลายทองครุฑ์น้ำภาพต้นนารีผล ได้ถูกทาสีทับ หมค ประประทานในโบสถเป็นพระพุทธรูปปืนปางมารวิชัยองค์ใหญ่ ปัจจุบันถูกลักลอบขโมย ไปแล้ว นอกจากนี้ ด้านข้างพระอุโบสถยังมีเจดีย์อีก 2 องค์ เป็นทรงระฆัง (ทรงลังกา) กับทรงมะ斐อง ที่มีรูปทรงเปลกตา ไม่เหมือนเจดีย์องค์อื่นๆ คือมีองค์ระฆังเป็นทรงกลมสูงมีพู

ภาพที่ 5 วัดเสางทอง ณ หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะเกร็ด

4.4 วัดฉิมพลี

หรือเรียกว่า “วัดฉิมพลีสุทธาราวาส” ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 เดิมเรียก “วัดป่าฝ่าย” มีสันฐานว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 ทรงเป็นผู้ปฏิสังขรณ์และเปลี่ยนชื่อวัดเป็น “วัดฉิม” ตามพระนามเดิมของพระองค์ วัดนี้มีโบสถ์ขนาดเล็กแต่จำนวนมากและยังมีสภาพเดิมสมบูรณ์แบบ หน้าบันโบสถ์วัดฉิมพลีคล้ายกับหน้าบันวัดสุทัศน์มาก แต่มีขนาดเล็กกว่า โดยเฉพาะลายจำหลักรูปพระจันทร์ทรงราชรถ อยู่ในรัศมีทรงกลมลายดอกไม้ ซึ่งประดับแบบทับซ้อนหน้าต่างแบบหน้านาง ฐานโบสถ์โค้งแบบท้องเรือสำเภา ด้านหนึ่งของโบสถ์มีเจดีย์รูปทรงแปลงองค์ระฆังประดับกระজักสี วัดนี้มีตึกตามแบบจีนหรืออันเฉาจำนวนมาก ตัวที่สำคัญเป็นทวารบาลขนาดใหญ่ อยู่ข้างประดุจกำแพงโบสถ์ 2 ตัว อันเป็นเครื่องนำเข้ามากในช่วงรัชกาลที่ 2-3

ภาพที่ 6 วัดฉิมพลี ณ หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะเกร็ด

4.5 วัดป่าเลไลย

ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 ขณะนี้กลับเป็นวัดร้างและไปรวมเป็นวัดเดียวกับวัดฉิมพลี คงเหลือให้เห็นเพียงโบสถ์ และเจดีย์หน้าโบสถ์อีก 2 องค์ ภายในโบสถ์ยังพอใช้ได้สภาพทั่วไปยังดี เว้นแต่หลังคาที่ชำรุดมาก เพดานโบสถ์เรียบลายทองสวยงามมาก สภาพบังคืออยู่ บานประดุจเรียน ลายทองครุณารูปเชี่ยวกราดหรือหารนาลแบบจีนที่สวยงามมาก แต่ปัจจุบันลายได้ลบเลือนไปหมดแล้ว พระประทานเป็นพระปางมารวิชัยสันฤทธิ์ขนาดหน้าตักกว้าง 3 ศอก ได้ถูกคนร้ายตัดแขนและขาไปทั้งองค์ เช่นกัน

ภาพที่ 7 วัดป่าเลไลย หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะเกร็ด

4.6 วัดศาลากุล

ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 3 ชาวบ้านเรียกว่า “วัดเกาะศาลากุล” เป็นวัดเก่าที่สร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ซึ่งวัดสันนิฐานว่ามาจากชื่อของผู้สร้างศาลาขาววัด คือเจ้าพระยาตนาธิเบศร์ (กุล) สมุหนายกในสมัยพระเจ้าตากสินถึงรัชกาลที่ 2 ปัจจุบันสิ่งก่อสร้างภายในวัดเป็นของสร้างใหม่หมด แม้แต่ศาลาที่เจ้าพระยาตนาธิเบศร์มาสร้างไว้จนได้ซื้อว่าวัดศาลากุล ก็ไม่ปรากฏหลงเหลืออยู่ นอกจากเจดีย์หลังโบสถ์ 1 องค์ ซึ่งเป็นเจดีย์ที่สร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย นอกจากนี้ มีหินมุกและโถหินมุกของหลวงพ่อสุ่นอดีตเจ้าอาวาส ซึ่งท่านได้สร้างหินมุกพร้อมโถหินมุกใหญ่ที่ประดับมุกไฟอย่างดี และฝีมือของคนงานมาก พร้อมเครื่องแก้วเจียระไนชุดใหญ่ ซึ่งนับเป็นงานศิลปะชั้นสูงที่มีความงดงามและมีคุณค่ายิ่ง

ภาพที่ 8 วัดศากาลกุล หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะเกร็ด

4.7 ศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านชาวมอญ “หวานอาม่าນ”

“หวานอาม่าນ” เป็นศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านจัดแสดงเครื่องปั้นดินเผาอย่างโบราณ โดยเฉพาะหม้อน้ำลายวิตรที่ร่วบรวมไว้ทั้งของเก่าและของใหม่ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์จำหน่ายสินค้าเครื่องปั้นดินเผาด้วย ตั้งอยู่บริเวณสองข้างทางเดินรอบเกาะเกร็ดทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของวัดปรมัย奚การวารวิหาร เป็นบ้านที่ทำเครื่องปั้นดินเผาโดยเปิดให้ชมทุกวัน การบ้านเครื่องปั้นดินเผานั้นมีมาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี นับเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดนนทบุรี ลักษณะประณีตสวยงาม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและถูกนำไปเป็นตราประจำหัวดันทบุรี

4.8 หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผา

ตั้งอยู่สองข้างทางเดินรอบเกาะเกร็ดบริเวณหมู่ 1, 6 และ 7 เป็นหมู่บ้านผลิตเครื่องปั้นดินเผา ภายนอกของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กระถาง ครก โถ่น้ำ เป็นต้น

4.9 เตาเผาโบราณ

ริมทางเดินภายในหมู่บ้าน จะพบเตาเผาโบราณสมัยอยุธยาตอนปลาย ที่เจ้าของเลิกใช้แล้ว และยังเก็บรักษาไว้หลายชุด ทั้งนี้ ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาใช้เตาเผาแบบใหม่ ซึ่งเป็นเตาเผาไฟฟ้า แต่ก็มีผู้ผลิตบางรายยังคงใช้เตาเผาแบบเก่าอยู่

4.10 คลองขนวนหวาน

บริเวณคลองขนวนหวานและคลองอื่นๆ รอบเกาะเกร็ด ชาวบ้านจะทำขนมหวานจำพวกทองหยิน ทองหยอด ฟอยทอง เม็ดขันนุน ฯลฯ บริการทั้งขายปลีกเป็นของฝากและขายส่ง นอกจากนี้ ยังสาธิตให้นักท่องเที่ยวได้ชมอีกด้วย

ทั้งนี้ สามารถล่องเรือรอบเกาะเกร็ด และเข้าไปเยือนคลองขนวนหวาน ซึ่งสามารถใช้บริการเรือน้ำเที่ยวที่ท่าวัดปرمัย奚การวัสดุและวัดกลางเกร็ด โดยเรือจะออกจากท่าเป็นเวลา

ค่าบริการ ผู้ใหญ่ 50 บาท ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี 25 บาท เรื่องจะล่องไปpron เกาะเพื่อชมทิวทัศน์ สองฝั่งแม่น้ำ และพาเข้าคลองบางบัวทอง (คลองขันมหาวน) เพื่อให้ชมหมู่บ้านทำงานและเลือกซื้อขันมหาวน จากนั้นเรือจะพาไปขึ้นที่วัดไฝล้อมเพื่อท่องเที่ยวเกาะเกร็ดตามอัชยาศัย

4.11 สวนผลไม้

บรรยากาศของย่านสวนในหมู่ที่ 2,3,4 และ 5 ของเกาะเกร็ดบังคงมีความร่มรื่น และให้ความเพลิดเพลินในการเที่ยวชม รวมทั้งผลไม้รสชาตดีให้เลือกซื้อคุ้ม

5. สถานที่ท่องเที่ย梧哥สเกียง

นนทบุรีเป็นจังหวัดปริมณฑล ตั้งอยู่ในภาคกลาง มีเนื้อที่ประมาณ 622 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและแบ่งพื้นที่จังหวัดออกเป็น 2 ส่วน บนสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง และอำเภอไทรน้อย โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศใต้ ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับกรุงเทพมหานครและจังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม

จังหวัดนนทบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญนอกเหนือจากสถานที่ท่องเที่ยวในตำบลเกาะเกร็ด โดยแยกตามอำเภอ ดังต่อไปนี้

5.1 อำเภอเมืองนนทบุรี มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

บ้านครุณารี ตรา莫ท ดุริยางคศิลปิน (บ้านโสมส่องแสง) ท่านได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาดุริยางคศิลป์ คุณตรีไทยพิพิธภัณฑ์แห่งนี้จัดตั้งขึ้นปี พ.ศ. 2543 มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ประวัติ และผลงานของครุณารี ตรา莫ท ให้ความรู้ด้านคุณศิลป์ และนาฏศิลป์ ตั้งอยู่บนซอยพิชยนันท์ 2 ถนนติวนันท์ 3 ตำบลตลาดขวัญ

พิพิธภัณฑ์และศูนย์ฝึกอบรมการแพทย์แผนไทย เป็นอาคารทรงไทยแบบเครื่องก่อ 9 หลัง ออกแบบโดยศาสตราจารย์ ดร.ภิญโญ สุวรรณศรี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับความเป็นมา วิถีพนากษาทางการแพทย์แผนไทย และนำภูมิปัญญาไทย มาใช้ในชีวิตประจำวัน มีห้องอบสมุนไพร มีบริการนวดเพื่อการบำบัดและนวดเพื่อผ่อนคลายตั้งอยู่ในกระหงสานสารสนเทศ ถนนติวนันท์

วัดเบนกิตรารามราชวรวิหาร เดิมเรียก วัดเบนมา หรือวัดเบ็นมา เป็นพระอารามหลวงเก่าแก่ ตึ้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น พระมหาเจดีย์ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ สักการะพระศรีอริยเมตตา รัชกาลปัจจุบัน พระอินทร์แปลง เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ อัญเชิญมาจากพระราชวังจันทร์เกมน ภายในวัดมีพระตำแหน่งและพระที่นั่งมูลมนเทียร จอมพล ป.พิบูล สองคราม เคยรียนหนังสือที่วัดเบนกิตราราม

วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร รัชกาลที่ 3 ทรงสร้างขึ้นในนิวาสถาน (บ้าน) เดิมของพระอัยกา (ตา) พระอัยกี (ยาย) ซึ่งพระอัยกา เป็นเจ้าเมืองนนทบุรี เป็นวัดเดียวในประเทศไทยที่มีกำแพงล้อมรอบวัดคล้ายพระบรมมหาราชวัง และแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณนี้ เป็นแหล่งน้ำสำคัญศิทธิ์ ที่ใช้ประกอบในพระราชพิสำราญ ภายในวัดมีพระอุโบสถที่สร้างด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทย-จีน มีภาพเขียนฝาผนังอันสวยงาม ปัจจุบันเป็นที่ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหาเจฆภูราษฎรเจ้า รัชกาลที่ 3 และยังเป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ไทย ประเภทจกรฯ วงศ์๓

วัดโชคิการาม เดิมชื่อ วัดสามจีน ภายในอุโบสถและวิหาร มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง สมัยรัชกาลที่ 3 หน้าบันอุโบสถประดับด้วยเครื่องถวาย และลายปูนปั้น เรื่องภูริทตชาടกเป็นวัดที่ร่มรื่น อากาศเย็นสบาย เหมาะสำหรับการปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชน โทร. 08-4014-0048

วัดชุมพู梧 เดิมชื่อ ชุมพู梧 สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2300 โดยชาวมอญที่อพยพหนีพม่ามาตั้งรกรากบริเวณนี้ ภายในอุโบสถมีภาพพระแม่ธรณีบีบมวยผมทึ่งคงทนที่สุดในโลก บริเวณวัดมีพระเจดีย์รำพัน เรียกว่า พระมุเดา สร้างโดยพระสงฆ์จากเมืองมอญ เมื่อพ.ศ. 2460 สันนิษฐานว่าภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และเป็นสถานที่ปลูกเสกเครื่องรางของขลังให้แก่ทหารก่อนอกรอบในสมัยรัชกาลที่ 1

วัดปราสาท วัดนี้เคยเป็นค่ายทหารสมัยอยุธยา ภายในมีพระอุโบสถเก่าแก่ที่สร้างแบบมหาอุดและมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องทศชาติ โดยฝีมือช่างครุชั้นสูง ศกุลช่างนนทบุรีบนศาลา การเปรียบุญ มีธรรมนาสน์ไม่สร้างในสมัยอยุธยา

วัดสังฆทาน เดิมชื่อ วัดสาริโช มีหลวงพ่อโตเป็นพระประธาน เป็นวัดร้าง ที่สร้างก่อนการเสียกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 2 อดีตสถานที่แห่งนี้เป็นที่ถวายส夕阳กัตทุเรียน จึงเรียกวัดนี้ว่า ควัดสังฆทาน ปัจจุบันวัดนี้มีอุโบสถแก้ว และเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชน

ศาลาหลักเมืองเดิม สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2208 ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นที่สถิตเทพยาดา 3 องค์ ได้แก่ พระเตื้อเมือง พระทรงเมือง พระหลักเมือง

ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี หลังเก่า (พิพิธภัณฑ์จังหวัดนนทบุรี) เดิมเป็นโรงเรียนราชวิทยาลัย กระทรวงยุติธรรม สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 ตัวอาคารเป็นศิลปกรรมสถาปัตยกรรมแบบไทย ตัวอาคารลักษณะคล้ายไม้ไผ่ ไม่วิจิตรงดงาม ตอนต้น สร้างด้วยไม้สักทอง ประดับศิลปกรรมยูโรปสมัยไทย ด้วย漉ลายฉลุ ไม่วิจิตรงดงาม

อุทยานกาญจนากิจเขต เป็นอุทยานทางน้ำแห่งแรกของประเทศไทย สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าหัว รัชกาลที่ 9 ในโอกาสทรงครองราชย์ครบ 50 ปี อาคารที่เป็นจุดเด่น คือ วิมานสราญนวนิมทร เป็นพลับพลาโถงเครื่องยอดแหลมตั้งอยู่กลางสารสนิม วิจิตรงดงาม และเป็นสถานพักผ่อนอธิบายถในการเดินทางประกอบพระราชพิธีต่างๆ

สวนทุเรียนนนท์ ชมสวนทุเรียนโนราณ อายุกว่า 100 ปี ที่มีรากตื้อร่องที่สุด ของกลุ่มผู้ปลูกทุเรียน ตำบลบางรักน้อย ชมวิธีการปลูกทุเรียนแบบดั้งเดิม และชมอุปกรณ์การเกษตรแบบโนราณ ซึ่งหาดูได้ยาก

5.2 อำเภอบางบัวทอง มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

วัดบรมราชกาญจนากิจกอน奴สรณ์ (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) คนไทยเชื้อสายจีน 63 ตรอกสุก ได้ร่วมกันสร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ในนามงคลที่ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี โดยได้นำวัสดุก่อสร้างมาจากประเทศจีน และสร้างขึ้นตามแบบพุทธศิลป์ในราชวงศ์หมิงและชิง ก่อเกิดเป็นสถาปัตยกรรมที่คงทนและมีเอกลักษณ์ราชวงศ์ปักกิ่ง และองค์ขนาดประดิษฐานเจ้าแม่กวนอิมที่แกะสลักจากไม้หอมต้นเดียว และองค์เทพสำคัญของลัทธิมหา yan

วัดบางไผ่ พระอารามหลวง ตามตำนานเล่าไว้ว่า ผู้สร้างคือ ผู้ที่อพยพจากกรุงศรีอยุธยาเมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 2 ภายใต้โนรสสัตว์หลังเก่าเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปทองคำสมัยสุโขทัย เมื่อปี พ.ศ. 2534 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ได้โปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระนามาภิไทยย่อ น.ว.ก. ติดหน้าพระอุโบสถ ลักษณะเด่นของวัดนี้ มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม และศาลาไทยจัตุรนูขกลางน้ำ ที่คงงาม ประดิษฐานพระไตรปิฎก

บัววิคตอเรีย (บัวกระดัง) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าสนใจที่สุดอีกแห่งหนึ่ง ที่นี่เป็นแหล่งที่ผลิตและจำหน่ายพันธุ์บัวกระดังที่ใหญ่ที่สุด

พิพัฒันฟาร์ม สูนย์รวมและจำหน่ายพืชผักปลอดสารพิษและผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดนนทบุรี ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มีโรงเรียนผลิตพืชผักแบบไฮโดรโปนิก (ไฮโดร) ที่มีหลังคาแบบเปิดให้แสงแดดส่อง直射 ไม่ต้องใช้ไฟฟ้า

ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม้ดอกไม้ประดับ สมบัตินุรี เป็นตลาดค้าส่งและค้าปลีก ไม้ดอกไม้ประดับ และพันธุ์ไม้นานาชนิด รวมทั้งอุปกรณ์ตกแต่งบ้านและสวนที่ครบวงจร

ศูนย์สาธิคการเลี้ยงแพะครัววงจร เป็นศูนย์สาธิคและถ่ายทอดการเลี้ยงแพะบนครัววงจร มีการแสดงเทคโนโลยีด้านการเลี้ยงแพะ มีการสาธิคการรีดนม คุณวิธีการผลิตเครื่องสำอางจากนมแพะ และยังเป็นศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับผลิตปุ๋ยชีวภาพที่ทำจากมูลแพะ

5.3 อำเภอบางกรวย มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

วัดเพลง เดิมชื่อว่า วัดทองเพลง เป็นวัดร้างตั้งอยู่ตำบลบางขนุน ริมคลองวัดสักใหญ่ สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มีอุโบสถหลังใหญ่ เดิมมีสภาพชำรุดทรุดโทรม เหลือเพียงฝ้าผนังทั้ง 4 ด้าน ไม่มีหลังคา บานประตู หน้าต่าง มีต้นไทร ปกคลุมทั้งด้านหน้า และด้านหลัง รากไทรได้ยึดฝ้าผนังไว้ไม่ให้พังลงมา ดูแปลกตาคล้ายปราสาทขอม ปัจจุบันมีการปรับปรุงซ่อมแซม ในอุโบสถประดิษฐานหลวงพ่อโตติดต่อสอบถามเพิ่มเติมที่สำนักเทศบาลบางขนุน

วัดโพธิ์บางโถ เป็นวัดเก่าสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ชนกานพกิจกรรมฝ้าผนังภาพปริศนาธรรมในอุโบสถ ได้รับการบูรณะในสมัยรัชกาลที่ 3 โดยกรมหลวงเสนาบิริรักษ์ (ดันตรະกุล เสน่วงค์) พระโอรสในกรมพระราชวังหลัง เป็นผู้สร้าง ภายในวัดมีซุ้มเสมาเป็นวงกลม ตัวซุ้มเป็นหน้าต่าง 3 ช่อง หันหลังชนกันสามทิศ ทรงยอดโถง ล่าง ส่วนยอดเป็นปุ่มปั้นดงงานรับบัวยอดซุ้ม และแข็งลิงหัวเบื้องล่าง ซึ่งเป็นศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย

วัดชะลอ สร้างในสมัยพระเจ้าสมัยอยู่หัวบรมโกศ จากการที่เสด็จทางชลมารคผ่านประกอบกับทรงมีพระสุbin ว่า มีชายชาวจีนมาทูลว่าควรสร้างโบสถ์เป็นรูปเรือ วัดนี้มีอุโบสถสร้างเป็นรูปเรือหงส์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก และในอุโบสถหลังเก่ามีพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยจำนวนมาก

วัดบางอ้อช้าง ตั้งอยู่ในชุมชนชนตั้งต้นอ้อช้างให้กับช้างหลวงในสมัยกรุงศรีอยุธยา เคารพสักการะพระพุทธลายฟ้าแห่งเดียวในโลก และพระพุทธบาทหล่อค้ำยทองคำริมอายุเก่าแก่ 200 ปี ชนพิธภัณฑ์ชุมชน เป็นที่รำรวมโภราณตั้งแต่สมัยอยุธยา

วัดบางไกรใน เดิมชื่อ วัดนายไกร ตั้งอยู่ริมคลองบางไกรนอก วัดบางไกรใน สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เพื่อเป็นอนุสาวรีย์แก่นายไกรทองผู้ปราบชาลาวัน มีศาลาไกรทอง ซึ่งเป็นที่สักการของประชาชน ภายในอุโบสถมีภาพเขียนสี รูปทวารบาลถืออาวุธ ด้านขวา คาดหลังเขียนภาพช่อดอกพุดตามใบเทศ

ถนนสายไม้ดอกไม้ประดับบางกรวย (ถนนบางกรวย–จตุนอม) ศูนย์รวมพันธุ์ไม้ ดอกไม้ประดับนานาชนิด เป็นทั้งแหล่งผลิตและจำหน่ายตลอดสองข้างทาง ระยะทาง 17 กิโลเมตร ประกอบด้วย ไม้ดอกไม้ประดับ ไม้หอม ไม้ผลนานาชนิด

5.4 อำเภอบางใหญ่ มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

วัดเสารังหิน เดิมชื่อ วัดสัก เหตุเพราเมืองดันสักมาก วัดแห่งนี้พระเจ้าตากสินได้มามาตั้งที่พำเพื่อไปทำศึกที่อยุธยา มีการนำหงประจกของมาปักไว้ และเอาหินทับที่โคนเสา กันล้มเมื่อได้ขับชนะ พระองค์ได้กลับมาทำการบูรณะและเปลี่ยนชื่อเป็นวัดเสารังหิน

วัดสวนแก้ว เดิมชื่อวัดแก้ว เป็นวัดร้างมา 80 ปี จนกระทั่งหลวงพ่อเทียน จิตตูลูกได้เข้ามาพำนัก ต่อมาพระพะยอม กัลยาณี ได้เดินทางมาจากวัดสวนโมกพารามเพื่อขอทำโครงการบวชแurenภาคฤดูร้อนที่วัดแห่งนี้ และได้พัฒนาวัดให้เป็นสวนโมกพารามในเมือง และจัดตั้งมูลนิธิวัดสวนแก้ว เพื่อบำเพ็ญสาธารณประโยชน์และเผยแพร่ธรรม

บ้านสวนศิลป์ไทยสนับายน และศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรบางใหญ่ เป็นศูนย์กลางถ่ายทอดภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ผสมผสานงานศิลปกรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบดั้งเดิม (สวนผลไม้มีเมืองนนท์)

วัดปรางค์หลวง เดิมชื่อ วัดหลวง สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพระเจ้าอู่ทอง กรุงศรีอยุธยาตอนต้น จุดเด่น คือ มีพระปรางค์องค์ใหญ่ ก่ออิฐถือปูน ตั้งบนฐานบัวลูกฟักซ่อนกันสามชั้น เป็นพระปรางค์เดียวที่พับในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล พระประชานในอุโบสถนานว่า หลวงพ่ออู่ทอง เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทองปางมารวิชัย

วัดอัมพัน เดิมชื่อ วัดบางม่วง วัดนี้มีเศียรเป็นศิลปกรรมแบบพม่า (เชเวกาอง) ภายในประดิษฐานพระพุทธบาทจำลอง หรือตรกกลางน้ำ ได้รับการยกย่องว่า เป็นสถาปัตยกรรมไทยที่สมบูรณ์ดงามมาก

วัดรายภูร์ประคงธรรม เดิมชื่อ วัดค้างคาว สันนิษฐานว่า สร้างในสมัยสุโขทัย ตอนปลายภายในวัดประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ (หลวงพ่อพระนอน) ในศาลาเจดีย์สามัคคีอุตรศรีอยุธยา นครปฐม และนครพนม

วัดตันเชือก สร้างเมื่อ พ.ศ. 2324 มีหลวงพ่อวิหารเป็นพระประธานในวิหาร เป็นพระพุทธรูปที่ขาวบ้าน และผู้เดินทางในสมัยโบราณให้ความเคารพนับถือ และสักการะมาโดยตลอด

สวนกล้วยไม้บางใหญ่ เป็นสวนกล้วยไม้ส่งออกต่างประเทศ ชมกล้วยไม้นานาพันธุ์ และเป็นศูนย์บรรจุห่อกล้วยไม้เพื่อส่งออกและกล้วยไม้กระถาง

ถนนสายดอกไม้ มีดอกไม้ต้นไม้นานาพรรณ และอุปกรณ์ตกแต่งสวนทั้งสองฝั่ง ถนนกาญจนากิ่ง (ถนนสายตั้งชัน - สุพรรณบุรี) ได้รับฉายาว่า ถนนสายดอกไม้

5.5 อำเภอปากเกร็ด มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

วัดถ้ำ สร้างด้วยศิลปะนลูป มีศาลสมเด็จพระนางเรือล่ม และพระตำแหน่งพระนางเรือล่ม ซึ่งเป็นอนุสรณ์สถานถึงสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทาภูมาริรัตน์ อัครมเหสีในรัชกาลที่ 5 ซึ่งสืบประชนม์ด้วยอุบัติเหตุเรือล่ม

วัดเกาภพญาเจ่ง เดิมชื่อ “วัดเกาบางพุด” หรือ “วัดเการามัญ” สร้างโดยพญาเจ่ง แม่ทัพมณฑุที่อพยพหนีพม่ามาอยู่เมืองไทย ภาคจิตรกรรมฝาผนังเป็นศิลปะสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตอนต้น ภายในอุโบสถมีพระพุทธธูปปางปรินิพพานยืนพระบาทอ กองอกโลงศพตามคติความเชื่อของชาวมณฑุ และมีพระบรมราชานุสาวรีย์แห่งความอาลัยรักของสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทาภูมาริรัตน์

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เป็นสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี ทรงพระชนมายุ 80 พรรษา ลักษณะเป็นสวนน้ำ มีน้ำพุวนค์ นาพิกัดอกไม้ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาดครบครัน เป็นที่สืบสานวิชาชีวะ สถาปัตยกรรมเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเทศบาลนครปากเกร็ด

วัดคลุ่มปราการรังสฤษฎิ์ เป็นสถานที่เผยแพร่พระธรรมตามแนวทางสวน โภกพลา ราม และพระพรหมมังคลาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) เป็นอดีตเจ้าอาวาส ตั้งอยู่ที่ตำบลงาด ริมถนนสายนนทบุรี-ห้าแยกปากเกร็ด

วัดคลองเกร็ด ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำลัดเกร็ด มาก็ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา มีประประชานป่างมารวิชัย หน้าตัก 3 ศอก มีพระพุทธไสยาสน์ซึ่งเป็นพระพุทธธูปสำคัญ และเป็นวัดเดียวในจังหวัดนนทบุรีที่มีเสาพระประทีปอยู่ด้านหน้าพระอุโบสถ

สวนชวนชนบrixia เนื้อที่กว่า 100 ไร่ เป็นสวนรวมชวนชนหลากหลายชนิด ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุด มีให้เลือกชมเลือกซื้อตลอดจนสาธิตการผลิตพันธุ์ใหม่ๆ

ศูนย์การแสดงสินค้าและประชุมอินแพค เมืองทองธานี ศูนย์การแสดงสินค้าและการประชุมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้า งานประชุม งานสัมมนาทั้งในระดับนานาชาติและในประเทศ รวมถึงการแข่งขันกีฬาและการแสดงบนเวที

5.6 อำเภอไกรน้อย มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

หมู่บ้านอนเสี้ยเฉลิมพระเกียรติ เป็นแหล่งปลูกบอนตี ราชินีแห่งไม้ในกว่า 100 สายพันธุ์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ที่ทรงพระชนมายุครบ 6 รอบ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าสนใจ

ตลาดน้ำไกรน้อย เป็นแหล่งรวมอาหารพื้นบ้าน ชาว-หวานในราคากู๊ก ผัก ผลไม้ ที่เป็นผลิตผลจากคนในท้องถิ่น ทั้งสะอาดและรสชาติอร่อย หรือจะนั่งเรือล่องคลองพระพิมพ์ราชา เพื่อดื่มด่ำเสน่ห์ของวิถีชีวิตริมแม่น้ำเจ้าพระยา พร้อมมีร้านอาหารและร้านรวงที่ให้บริการเข้าชมสวนเกษตร

วัดเสนิวงศ์ เป็นวัดที่ก่อสร้างผสมผสานการสร้างด้วยศิลปะไทย-จีน-มอญ รวมกัน อย่างกลมกลืน แบลกตาหาหมาได้ยาก และมีเจดีย์สมปราถนาซึ่งเป็นเจดีย์ทรงรามัญที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

วัดไทรใหญ่ เดิมชื่อ “วัดมหา尼โคธาราม” ที่เปลี่ยนมาเป็น “วัดไทร” ประดิษฐานหลวงพ่อคำ พระพุทธชูปศักดิ์สิทธิ์ปางมารวิชัย สมัยอู่ทอง ฝิมือช่างหลวง มีทางเดินลอดใต้อุโบสถเพื่อเป็นสิริมงคล นอกจากนี้ยังมีพระมหากัจจายะนະ และพระแม่โพสพด้วย

วัดคลองขวาง มีอุโบสถศิลปะปูนปั้นด้วยมือแห่งเดียวในประเทศไทย มีความกว้างโดยรอบ 13 เมตร ยกฐานสูงเทคอนกรีตตลอดแนวตัวอุโบสถ มีลักษณะทรงไทย มีเสาหาม สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคามุงกระเบื้องเคลือบกากล้าย หน้าบันช่อฟ้า ในราก ทางหงส์ กันทวย ภายนอกตกแต่งด้วยลายปูนปั้นไทยทั้งหมด พื้นที่ภายในปูนเกรนิต บานประตูหน้าต่างแกะสลักเป็นลวดลายขด มีความสวยงาม ฐานพระประธานตกแต่งด้วยลายปูนปั้นลายไทย ประดับด้วยเบญจรงค์ ทั้งหมด ภายในอุโบสถเดิมเป็นจิตรกรรมฝาผนัง เรื่องราวของพุทธประวัติที่สวยงามมาก

ทั้งนี้ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดนนทบุรี ที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับเกาะเกร็ด ล้วนมีความน่าสนใจ น่าเที่ยวชมและศึกษาหากความรู้ ซึ่งล้วนใหญ่จะเป็นศาสนสถาน วัดวาอาราม และสวนพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเยี่ยมชมได้สะดวกทุกแห่ง

6. งานประเพณีที่น่าสนใจ

เอ็ด กิริมย์ (2548: 84 - 85) ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของชาวเกาะเกร็ด ไว้ว่าหากหลายอย่าง ได้แก่

6.1 ประเพณีของวัฒนธรรมชาวไทยเชื้อสายมอญ 12 เดือน .

เดือนเมษายน มีการแห่เปีงชั้งกราน (ข้าวแข็ง) ไปทำบุญตามวัด ปล่อยยนก ปล่อยปลา สรงน้ำพระ ควรใส่ใหญ่ แห่นางสงกรานต์ เป็นต้น

เดือนพฤษภาคม ชาวมอญนิยมไปทำบุญและรดน้ำต้นโพธิ์ ปลูกต้นโพธิ์ตามวัด เพื่อเป็นเครื่องเตือนจิตระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันปรินิพพาน คือ ถวายน้ำสรงที่โคนต้นโพธิ์แทนถวายน้ำสรงพระบรมศพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมีการแต่งกายของชาวมอญ

เดือนมิถุนายน ชาวมอญนิยมบวชลูกหลานเพื่อเป็นการสืบต่ออายุของพระพุทธศาสนา ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยเพื่อทำใจให้ผ่องใส

เดือนกรกฎาคม ชาวมอญหล่อเทียนพรรษาและแห่เทียนเข้าพรรษาเพื่อไปถวายตามวัดต่างๆ ที่ตนนับถือตลอดจนถวายผ้าอาบน้ำฝนด้วย

เดือนสิงหาคม ชาวมอญนิยมทำบุญ ตั้งเป็นทุนมูลนิธิเพื่อเก็บดอกผลบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญ昌รต่อไป

เดือนกันยายน ชาวมอญนิยมตักบาตรน้ำผึ้งตามวัดที่มีพระสงฆ์มอญและหมู่บ้านชาวมอญทั่วๆ ไปนิยมตักบาตรน้ำผึ้งกันทุกๆ ปี

เดือนตุลาคม ชาวมอญทำบุญออกพรรษา ตักบาตรเทโวและตักบาตรดอกไม้

เดือนพฤศจิกายน ชาวมอญทำบุญทอดกฐินและผ้าป่า

เดือนธันวาคม ชาวมอญทำบุญด้วยผลิตผลของเกษตรกรรมใหม่ เช่น ข้าวใหม่ (คำข้าวเม่า) ผลไม้ซึ่งออกผลใหม่ๆ นำมาถวายพระ

เดือน มกราคม ชาวมอญทำบุญด้วยการทำทาน ๕ ประการ คือ

1) ทำบุญกับพระอาทิตย์ ตักบาตรตามวัดของตน เพื่อเป็นการปฏิสัมฐานต้อนรับพระสงฆ์

2) ทำบุญกับพระภิกษุซึ่งเดินทางไกลหรือออกธุดงค์ เพื่อปฏิบัติสมณธรรม

3) ทำบุญกับพระภิกษุสงฆ์อาพาธซึ่งถือว่า ได้บุญล้ำเลิศประเสริฐมาก

4) ทำบุญให้ทานแก่บุคคลซึ่งประสบทุพภิกขภัย คือ ข้าวยากหناقแพลงและสังเคราะห์ประชาชนประสบเคราะห์กรรมหนัก เช่น อัคคีภัย วาตภัย เป็นต้น

5) ทำบุญให้ทานด้วยผลผลิตเกษตรกรรมใหม่ เช่น ข้าวใหม่ผลไม้ใหม่

เดือนกุมภาพันธ์ ชาวมอญทำบุญด้วยฟืนเพื่อให้พระภิกษุผิงไฟและถวายผ้าห่มกันหนาว ตลอดจนถวายข้าวยากเป็นต้น

เดือนมีนาคม ชาวมอญน้อมใจนมัสการสักการะพระเจดีย์เดียเบิง ตลอดจนจัดงานสมโภษพระเจดีย์เดียเบิงที่เมืองย่างกุ้ง

6.2 ประเพณีการบุญลูกหนู

บุญลูกหนูเป็นคอกไม้เพลิงชนิดหนึ่ง ซึ่งชาวมอญให้บุญลูกพระสงฆ์ การบุญลูกหนูในการปลงศพพระยังเป็นที่นิยมในหมู่ชุมชนชาวมอญด้วยเดิม เนื่องจากชาวมอญควรพนับถือพระภิกษุสงฆ์ผู้ทรงศีลปฏิบัติปฏิบัติชอบ การจัดพิธีอันเกี่ยวกับพระสงฆ์จะต้องกระทำด้วยความเคราะห์ไม่นิยมจุดดอกไม้จันท์เผาเศพชาวมอญ ใช้เฉพาะการปลงศพพระเท่านั้น ไม่ยอมใช้บุญลูกพมาราVAS ปราสารทเผาเศพพระ พระสงฆ์จะไม่เผาเมรูร่วมกับพรา瓦斯 จะต้องทำเมรูสำหรับเผาเศพฯ อาจจะเป็น

ประจำ 4 เสา จนถึงปีพาราท 1-9 ยอด และนิยมเพ้าไปกับศพ ซึ่งวัดที่เคยมีชื่อเสียงในการจุดธูปหนูได้แก่ วัดสนานamenio (ตรงข้ามวัดประมัยิกาวาส ฝั่งปากเกร็ด) สามารถหาชมกระบวนการออกธูปหนูและอุปกรณ์การผลิตได้ที่โรงทำธูปหนูใกล้พระวิหารวัดประมัยิกาวาส

6.3 ประเพณีสงกรานต์ (ปีวะห์ตีะห์)

เป็นเทศกาลประจำปีที่สำคัญของชาวอุฐ มีการทำบุญคลองเนื้องคนไทยแต่เทศบาลของชุมชนชาวอุฐใช้เวลาหลายวัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน ไปจนถึงคืนเดือน พฤษภาคมของทุกๆ ปี พิธีจะเริ่มจากการทำบุญคลองวันสงกรานต์ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญคือการแห่ข้าวเช่ แห่น้ำหวาน แห่สงกรานต์ และจบลงด้วยการทำบุญกลางบ้าน และการรำเจ้าประจำปีของแต่ละหมู่บ้าน การเตรียมงานจะเริ่มก่อนวันสงกรานต์ประมาณ 1 สัปดาห์ มีการเตรียมกวนขนม กากลวย กวนข้าวเหนียวแดง หรือข้าวเหนียวแก้ว ทำ “กะนอมเงิน” หรือขนมเงิน ซึ่งเป็นอาหารของชาวอุฐเด่นร้อน เพื่อเตรียมทำบุญด้วย สิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับอาหารที่ต้องใช้ทำบุญในวันสงกรานต์ คือข้าวเช่ ชาวอุฐเรียกว่า “ปีงชกราน” สำหรับใช้ทำบุญในวันสงกรานต์ ชาวบ้านจะนำข้าวเช่นี้ไปถวายพระสงฆ์ที่วัดในวันที่ 13 เมษายน ตั้งแต่เข้าตู้รุ ซึ่งนิยมใส่หม้อดินเผา ทำให้ข้าวเช่เย็นและมีกลิ่นหอมน่ารับประทาน นอกจากนี้ ที่ตำบลเกาะเกร็จจะมีการจัดเป็นบวนแห่เรียกว่า “แห่ข้าวเช่” ส่วนที่บ้านจะทำบุญบุชาทางสงกรานต์ ที่มีอยู่เรียกว่า “มีชห์งกราน” ด้วย การสร้างศาลเพียงตาหน้าบ้านและนำข้าวเช่ พร้อมเครื่องบุชามาวางไว้

ในตอนเย็นและเวลากลางคืนจะมีการละเล่นตามหมู่บ้านต่างๆ ส่วนมากจะจัดเป็นที่เล่นสะบ้ามอญและการแสดงทะแยນอุญ การละเล่นสะบ้าเป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มๆ สาวๆ ได้มีโอกาสสรุ้ยจักสนิทสนมกัน โดยอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ในหมู่บ้านหนึ่งๆ อาจมีสถานที่เล่นสะบ้าหลายแห่งก็ได้ ที่เล่นสะบ้าแต่ละแห่งจะมีอาหาร เครื่องดื่ม เช่น น้ำแข็ง น้ำหวาน เม็ดแมงลักน้ำกะทิ ข้าวแกง ขนมเงิน ซึ่งชาวบ้านจะซื้อบริจาคและซวยกันทำที่บ้าน

หลังวันที่ 15 เมษายน จะมีการแห่นางสงกรานต์ ปล่อยปลา เซ่นเดียวกันกับที่วัดพระประแดง แต่ทางเกาะเกร็จจะมีการแห่น้ำหวาน ด้วยการนำน้ำหวานบรรจุขวดไปถวายพระตามวัดต่างๆ ซึ่งจะมีการจัดบวนแห่กันอย่างยิ่งใหญ่

6.4 การทำบุญกลางบ้าน

หลังจากประเพณีสงกรานต์ (ปีวะห์ตีะห์) connaît อุญยังคงทำบุญและสนับสนุนกันต่อไปจนถึงวันทำบุญกลางบ้าน การทำบุญกลางบ้านนี้ ชาวอุฐเรียกว่า “ปีห์กาวยา อาโต๊ห์กาว” การทำบุญนี้จะทำกันในแต่ละหมู่บ้านเพื่อเป็นสิริมงคล มีการเลี้ยงพระในตอนเช้า เมื่อทำบุญกลางบ้านแล้วการเฉลิมฉลองการขึ้นศักราชใหม่ และจะมีการทำบุญต่อเนื่องกันไป ด้วยการจัดพิธีทำบุญสรงน้ำพระ โดยชาวบ้านจะทำพิธีสรงน้ำพระพุทธรูปและพระเจดีย์ที่สำคัญภายในวัด ซึ่งหลังจาก

การสร้างน้ำประเด็น ชาวบ้านจะมาร่วมกันแห่หางหงส์และชงตะขานไปไว้ที่วัด หางหงส์นี้จะทำด้วยผ้าศีกส้ายฯ ลง ยาวประมาณ 2 - 3 วา โดยชาวบ้านจะช่วยกันทำก่อนวันงาน เมื่อถึงวันงานจะนำมาเข้าบวนแห่หางหงส์จากบ้านมาที่วัด และช่วยกันชักชงตะขานขึ้นสู่ยอดเสาหงส์ ก่อนจะถึงชั้นนี้ชาวบ้านจะทำพิธีบูชาพระเจดีย์ พระพุทธรูปสำคัญ พร้อมทั้งมีการสาวดมนต์ จากนั้นจึงช่วยกันชักชงตะขานขึ้นสู่ยอดเสาหงส์ในบริเวณวัด ซึ่งส่วนมากจะอยู่หน้าวัด

เมื่อการทำบุญให้ทานต่างๆ ผ่านมาจนถึงวันสร้างน้ำประนี้แล้ว คนมอญก็เชื่อว่าความร่มเย็นเป็นสุขความเป็นสิริมงคลทั้งหลายจะมีพร้อมอยู่ในบ้านและเป็นของชาวบ้านทุกคน

6.5 ประเพณีทำบุญออกพรรษาของมอญ

ตุลาคม เดือน 11 พุทธศานติคุณ ทั้งชาวไทย ชาวรามัญ อีกว่างานทำบุญออกพรรษา เป็นงานใหญ่ที่มีความสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนกว่างานเทศกาลสงกรานต์ ชาวเกาะเกร็จจะทำบุญออกพรรษา กัน 3 วัน คือ วันขึ้น 14 ค่ำ, วันขึ้น 15 ค่ำ และวันแรม 1 ค่ำ ของเดือน 11 จากนั้นจะมีการทำบุญเป็นพิเศษเป็นวัดๆ ไป ตามวัดที่สำคัญในท้องที่ ในวันนั้นจะมีการทำบุญปิดทอง ไหว้พระเวียนกันไปวันละ 1 วัน และเมื่อเท็จกากลอกออกพรรษาใกล้เข้ามา ทุกบ้านจะเตรียมความพร้อมกระยาสารท หมักแป้ง ทำขนมจีน น้ำพริก น้ำยา แกงเผ็ดต่างๆ รวมถึงการตกแต่งบ้านเรือนและวัสดุอาบน้ำต่างๆ ให้สะอาด สว่างงานกว่าปกติ โดยประเพณีต่างๆ ในวันออกพรรษาของชาวเกาะเกร็จจะเริ่มขึ้นดังนี้

1) คนมอญจะทำบุญออกพรรษาตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งจะมีประเพณีตักบาตรชนนมจีนและตักบาตรกลัวยี่่ง กระยาสารท โดยชาวบ้านจะทำขนมจีน น้ำพริก น้ำยา หรือแกงเผ็ด รวมทั้งกระยาสารท และกลัวยี่่ง ออกจากบ้านแต่เช้ามืดไปที่วัด ใส่บ่าตรถวายพระ เมื่อทำบุญแล้วก็จะกลับมาบ้าน เพื่อให้ทานต่อ กล่าวคือ นำอาหารที่ทำไว้ไปแบ่งบันแก่เพื่อนบ้าน และผู้ที่เคารพนับถือ เจตนาและผลประโยชน์ของประเพณีนี้คือการแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราะต่อผู้ใหญ่ และแสดงความผูกพันเอื้อเพื่อต่อผู้ร่วมสังคม

2) ในวันพระขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเป็นวันออกพรรษานั้น หลังจากมีการทำบุญตักบาตรทางน้ำในตอนเช้าแล้ว ชาวบ้านจะจัดสำรับอาหารไปถวายพระที่วัดปรมัยกิราวาส พระสังฆาจากวัดต่างๆ บนเกาะเกร็จจะเดินทางมาจันเพลรวมกันที่ศาลาการเปรียญ เมื่อพระสังฆนั้นกัตตาหาร เพลแล้ว จะเดินลงจากศาลาการเปรียญไปสู่อุโบสถ ชาวบ้านจะนั่งเรียงรายทั้งสองข้างทางเดิน เมื่อพระเดินผ่านมาก็ถวายธูปเทียน การถวายของแด่พระสังฆนี้ทางอำเภอปากเกร็ดคนทบูรี จะถวายธูปและเรียกเป็นภาษาમોણว่า “ชอนธูป” และในวันปิดทองไหว้พระแต่ละวัดนั้นจะมีการทำบุญเป็นพิเศษต่างหากคือ การตักบาตรข้าวม่าทอค

6.6 ประเพณีตักบาตรทางน้ำ

บ้างเรียกว่า “ตักบาตรทางเรือ” ซึ่งชาวเกาะเกร็จทำพิธีตักบาตรทางเรือทั้ง 3 วัน ในเทศกาลออกพรรษา คือขึ้น 14 ค่ำ ขึ้น 15 ค่ำ และวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 โดยช่วงเช้า เวลาประมาณ 7.30-8.00 น. ชาวบ้านที่มักจะเป็นวัยหนุ่มหรือวัย壮กรรจ์ จะนำเรือใหญ่ซึ่งประดับประดาตกแต่ง ให้ดงามทั้งเรือ โดยฝีพายจะอุกการับพระที่ท่าวัด ลำละ 1 องค์ ซึ่งมักจะเป็นพระหนุ่ม เช่นกัน เมื่อนิมนต์ลงเรือแล้ว ก็จะพายเรือไปเทียนหัวบันไดท่าน้ำบ้านต่างๆ หรือตามท่าเรือ ซึ่งญาติโภย ที่เคยใส่บาตรอยู่ เรือส่วนใหญ่จะนำพระมาส่งให้ชั้นเพลที่วัด บางลำคลับไม่ทันอาจต้องปันที่วัด อื่นๆ หรือปันในเรือ ญาติโภยบางรายอาจพาเรือมาเที่ยบใส่บาตร

การตักบาตรทางเรือ เป็นกิจกรรมที่คนเฒ่าคนแก่ได้ทำบุญ คนหนุ่มคนสาว และเด็กๆ ได้สนุกสนาน หยอกล้อ ร้องเพลง โต้ตอบกันและทำความรู้จักมักคุ亲กัน นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่า จากการที่เจ้าของเรือได้ไปรับพระนั้น มักจะเป็นผู้มีอาชีพที่ต้องใช้เรือในการทำนาหากิน การนำเรือออกไปรับใช้พระ จะมีนัยของการทำบุญเรือเพื่อความเป็นสิริมงคลด้วย และเหตุที่การตักบาตรทางเรือในระแวกปากเกร็ดนี้ เป็นประเพณีที่ชาวบ้านร่วมใจกันทำอย่างกว้างขวางและทั่วถึง กีเนื่องจากแต่ก่อนนั้น ชาวมอญแถบนี้มักจะค้าขายเครื่องปั้นดินเผาหรือสินค้าอื่นๆ ซึ่งต้องใช้เรือเป็นพาหนะลำเลียงขนสินค้า แต่หากไม่มีอาชีพเกี่ยวกับเรือ แต่เรือก็เป็นสิ่งที่อยู่กับชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะชาวเกาะเกร็จซึ่งจะไปไหนมาไหน ทั้งภายในเกาะและนอกเกาะ ก็ ต้องอาศัยเรือ ดังนั้น การทำบุญเกี่ยวกับน้ำเกี่ยวกับเรือ จึงมีความหมายเพื่อเป็นสิริมงคลต่อชีวิตของชาวเกาะเกร็จ

6.7 ประเพณีขอนฐป

มักทำกันในวันออกพรรษา กลางวันคือ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 หลังพระฉันเพลที่ศาลา แล้ว พระจะลงจากศาลา เดินเข้าสู่พระอุโบสถ เพื่อป่าวารณาออกพรรษา ตามเส้นทางจากศาลาถึงพระอุโบสถนี้ ชาวบ้านจะนั่งเรียงรายเป็นแถว เตรียมดอกไม้ ฐูปเทียน มาใส่บาตร เจตนาของประเพณีขอนฐปนี้ กีเพื่อให้วัดมีฐูปเทียนไว้บริการผู้มีจิตศรัทธา ที่จะมาทำบุญในวันเพ็ญ แรม 3 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเป็นวัดปิดทองพระนอนประจำปี

นอกจากนี้ ยังมีพิธีกรรมที่น่าสนใจและแตกต่างจากที่อื่น กล่าวคือ ในเวลาเที่ยงคืนตรง (24.00 น.) ยามพระจันทร์ตระหง่านรัศมีส่องสาดแสงสว่างกระจ่างฟ้า ช่วงเวลานั้น ลำน้ำเจ้าพระยาจะนิ่งไม่ขึ้นและไม่ลง พระแสงมีวัดต่างๆ จะประโคมระฆังกันawan ซึ่งในเวลานี้ ถือกันว่าน้ำในแม่น้ำคือน้ำมนต์ เรียกสืบกันมาว่า “น้ำเพ็ญ” โดยผู้ใหญ่จะนำขันน้ำมาตักหยดใส่โลง นำมาดครรษณะง และลูกหลวง และอชิมฐานจิต ໄลสิงไม่ดีออกไปตามน้ำที่ล่วงสู่พื้นดิน จากนั้น น้อมนำสิ่งศักดิ์สิริ มาสู่ชีวิตด้วยน้ำเพ็ญลงคลอันพิสุทธิ์

7. วัฒนธรรมที่นำสู่ใจ

7.1 เพลงจ้าวหาว

เป็นเพลงเก่าแก่ของบ้างເກາະເກົ່າດີເປັນພຶກເກົ່າທີ່ໃຊ້ສໍາຫັບນອກບຸນຍູ້ຂ້າວນໄກ້ຄົນທຳບຸນຍູ້ຮ່ວມກັນໃນເທິກາລາຫອດຄຸງເຈື້ອນ ທີ່ເປັນຫຼັງເວລາທີ່ຮະດັບໃນແມ່ນ້ຳລຳຄອງເອົ່ວລິນຕິ່ງ ຂາວບ້ານຈະນອກບຸນຍູ້ທາງເຮືອດ້ວຍການພາຍເຮືອໄປຕາມໜູນບ້ານຕ່າງໆ ພຣ້ອມກັນຮ້ອງເພັນບອກບຸນຍູ້ເຊີ້ມີຈິຕົກຮ້າຮ່ວມທຳບຸນຍູ້ດ້ວຍກັນແຕ່ປັຈຸບັນກາລະເລີນເພັນເພັນເຈົ້າຫາວໄດ້ໜັດໄປ ເນື່ອຈາກມີຄົນຮ້າຍສົມຮອຍເປັນຜູ້ນອກບຸນຍູ້ນຸກໆຂຶ້ນໂຈຮຽນບ້ານທີ່ອູ້ຮົມນ້ຳ

7.2 รำມອຸຍ

ເປັນນາງຸສີລິປີທີ່ເກົ່າແກ່ອ່າງໜຶ່ງຂອງມອຸຍແລະຄອງຢູ່ສືບຕ່ອມາຈນກະຮ່າງທັງທຸກວັນນີ້ ຂາວມອຸຍເຮົາກໍານົມອຸຍວ່າ “ປົວ-ຂະເປັນ” ມີໄດ້ໃນໂອກາສງານມົງຄລ ເຊັ່ນ ຈານສົມໂກ່າທາງພຸທ່າສາສນາ ອ້າງຈາກຄວາມຮັບຮັດຕ່າງໆ ຕລອດຈົນໃນງານສົມ ໂດຍເນັພາງງານສົມພຣະ ຂາວບ້ານຈະນິມຮໍາຄວາມຫຳສົມ ເພຣະຄືວ່າໄດ້ບຸນຍູ້

ກາຮໍາມອຸຍ ຜູ້ຮ້າຈະອາສີຍັງຫວະຕະໂພນມອຸຍເປັນຫຼັກ ໜ້າທັບຂອງກາຮໍາຕີຕະໂພນ ມອຸຍເມື່ອລົງຈັງຫວະຕີຫຳຕະໂພນດ້ານໃໝ່ ຜູ້ຮ້າຈະທີ່ມີໃຫ້ລົງພອດຕີກັບຈັງຫວະຕະໂພນກາຮໍາເຄີ່ອນໄຫວ ຕົວຂອງຜູ້ຮ້າຈະກຳເນົາເອົາຕ້ວອຍຢ່າງອ່ອນຫຼີຍແລະກະຮະເຄີບຕົວທີ່ລະນ້ອຍຕາມຈັງຫວະຄົນຕີ່ ສ່ວນໃໝ່ຈະໃໝ່ ມີໃນກາຮໍາຮໍາແລະເຄີ່ອນໄຫວຕົວນ້ອຍນາກ ຜູ້ຮ້າຈະເຫັນມີອ້າງທີ່ສອງຫັ້ງອອກຮ້າຮໍາໃນທ່ານີ່ອູ້ກັນທີ່

ຜູ້ຮ້າມອຸຍເປັນສຕວີແຕ່ງຕົວແບບມອຸຍ ໂດຍນຸ່ງຝ້າເຊື່ອນຍາວກຮອມຂຶ້ອເຫົ້າ ສວນເສື້ອແນນ ກະບອກພາດສະໄບໄຫລ່ວເດີຍຫີ່ອຄລົ້ອງຄອປລ່ອຍຫາຍສະໄບໃຫ້ຫ້ອຍຢູ່ຫັ້ງຫຳທັງສອງຫາຍ ຈະໃຊ້ສື່ອະໄຮ ກີ່ໄດ້ແນ້ຕີໃນງານສົມ ເພຣະຄນມອຸຍ ໄມຄືວ່າໃນງານສົມຕ້ອງໄສສື່ດໍາ

7.3 ກາຮໍາເຈົ້າ

ຄືວ່າເປັນງານປະເພີ້ມູນບ້ານມອຸຍຄືວ່າປົງບັດຕິດັ່ງແຕ່ເນື່ອອູ້ເມື່ອງມອຸຍຕັ້ງແຕ່ໂບຮານ ນາຈນຄື່ງປັຈຸບັນ ກາຮໍາເຈົ້ານີ້ຄືວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສົງການຕົ້ມອຸຍດ້ວຍກລ່າວຄົ່ອ ຄນມອຸຍຈະ ຄືວ່າງານສົງການຕົ້ນນີ້ເປັນເທິກາລປະຈຳປີ ກາຮໍາທຳບຸນຍູ້ຈຶ່ງຈົດຍ່າງຍິ່ງໃໝ່ແລະຢືນເຢືນຫລາຍວັນ ພົມຮ້າເຈົ້າປະຈຳປີຈະມີໃນວັນທຳບຸນຍູ້ຄາງບ້ານ

ກາຮໍາເຈົ້າຂອງຄນມອຸຍຄືວ່າເປັນເຄື່ອງທຳໃຫ້ຈິຕົກຂອງຂາວບ້ານກຳແຈ້ງເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ຫິວິດ ໄດ້ອ່າງເປັນສຸກແລະເປັນກາຮໍາຮໍາທຳບຸນຍູ້ໃນງານເທິກາລສົງການຕົ້ມ

8. งานศิลปกรรมที่น่าสนใจ

งานหัตถศิลป์ที่สร้างชื่อเสียงให้ชาวไทยเชื้อสายมอญบนเกาะเกรีดคือ งานฝีมือช่างแกะ อันได้แก่ ช่างแกะดิน และช่างแกะกระดาษฝีมือเยี่ยมที่ทำสืบต่อจากนานาภิภาคกว่าร้อยปี สิ่งสำคัญคือเป็นงานที่ทำด้วยมือ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายวัสดุ ด้วยมีความครั้งชาต่อพุทธศาสนาเป็นที่ตั้ง ซึ่งงานศิลปกรรมที่น่าสนใจของชาวเกาะเกรีด เช่น

8.1 งานแกะดิน

เป็นគุลลายบนภาชนะของใช้ที่ทำขึ้นเพื่อถวายพระสงฆ์และเจ้านาย เช่น หม้อใส่น้ำที่เรียกว่าหม้อรันต์หรือหม้อน้ำลายวิจิตร ที่แกะดินเป็นគุลลายลงมาทั้งสามชั้นประกอบกันได้แก่ ตัวหม้อน้ำก้นกลม ทรงน้ำเต้า ทรงฟักทอง หรือทรงอื่นๆ ฝาหม้อ และฐานรองหม้อ ที่เป็นลายฉลุໂປ່ງ มีช่องให้ลมผ่านได้มีหน้าไปวางที่ใดจึงไม่ทำให้กระดานที่รองรับผุ เพราะความชื้น การตกแต่งគุลลายหม้อน้ำลายวิจิตร มีทั้งสิ้น 3 วิธี นอกจากการแกะดินเป็นគุลลายแล้ว ยังมีการกดลายลงบนหม้อน้ำด้วยแม่พิมพ์ และการใช้แม่พิมพ์กดลงบนแผ่นดินบางๆ ที่เตรียมไว้แล้ว จึงนำลายไปติดบนหม้อน้ำ หม้อน้ำแต่ละใบอาจใช้เพียงวิธีเดียว หรือหลายวิธีร่วมกันก็ได้ แต่จะเน้นการตกแต่งที่ให้ล้ำ ฐาน และฝาหม้อน้ำเป็นพิเศษ ความงามเป็นเดิมของหม้อน้ำลายวิจิตร เป็นที่เชิดหน้าชูตาจนได้รับเลือกเป็นสัญลักษณ์ตราประจำจังหวัดนนทบุรี

8.2 งานแกะกระดาษ

คืองานเครื่องกระดาษที่ช่างไทยเชื้อสายมอญแกะกระดาษแล้วดูนลายด้วยเครื่องมือพิเศษเฉพาะตัวของช่าง แล้วนำเข้าสู่กระบวนการปั้นเหน็บ(ลองศพพระมอญ) หงส์ นางตะขาน ปราสาท หรือฉากผัง ตามที่ได้ออกแบบไว้ ปั้นจุบันหมายงานแกะกระดาษได้ที่วัดปรมัยกิจวاس

8.3 งานแกะดุนโลหะ

เป็นชัตตกรครอบพระบรมราชตุุมเตาที่วัดปรมัยกิจวاس สร้างด้วยโลหะ ไร้สนิม ที่มีคุณค่าสูงยิ่ง ด้วยគุลลายทางปรัชญาธรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญโดยเฉพาะไม่ได้เลียนแบบគุลลายทางราชสำนักไทย หรือยอดคันตรเรดี้ราชตุของพม่า ที่ชื่อน ไว้ทางอาณาจักรล้านนา

8.4 งานแกะบนหม่น้ำตาล

ให้เป็นรูปหงส์หรือรูปสิงห์มอญตัวเล็กๆ ขนาดพอคำที่เคยใช้ในกระดังงาขายในย่านชาวมอญนั้น บัดนี้ไม่พบว่ามีวางขายอยู่แล้ว

9. อาหารมอย

ภาวะกรีดได้ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่มีฝืดในการประกอบอาหารอร่อยและมีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว เพราะได้รับถ่ายทอดความรู้ด้านอาหารมาจาก 2 กระแสหลักคือ อาหารมอยโบราณและอาหารชาววังกรุงรัตนโกสินทร์

อาหารมอยโบราณในภาวะกรีดที่ยังหารับประทานได้เป็นปกติได้แก่ แกงกล้วยดิน แกงเขียวหวานยอดพร้าว ข้าวแช่ เป็นต้น ส่วนอาหารชาววังที่ชาวภาวะกรีดทำรับประทานกันทั่วไป ในท้องถิ่นได้แก่ แกงมัสมั่น แกงบวน ยำใหญ่ และหมี่กรอบ เหตุที่ชาวภาวะกรีดมีฝืดในการทำ กับข้าวชาววังเนื่องจากภาวะกรีดเป็นแห่งที่พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ในสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ใช้เป็นที่พักระหว่างทางเดี๋ยวประพาสราชวังบางปะอิน รวมทั้งมีการนำเพี้ยญ พระราชกุศลที่วัดประมัยิกาวาสซึ่งเป็นวัดหลวงอยู่เป็นประจำ จึงมีการถ่ายทอดวิชาอาหารชาววัง มาสู่ชาวภาวะกรีดจนชำนาญ

อาหารภาวะกรีดยังมีอิทธิพลอย่างเช่น แกงส้มมะตะด หน่อกระลา ซึ่งเป็นพืชเฉพาะถิ่น ที่นิยมกันมากในหมู่นักท่องเที่ยว ปัจจุบันหน่อกระลามีบทบาทในการเป็นอาหารต้อนรับนักท่องเที่ยว สวยงาม ทั้งทดมันใส่หน่อกระลา กวยเตี๋ยวหน่อกระลา และหน่อกระลามสดที่วางจำหน่ายให้ซื้อกลับบ้าน

10. การแต่งกาย

หญิงชาวมอยแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาวทรงกระบอก คอกลม นุ่งผ้าชั้นมีเริง ห่มผ้า สถาบันเฉียง เกล้าผุมวงษ์รัตน์ด้วยมะลิร้อย ทัดดอกไม้สดที่หยาดเดียวและสวมกำไลข้อเท้า ชายชาวมอย นุ่งโสร่งยาวรองเท้า สวมเสื้อผ้าป่าน คล้องคอด้วยผ้าขาวม้า ถ้าไปวัดจะใช้ผ้าขาวม้าห่มทับเสื้อแบบ พาดสะไภ้ให้หล่อเดียว

11. ศักยภาพ เอกลักษณ์ และจุดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน

หากพิจารณาจากที่ตั้งของภาวะกรีด จะเห็นว่า ภาวะกรีดตั้งอยู่ในใกล้กรุงเทพฯ มากนัก จึงทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เป็นนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานครตัดสินใจเดินทาง ท่องเที่ยวมาบ้างภาวะกรีดเป็นจำนวนมาก ซึ่งพิจารณาจากการเดินทางมาบ้างภาวะกรีดจะพบว่า นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาบ้างภาวะกรีดได้หลายรูปแบบ ทั้งทางบก โดยเดินทางมาได้ทั้ง รถประจำทาง รถบันได้รับนักท่องเที่ยวบุคคล รถรับจ้างสาธารณะ แต่เนื่องจากภาวะกรีดเป็นพื้นที่ที่มีแม่น้ำ ล้อมรอบด้วยภูเขา และไม่มีสะพานสำหรับให้รถบันไดข้ามเข้าไปในพื้นที่ภาวะได้ นักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาด้วยรถบันไดจึงต้องใช้พื้นที่จอดรถของวัดหรือสถานที่อื่นๆ ในบริเวณใกล้กับท่าน้ำ ที่จะต้องลงเรือข้ามฟากมาบ้างภาวะกรีด ซึ่งมีอยู่หลายท่าน้ำ นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเดินทางและ

ท่าน้ำที่สังคมที่สูดสำหรับจดหมายและข้ามมาบังเกะเกร็ดได้ตามอัธยาศัย นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวบังมาสามารถเดินทางมาบังเกะเกร็ดทางน้ำได้ด้วยเรือหางยาวหลายประเภท เช่น เรือรับจ้างทัวไปเรือบริการนำที่ยว เรือข้ามฟาก และเรือส่วนบุคคล ซึ่งสามารถเดินทางมาจากกรุงเทพฯ บนทบูรี ปทุมธานี โดยใช้ลำน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาในการเดินทาง จะเห็นว่า การเดินทางมาบังเกะเกร็ดถือได้ว่าค่อนข้างสังคม ทำให้เกะเกร็ดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่า เกาะเกร็ดมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ที่สามารถช่วยเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ได้อย่างดี นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบังเกะเกร็ดสามารถเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในและโดยรอบเกาะเกร็ด ได้มากmany เช่น การเที่ยวชมศาสนสถานที่สำคัญของชุมชน พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น สูนย์การเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน การล่องเรือรอบเกาะ การจับจ่ายเลือกซื้อขนมหวาน การเดินในย่านค้าขายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน การจิ้จารยานเที่ยวรอบเกาะลัดเลาะไปตามแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนต่างๆ ในเกาะเกร็ด การชมการแสดงทางวัฒนธรรมของคนท้องถิ่น การเยี่ยมชมชุมชนทึ่งเชื้อสายไทย มอญ และมุสลิม การเที่ยวชมสวนผลไม้ตามฤดูกาล การรับประทานอาหารพื้นบ้าน การชมศิลปหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา และการพักค้างคืนแบบโรมสเตย์ที่ให้บรรยากาศแบบชาวเกาะเกร็ดที่น่าสนใจ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดที่หลากหลายเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงศักยภาพทางการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดได้เป็นอย่างดีเช่นกัน

**ภาพที่ 9 คลองลัดเกร็ด ซึ่งถูกบุดและทำให้กระแสน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาเปลี่ยนทิศทาง
ภายหลังคลองลัดเกร็ดกว้างขึ้น และทำให้พื้นที่มีลักษณะเป็นเกาะเกร็ดมากจนถึงปัจจุบัน**

หากพิจารณาในด้านความเป็นเอกลักษณ์ของケーアร์ด จะเห็นได้ว่า ケーアร์ด มีลักษณะเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ล้อมรอบด้วยแม่น้ำ ซึ่งไม่ใช่ケーアลากาสแต่เป็นแม่น้ำ หากเกิดขึ้นจากการบุคคลองลัดเดื่ออมแม่น้ำสายเดียวกันเพื่อย่นระยะทางเดินทาง ต่อมากะแสงน้ำไหลเข้าสู่คลองลั้ดมากขึ้น จนเกิดการกัดเซาะพังทลายของแนวฝั่งคลอง ทำให้ความกว้างของคลองขยายตัวเพิ่มขึ้น จนกว้างขวางมีลักษณะเป็นเหมือนแม่น้ำ ปัจจุบันแทนจะไม่เห็นเค้าของความเป็นคลองบุคคลองอีต ถึงแม่จะมีการบุคคลองเพื่อย่นระยะทางของแม่น้ำสายเดียวกันนี้อีกหลายแห่ง เช่น การบุคคลองในแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณที่เป็นปากคลองอ้อมนนท์กับปากคลองบางกรวยในปัจจุบัน และการบุคคลองคลองบริเวณที่เป็นปากคลองบางกอกน้อยและปากคลองบางกอกใหญ่ในปัจจุบัน ซึ่งคลองที่บุคคลื่น เหล่านี้มีการบุคคลังแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ปัจจุบันคลองเหล่านี้กลายเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา กว้างใหญ่ไม่เหลือเค้าของความเป็นคลองในอดีตอีกต่อไป แต่แม่น้ำเจ้าพระยาสายเดิมกลับลดความ กว้างลงเหลือเพียงลักษณะของความเป็นคลอง จนในปัจจุบันเรียกแม่น้ำเจ้าพระยาร่วมที่เป็นแม่น้ำ อ้อมน้ำ คลองอ้อมนนท์ คลองบางกรวย คลองบางกอกน้อย และคลองบางกอกใหญ่เท่านั้น พื้นที่ ที่ถูกน้ำล้อมรอบเหล่านี้ เป็นพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว่าケーアร์ดมาก จึงไม่เรียกพื้นที่เหล่านี้ว่าเป็นケーアลาก เนื่องจากแม่น้ำอ้อมลดขนาดความกว้างลงเป็นคลอง และมีพื้นที่ใหญ่จนไม่มีลักษณะของความเป็นケーアลาก จึงไม่เรียกพื้นที่เหล่านี้ว่าเป็นケーアลาก นอกจากนั้น ในปัจจุบันมีการบุคคลองลัดโพธิ์ตามพระราชดำริ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงดำริให้จัดทำโครงการขึ้นเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมในแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนล่างของกรุงเทพมหานคร โดยให้น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านประตูน้ำของคลองลัดโพธิ์ ไปลงแม่น้ำเจ้าพระยาอีกด้านหนึ่งในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ทำให้กระแสน้ำ ไหลออกทะเลในระยะทางที่สั้นลง ช่วยลดปัญหาน้ำท่วมในกรุงเทพมหานครได้เร็วขึ้น แม่คลองลัดโพธิ์นี้ จะตัดพื้นที่บริเวณบางกอกบัวให้มีน้ำล้อมรอบพื้นที่ เช่นเดียวกับケーアร์ด แต่ขนาดของคลองลัดโพธิ์ ถูกจำกัดด้วยสิ่งก่อสร้าง เช่น ประตูระบายน้ำและคันคลองคอนกรีตเสริมเหล็ก ซึ่งจะทำให้ความกว้าง ของคลองไม่เพิ่มขึ้น ได้ในอนาคต ดังนั้น บริเวณบางกอกบัวจึงไม่น่าจะถูกเปลี่ยนสภาพเป็นケーアลากอีกต่อไป ด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้ケーアร์ดเป็นพื้นที่แห่งเดียวในประเทศไทยที่มีแม่น้ำล้อมรอบจนมี ลักษณะเป็นケーアลาก นอกจากนั้น ケーアร์ดยังมีฐานะเป็นตำบล ซึ่งไม่มีพื้นที่ของตำบลอยู่นอกケーアลาก ทำให้ケーアร์ดเป็นเพียงตำบลเดียวในประเทศไทยที่มีพื้นที่เป็นケーアลากที่มีแม่น้ำล้อมรอบ จึงอาจ ถือได้ว่าเหตุผลข้างต้นทำให้ケーアร์ดมีความเป็นเอกลักษณ์ในเชิงพื้นที่ที่ไม่เหมือนケーアลากอื่นๆ ในประเทศไทย

หากพิจารณาบุคคลับของการกรีด ซึ่งนักจักษณ์การเป็นケーアลากที่มีแม่น้ำล้อมรอบแล้ว ในพื้นที่ケーアร์ดคลับไม่มีถนนสำหรับรถยนต์เพื่อการสัญจรไปมาภายในケーアลาก มีเพียงถนนยกสูง หรือสะพานคอนกรีตและถนนขนาดเล็กสำหรับรถจักรยานยนต์สัญจรได้เท่านั้น

จึงทำให้เกาะเกร็ดไม่ค่อยได้รับปัญหาในด้านผู้นักวันจากไอเดียรุดยนต์ ประกอบกับพื้นที่เกาะส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตร มีประชากรสร้างบ้านเรือนอาศัยอยู่เป็นหย่อมบ้าน ทำให้เกาะเกร็ดมีลักษณะของพื้นที่สืบทอดโดยทั่วไป นอกจากนั้น การที่เกาะเกร็ดมีแม่น้ำขนาดใหญ่ล้อมรอบจึงทำให้อาศาสตร์ทางได้สะดวก ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงทำให้เกาะเกร็ดเป็นพื้นที่ที่มีอาณาจักรอยู่ได้อย่างล่องปอด เหมาะแก่การพักผ่อนและอยู่อาศัยและเหมาะสมสำหรับการพักผ่อนเพื่อรักษาสุขภาพร่างกายอีกด้วย

จุดเด่นอีกประการของเกาะเกร็ด คือ ส่วนที่เป็นของพื้นเมือง เช่น การทำเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะโศดคเด่น ไม่เหมือนแหล่งเครื่องปั้นดินเผาอื่นๆ เนื่องจากที่นี่ผลิตเครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องใช้ในบ้านเรือนและภาชนะใส่น้ำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแม้รูปแบบของเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้จะมีลักษณะไม่ต่างจากที่อื่นมากนัก แต่ส่วนที่เป็นจุดเด่นคือช่างปั้นที่เกาะเกร็ดนิยมใส่ลวดลายลงบนผิวงานเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้ด้วย จนได้ชื่อว่าเป็นเครื่องปั้นดินเผาลายวิจิตร ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้ นอกจากเป็นจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นด้วยความน่าสนใจของการประดิษฐ์ลวดลายเหล่านี้อยู่ที่ช่างปั้นของเกาะเกร็ดสามารถนำวัสดุเหลือใช้จากชิ้นส่วนต่างๆ ของเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น แกนหมุนที่เป็นพลาสติกของพัดลม นำมาคละลงบนผิวของเครื่องปั้นดินเผา ทำให้เกิดเป็นลวดลายดอกพิกุล เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถนำวัสดุรอบตัวในห้องถิ่นมาประดิษฐ์เป็นลวดลายอื่นๆ ได้อีก นอกจากนี้จากการใช้เครื่องมือสำหรับทำลวดลายเฉพาะที่ใช้กันทั่วไปอีกด้วย

ภาพที่ 10 เครื่องปั้นดินเผาลายวิจิตรรุ่นปัจจุบันของเกาะเกร็ด

ในเรื่องอาหารการกิน ที่คนห้องถีนสามารถนำพืชพรรณพื้นบ้านมาประกอบอาหารจนเป็นจุดเด่นของอาหารเกร็ด ได้แก่ หน่อกระลา เป็นพืชมีหัวเป็นเหง้าคล้ายพืชกระภูลขิงข่า ขอบขี้น ในพื้นที่ลุ่มน้ำ และพื้นที่ของเกษตร มีความเหมาะสมที่ทำให้หน่อกระลาแพร่พันธุ์เจริญเติบโตตามธรรมชาติกระชาวยอยู่ทั่วพื้นที่เกษตร ถือเป็นพืชห้องถีนที่หาได้ง่ายในเกษตร คนห้องถีนนำหน่อกระลา มาประกอบอาหาร โดยใช้ส่วนของลำต้นลอกเปลือกออกและใช้แกะอ่อน บริเวณโคนก้านใบมาเป็นวัตถุคุณสำหรับเป็นส่วนประกอบในอาหารพื้นบ้านหลากหลายประเภท ที่สำคัญและเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว คือ การนำหน่อกระลา มาเป็นส่วนประกอบในทodomn เรียกเป็นภาษาห้องถีนทั่วไปว่า “ทodomnหน่อกระลา” โดยนำส่วนผสมของทodomnหน่อกระลา ลงทอดในกระทะจนสุกเหลืองหอม ทานกับน้ำจิ่มรสหวาน นอกจากความอร่อยของอาหารประเภท ทodomnแล้ว ยังอาจสร้างความสงสัยให้กับผู้รับประทาน และนักทึ่งคำราม ถ้าผู้ขายอยู่เสมอว่า “อะไรคือหน่อกระลา ?” ซึ่งเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับนักท่องเที่ยวที่ได้ลิ้มลองรสชาติของทodomn หน่อกระลา และอาจกล่าวเป็นลายแทงสำหรับนักท่องเที่ยวในการตามหาต้นหน่อกระลาที่เติบโต อยู่ตามธรรมชาติในเกษตร อีกด้วย ซึ่งแม้ต้นหน่อกระลาจะแพร่พันธุ์กระชาวยอยู่ทั่วพื้นที่เกษตร หากไม่รู้จักหรือไม่ใช่คนห้องถีน อาจมองผ่านต้นหน่อกระลาไปได้โดยง่าย นักท่องเที่ยวเข้ามา ท่องเที่ยวในเกษตรจะพบร้านค้าที่จำหน่ายทodomnหน่อกระลา รายอยู่ทั่วไปตาม แหล่งท่องเที่ยวของเกษตร นักท่องเที่ยวสามารถซื้อมาทดลองรับประทานได้โดยง่าย ซึ่งถือ เป็นอาหารราคาถูกและให้ความอร่อยในระดับห้องถีนที่ขึ้นชื่อของเกษตร

ภาพ 11 ทodomnหน่อกระลา และต้นหน่อกระลา ซึ่งเป็นพืชประเภทขิงข่า

เนื่องจากคนเกาะเกร็ดบางกลุ่มเป็นผู้คนที่สืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษคนไทยที่มีฝีมือในการทำงานหวานแบบไทยๆ จึงทำให้ในภาวะเกร็ดมีผู้ที่สามารถทำงานหวานแบบไทยฯ หรือแบบไทยโบราณได้เป็นจำนวนมาก จนมีสถานประกอบการขนาดใหญ่และเล็กจำนวนมาก เช่นกัน จำนวนของหวานอยู่หลายแห่งและเป็นจุดท่องเที่ยวสำคัญของการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด แม้สถานประกอบการบางแห่งมีกิจการอยู่นอกเกาะเกร็ดแต่ในรายการท่องเที่ยวโดยเรื่อรอบเกาะได้บรรจุกิจกรรมการเยี่ยมชมบ้านทำงานในคลองขนมหวานไว้ในการนำเที่ยวด้วย ขนมไทยโบราณที่หารับประทานได้ยากในที่อื่นๆ กลับซื้อมาได้อ่าย่างสะดวกง่ายดายในเกาะเกร็ด เช่น ขนมจั่มกุญแจ ขนมทองเอก ขนมกลีบคำหวาน เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีขนมหวานประเภททองหยิน ทองหยอด ฝอยทอง และอื่นๆ อีกมาก many ให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อกันตามอัธยาศัย

เกาะเกร็ดยังมีจุดเด่นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การอยู่ร่วมกันของคน 3 เชื้อสายที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสามัคคี ซึ่งคน 3 เชื้อสายได้แก่ คนไทย ที่สืบเชื้อสายมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตั้งบ้านเรือนอยู่ตั้งแต่ยังไม่มีการบุคคลองลักษณะเกร็ด ซึ่งคนไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะตั้งบ้านเรือนอยู่ในหมู่ที่ 4 และ 5 ของตำบลเกาะเกร็ด คนอีกกลุ่มหนึ่งคือคนไทยเชื้อสายมองซึ่งเป็นชาวมองซึ่งสืบเชื้อสายมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เช่นเดียวกัน โดยคนมองซึ่งเหล่านี้ได้อพยพเข้าตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยคนมองซึ่งเหล่านี้แยกตัวออกเป็นหลายกลุ่ม ส่วนหนึ่งอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี, อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ, อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยเฉพาะที่เกาะเกร็ดแห่งนี้ ถือเป็นชาวมองซึ่งที่ยังคงสืบทอดวัฒนธรรมมองซูมาจนถึงปัจจุบัน ได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มคนมองซึ่งเหล่านี้ตั้งบ้านเรือนอยู่ในหมู่ที่ 1, 6 และ 7 ของตำบลเกาะเกร็ด ซึ่งหากพิจารณาจุดเด่นทางด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มคนในเกาะเกร็ด อาจถือได้ว่า คนมองซึ่งของเกาะเกร็ดเป็นจุดเด่นที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและเดินทางมาท่องเที่ยวบ้าง เกาะเกร็ดเพื่อชมวิวต่างๆ ของคนมองซึ่ง ดังจะเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ทางด้านการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดจะให้ความสำคัญกับการนำเสนอจุดสนใจด้านวัฒนธรรมมองซูมากกว่าจุดสนใจด้านอื่นๆ ของเกาะเกร็ด และคนอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ ชาวมุสลิม ที่เข้ามาตั้งบ้านเรือนในเกาะเกร็ด โดยมายเข้ามายังบ้านท่าอิฐ ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านใต้ของเกาะเกร็ด ซึ่งเป็นชุมชนมุสลิมขนาดใหญ่ที่มีมัสยิด สำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนา โดยชาวมุสลิมส่วนใหญ่จะตั้งบ้านเรือนในหมู่ที่ 2 และ 3 ของตำบลเกาะเกร็ด ซึ่งหากนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสถกับวัฒนธรรมของคนกลุ่มนี้ คงจะทำให้เข้าใจความเป็นชนกลุ่มต่างๆ บนเกาะเกร็ดได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้น คนทั้ง 3 กลุ่มนี้ เป็นกลุ่มคนที่มีอัธยาศัยไมตรีและมักแสดงออกถึงการให้การต้อนรับผู้มาเยือนในฐานะเจ้าบ้านที่ดีเสมอ

ภาพที่ 12 ชาวไทยเชื้อสายมณฑล งานบุญวัดเสารังทอง หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะเกร็ด

12. สถานการณ์การท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด

12.1 การท่องเที่ยวที่ปราภูในปัจจุบันในแต่ละหมู่บ้าน

เกาะเกรดมีฐานะเป็นตำบล โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกรด เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านบันบ้านล่างหรือบ้านมณฑล หมู่ที่ 2 คลองศาลากุล หมู่ที่ 3 บ้านศาลากุล หมู่ที่ 4 บ้านคลองสาระน้ำอ้อย หมู่ที่ 5 บ้านท่าหน้า หมู่ที่ 6 บ้านวัดเสารังทอง และหมู่ที่ 7 บ้านโอลองอ่าง ซึ่งหากพิจารณาการท่องเที่ยวที่ปราภูในปัจจุบัน ในแต่ละหมู่บ้าน อาจพิจารณาได้ ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านลัดเกรด ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของตัวเกาะ เป็นที่ตั้งของแหล่งเตาเผาเครื่องปืนดินเผาดึงเดินจำนวนมากของชาวมณฑลในเกาะเกรด ปัจจุบันเตาเผาเหล่านี้รกร้างไปหลายแห่ง ยังคงเหลือทำการอยู่ไม่นานนัก และที่สำคัญยังเหลือเตาเผาที่เป็นที่ตั้งของกลุ่มอาชีพหัตถกรรมเครื่องปืนดินเผา ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องปืนดินเผาของเกาะเกรด ซึ่งมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมและศูนย์เรียนรู้เป็นประจำ มีวัดที่สำคัญอยู่ 2 วัด ได้แก่ วัดพิมพ์สุทธาราวาส และวัดป่าแลไลย ซึ่งเป็นวัดเก่าที่มีความน่าสนใจ และยังมีร้านอาหารแบบนั่งรับประทานในบ้านรวมทั้งร้านกาแฟห้อยขาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชมในหมู่ที่ 1 ได้ โดยการท่องเที่ยวในหมู่ที่ 1 สามารถเข้ามาได้จากท่าน้ำวัดป่าฝ่ายในหมู่ที่ 2 แล้วเดินเท้ามาทางเหนือ เข้าสู่หมู่ที่ 1 ได้ทั้งสองทาง ระยะทางเดินไม่ไกลนัก และยังสามารถเช่าจักรยานเพื่อเดินทางเดินเท้า

แคบๆ ในหมู่บ้านได้ และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวในหมู่ที่ 1 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 3 ของตำบลเกาะเกร็ด

หมู่ที่ 2 บ้านคลองศาลาภูล ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของตัวเกาะ เป็นที่ตั้งของท่าเรือวัดป่าฝ่ายที่เป็นท่าเรือข้ามฟากไปยังฝั่งปากเกร็ดที่ท่าหน้าวัดกลางเกร็ด นักท่องเที่ยวบางส่วนนำรถยกมาจอดที่วัดกลางเกร็ดแล้วนั่งเรือข้ามฟากมาขึ้นที่ท่าหน้าวัดป่าฝ่ายของหมู่ 2 แล้วท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดต่อไปได้ ซึ่งหากจะเดินเที่ยวไปยังหมู่ 1 และไปยังหมู่ 7 ก็ไม่ไกลนัก สามารถเดินเท้าได้สะดวก หรือจะเลือกเช่าจักรยาน หรือมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ขึ้นอยู่กับความต้องการของนักท่องเที่ยว และยังสามารถท่องเที่ยวรอบเกาะได้ด้วย นอกจากนั้น หมู่ที่ 2 ยังเป็นที่ตั้งของสวนเกร็ดพุทธ ซึ่งเป็นพื้นที่ของเอกชนสำหรับการปฏิบัติธรรม แต่ก็เปิดให้นักท่องเที่ยวทัวร์ไปเข้าชมพื้นที่ได้ และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวในหมู่ที่ 2 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 4 ของตำบลเกาะเกร็ด

หมู่ที่ 3 บ้านศาลาภูน ตั้งอยู่ด้านทิศใต้ของตัวเกาะ เป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด รวมทั้งวัดศาลาภูน ซึ่งเป็นวัดเก่าสร้างตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และยังเป็นที่ตั้งของชุมชนชาวมุสลิม ที่มีการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรมห้องถังของชาวมุสลิม โดยจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผ้า เครื่องดื่มสมุนไพร เป็นต้น และที่ศูนย์ยังเป็นท่าหน้าสำหรับการข้ามฟากไปยังบ้านท่าอิฐ ที่อยู่ตรงข้ามฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา กับเกาะเกร็ดทางด้านใต้ เมื่อจากเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางด้านใต้ใกล้ชิด เข้าถึงหลักของเกาะเกร็ดทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่ที่ 3 มีน้อยกว่าหมู่บ้านอื่นๆ และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวในหมู่ที่ 3 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 7 อันดับสุดท้ายของตำบลเกาะเกร็ด

หมู่ที่ 4 บ้านคลองสาระน้ำอ้อย ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเกาะ เป็นกลุ่มหมู่บ้านของชาวเกาะเกร็ดที่มีเชื้อสายคนไทยแท้ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตร เพาะปลูกและทำสวน แม้มหู่ที่ 4 จะตั้งอยู่ไกลจากจุดท่องเที่ยวหลักของเกาะเกร็ดมากที่สุด แต่เป็นที่ตั้งของบ้านขนาดใหญ่ที่เป็นจุดแวะของนักท่องเที่ยวล่องเรือรอบเกาะเกร็ดที่นำนักท่องเที่ยวไปวนเวียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็ไม่สามารถเดินทางเข้าชมได้ด้วยทางถนนในเกาะเกร็ด ไปเที่ยวชมได้ทางเรือเท่านั้น ส่วนในหมู่บ้านมีการเปิดกิจการโสมสเตย์ให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักค้างคืนในเกาะเกร็ดด้วย รวมทั้งยังเป็นจุดที่มีท่าเรือข้ามไปยังวัดใหญ่ส่วนกลาง อารามญี่ แต่ไม่มีเรือข้ามฟากไว้บริการ และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หมู่ที่ 4 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 5 ของตำบลเกาะเกร็ด

หมู่ที่ 5 บ้านท่าหน้า ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตัวเกาะ เป็นกลุ่มหมู่บ้านของชาวเกาะเกร็ดที่มีเชื้อสายคนไทยแท้ และมีบางส่วนเป็นคนไทยเชื้อสายมอญอยู่บ้าง พื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตร เพาะปลูก ทำสวน มีบริการที่พักแบบโถมสเตย์ เช่นเดียวกับหมู่ที่ 4 เป็นที่ตั้งของสถานีอนามัยตำบลเกาะเกร็ด และท่าเรือขนาดทอง ซึ่งเป็นท่าเรือสำหรับข้ามฟากแม่น้ำเจ้าพระยาไปยังฝั่งตรงข้ามบริเวณท่าน้ำวัดบางจากได้ นอกจากนี้ยังมีจุดที่น่าสนใจ เช่น วัดจันทร์ เป็นวัดร้าง ไม่มีศาสนสถาน มีเพียงศาลารำสำหรับทำบุญของหมู่บ้านเท่านั้น โดยหากมีการทำบุญกันมินต์พระสงฆ์จากวัดอื่นในเกาะเกร็ดมาประกอบพิธี มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวบ้าน คือ พระต่อ ซึ่งเป็นพระพุทธชรุป ที่ช่างพื้นบ้านได้ประกอบขึ้นจากหินส่วนพระพุทธชรุปเก่าที่มีอยู่เดิม ประดิษฐานไว้ในศาลารามของคุณเดียวท่านนั้น และยังมีวัดขนาดทอง ที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับวัดจันทร์ อยู่อีกแห่งหนึ่งด้วย นอกจากนี้ยังมีโรงสีเก่าที่เลิกกิจการไปแล้ว และเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาซึ่งก็เลิกกิจการไปแล้วเช่นกัน แต่ยังคงเหลือค่าโครงของโรงสีและเตาเผาเดิมให้ได้ศึกษาในปัจจุบัน รวมทั้ง เครื่องบิน 2 เครื่องยนต์ ขนาดใหญ่ที่สมเด็จพระบรมไโราสาธิราชได้นำมาบินไว้ให้กับเจ้าของบ้านหลังหนึ่งบนเกาะเกร็ด และนำขึ้นไว้บนลานคอนกรีตริมแม่น้ำเจ้าพระยานักท่องเที่ยวสามารถขึ้นชมได้ และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หมู่ที่ 5 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 6 ของตำบลเกาะเกร็ด

หมู่ที่ 6 บ้านวัดเสารังทอง เป็นที่ตั้งของชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญ และเป็นที่ตั้งของวัดสำคัญ 2 วัด ได้แก่ วัดเสารังทอง และวัดไผ่ล้อม ซึ่งทั้ง 2 วัดเป็นวัดมอญ พระภิกษุที่สาวคและเจริญพระพุทธศาสนาตั้งขึ้นจากการสาวดเป็นภาษามอญร่วมกับภาษาไทย และภายในวัดยังมีสิ่งสำคัญหลายอย่าง ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบายเกาะเกร็ดและเข้ามาท่องเที่ยวบังหมู่ที่ 6 ให้ความนิยมในการเข้ามาสักการบูชาสิ่งสำคัญในวัดทั้ง 2 แห่งนี้ และเนื่องจากท่าน้ำวัดเสารังทองตั้งอยู่ตรงข้ามกับท่าน้ำวัดบางจาก นักท่องเที่ยวสามารถขอครอบครองตัวที่วัดบางจากแล้วนั่งเรือข้ามฟากเข้ามาท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดได้สะดวก ซึ่งนอกจากการเที่ยวชมวัดทั้ง 2 แห่งข้างต้นแล้ว นักท่องเที่ยวสามารถเดินเลือกซื้อสินค้าพื้นบ้านและสินค้าอื่นๆ ที่มีความหลากหลาย โดยร้านค้าแต่ละร้านส่วนใหญ่เป็นบ้านของชาวบ้านและเปิดหน้าบ้านและในบ้านจำหน่ายสินค้าต่างๆ เรียกว่าไปตามเส้นทางเดินเท้าต่อเนื่องไปยังหมู่ที่ 7 นอกจากนี้บ้านที่นักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานครและนนทบุรีมาเที่ยบท่าและขึ้นท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่ที่ 6 ค่อนข้างมาก และหากเปรียบเทียบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หมู่ที่ 6 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอันดับ 2 รองจากหมู่ที่ 7 ของตำบลเกาะเกร็ด

หนูที่ 7 บ้านโน่องอ่าง ถือได้ว่าเป็นพื้นที่สำคัญที่สุดทางการท่องเที่ยวของภาคเกร็ด เนื่องจากเป็นที่ตั้งของสถานที่สำคัญที่สุดของภาคเกร็ด คือ วัดปรมัยกิจวารสวรรวิหาร ซึ่งเป็นพระราชวังหลวง และเป็นวัดของชาวออย มีเจดีย์มุเตา ซึ่งเป็นเจดีย์ทรงมณฑลที่ฐานทรงตัวลงทำให้เจดีย์เอียงเล็กน้อย เป็นสัญลักษณ์ของภาคเกร็ด รวมทั้งพระมหาธรรมัญเจดีย์ และพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงของเก่าและเครื่องปั้นดินเผา หมูที่ 7 ถือเป็นชุมชนที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของภาค ซึ่งนอกจากจะเป็นหมู่บ้านของชาวออยแล้ว ยังเป็นย่านที่บรรยากาศดีกับตลาดของนักท่องเที่ยวที่สามารถจับจ่ายซื้อสินค้าท้องถิ่น เดิมกรับประทานอาหารพื้นบ้าน ได้ตามอัธยาศัย และยังมีเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาที่ยังเปิดกิจการอยู่ และต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเสมอ ประกอบกับเรือนจำที่สามารถอดเรือเที่ยบท่าที่วัดปرمัยกิจวารสวรรวิหารท่าทิศเหนือได้ และมีท่าเรือวัดปرمัยกิจวาร ซึ่งสามารถข้ามฝากด้วยเรือข้ามฝากไปยังฝั่งปากเกร็ดที่ท่าน้ำวัดสนนามเนื้อ ซึ่งท่าเรือนี้ถือเป็นท่าเรือข้ามฝากหลักที่นำนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่สุดเข้ามาท่องเที่ยวยังภาคเกร็ด และหากเบรียบเที่ยบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หมูที่ 7 น่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของตำบลภาคเกร็ด

จากข้อมูลข้างต้นสามารถเรียงลำดับความนิยมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในเกาะเกร็ค โดยเรียงลำดับจากการได้รับความนิยมมากไปหาน้อย ซึ่งเรียงลำดับได้โดยมี หนูที่ 7 เป็นหนูบ้านที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเข้ามาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นหนูที่ 6, 1, 2, 4, 5 และ 3 น้อยที่สุดตามลำดับ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวของเกาะเกร็ค ในปัจจุบันนั้น นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดเกร็คในพื้นที่ของหมู่ที่ 7 มากที่สุด หมู่ที่ 7, 6 และ 1 จึงเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของเกาะเกร็คมากที่สุด

จากการศึกษาพื้นที่ของเกาะเกร็ด โดยพิจารณาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมจะพบว่า เกาะเกร็ดไม่มีถนนสำหรับรถบุนต์ ไม่มีสะพานข้ามแม่น้ำจากภายนอกเข้ามายังเกาะเกร็ด ดังนั้นการเข้ามาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ดจึงจำเป็นต้องอาศัยเรือเป็นหลัก ทั้งเรือท่องเที่ยว เรือบริการสาธารณูปะ และเรือข้ามฟาก แต่เนื่องจากระยะทางของถนนรอบเกาะเกร็ดที่สามารถเดินทางได้ คือบริเวณจุดจอดจักรยานและรถจักรยานยนต์ท่าน้ำ มีระยะทางเพียงประมาณ 5 กิโลเมตร การท่องเที่ยวแบบเช่าจักรยานชี้ร่องเกาะจึงทำได้ไม่ยาก ทั้งนี้พบว่า มีกิจการให้เช่าจักรยานเป็นจำนวนมาก ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างดี โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวอาชญาชื่อ หรือหางนักท่องเที่ยว ไม่-only จักรยานก็สามารถใช้บริการของจักรยานยนต์รับจ้างได้ เช่น กัน ถึงกระนั้นก็ยังพบว่า มีนักท่องเที่ยวบางท่าน สามารถเดินทางรอบเกาะเกร็ดได้ด้วยวิธีการเดินเท้า แม้จะใช่วลามากขึ้น แต่ก็ได้สัมผัสกับความเงียบสงบมากขึ้นด้วย

ภาพที่ 13 เส้นทางเดินเท้าระหว่างหมู่ที่ 6 และ 7 ที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวในวันหยุดสุดสัปดาห์

ในปัจจุบัน จะพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับการเดินตามเส้นทางเดินเท้าที่เต็มไปด้วยร้านค้าและสิ่งสำคัญภายในวัดประมัยอิคาวาสวรวิหาร ในหมู่ที่ 7 ค่อนข้างมาก แม้ช่วงเวลาของการท่องเที่ยวเกาะเกร็จจะสามารถเข้ามาท่องเที่ยวได้ทุกวัน แต่จะมีเพียงวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ เท่านั้น ที่ร้านค้าต่างๆ จะเปิดให้บริการและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งเน้นวันเสาร์และอาทิตย์มากกว่าวันศุกร์ ดังนั้นในวันหยุดสุดสัปดาห์ วันเสาร์และอาทิตย์ จะพบว่ามีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะเกร็จเป็นจำนวนมาก

12.2 บทบาทของประชาชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยว

การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการในด้านต่างๆ ของพื้นที่ หรือชุมชนใด ย่อมมีความสำคัญเนื่องจากผลจากการมีส่วนร่วมจะทำให้ได้ขอสรุปที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพราะสิ่งที่ต้องการดำเนินการย่อมเกิดขึ้นจากการร่วมคิดจากหลายฝ่าย ซึ่งมีระบบการคิดเป็นขั้นตอนและช่วยกันเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสมที่สุดมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวมมากที่สุดด้วย เช่นเดียวกับชาวเกาะเกร็จ เมื่อมีการรวมตัวกันทำประชาคมและพบว่า ในพื้นที่เกาะเกร็จนี้ศักยภาพที่เหมาะสมกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เกาะเกร็จจึงได้มีโอกาส เปิดตัวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังจากหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 โดยเน้นการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมท่องถิ่นที่ทำให้นักท่องเที่ยว เกิดความสนิใจและเดินทางมาท่องเที่ยวบ้าง เกาะเกร็ดเป็นจานวนมากจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้เกิดจากการ ร่วมคิดของคนในชุมชนเอง ประกอบกับการมีผู้นำที่เข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ ความเป็นเกาะเกร็ดและความเห็นพ้องต้องกันของคนในชุมชน ทำให้เห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของ ประชาชนท่องถิ่นของเกาะเกร็ดมีส่วนผลักดันให้เกาะเกร็ดกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่สร้าง รายได้ให้กับชุมชนได้

ในปัจจุบัน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ เกาะเกร็ดและได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการเรื่องการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด โดยเน้นให้คณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนของคนในชุมชนแต่ละหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วม ใน การพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด นอกจากนั้นยังมีการจัดการประชุมสาธารณะในเชิง ประชาพิจารณ์อยู่บ่อยครั้ง รวมทั้งการอบรมประชาชนในท้องถิ่นในเรื่องการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ซึ่งได้รับความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น ทั้งชาวบ้านทั่วไปและเจ้าของกิจการร้านค้าต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวบ้างเกาะเกร็ดได้รับอธิบายศัพท์ไมตรีที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ของคนในท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นเสน่ห์ที่สำคัญยิ่งของเกาะเกร็ดที่สร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยือน เป็นอย่างมาก ทั้งการสื่อสารด้วยภาษา การเรื่อเชิญให้ใช้บริการ และรอยยิ้มของคนท้องถิ่น ล้วนมีอยู่ ในคนท้องถิ่นของเกาะเกร็ด ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสังเกตได้ง่ายจากการที่จัดร้านที่ยวรอบเกาะ เกร็ด นักท่องเที่ยวจะได้รับรอยยิ้มต้อนรับอย่างดีจากชาวบ้านทั่วไป เมื่อนักท่องเที่ยวจัดจัดร้าน ผ่านทางเดินแคบๆ จะพบว่าชาวบ้านหลีกทางให้นักท่องเที่วาก่อนเสมอ และไม่พบว่า คนใน ท้องถิ่นจะแสดงความเดือดร้อนรำคาญใจแต่อย่างใด ทั้งนี้เป็นเพราะคนเกาะเกร็ดมีความเข้าใจการ เป็นเจ้าบ้านที่ดีให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยว ในภาพรวมของเกาะเกร็ด ได้เป็นอย่างดี

ส่วนบทบาทของประชาชนท้องถิ่นในด้านการท่องเที่ยว ที่ดำเนินการผ่าน กระบวนการของการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีองค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ดเป็นหน่วยงาน ที่รับผิดชอบดูแลเรื่องการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดด้วย จะเห็นได้ว่า นโยบายของนายกองค์กรบริหาร ส่วนตำบล จะให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นด้วย ซึ่งนโยบายเหล่านี้นายกองค์กร บริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องแจ้งให้สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นตัวแทนจากแต่ละ หมู่บ้านเข้าใจในแนวทางการดำเนินการ และนโยบายเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดต่อไปยังชาวบ้านเพื่อให้ เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งหากเป็นนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่น ก็อาจ มีการจัดการประชุมซึ่งแจงและแก้ไขเบลี่ยนแปลงนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของคน ในท้องถิ่นและไม่ขัดต่อระเบียบปฏิบัติราชการขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้วย

12.3 ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวที่ผ่านมา

ปัญหาเรื่องแรกที่มักเกิดกับท่องถินทั่วไปที่เป็นกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมประจำท้องถิน ซึ่งมักประสบกับปัญหาการละเลยวัฒนธรรมท้องถินดังเดิมไป เช่นเดียวกับคนท้องถิน เกาะเกร็ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของคนมอญ ถึงแม้ในปัจจุบันยังสามารถเห็นวัฒนธรรม อันดงงานของคนมอญในพื้นที่ของหมู่ที่ 1, 5, 6 และ 7 ส่วนใหญ่จะพบวัฒนธรรมของคนมอญ ในบริเวณวัดสำคัญในเกาะเกร็ด เช่น วัดปรมัยกาวาสวรวิหาร วัดไผลล้อม และวัดเสาระทอง ในช่วงของการประกอบพิธีทางวัฒนธรรมตามปกติในวันสำคัญทางศาสนา โดยสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรม มอญที่พบเห็นได้ เช่น เจดีย์ทรงมอญ ที่วัดปรมัยกาวาส โดยมีเจดีย์มุเตา และมหารามัญเจดีย์ เป็นสิ่งแสดงถึงสถาปัตยกรรมทางศาสนาได้เป็นอย่างดี และหากได้มีโอกาสเข้าร่วมเวียนเทียน ในวันสำคัญทางศาสนา อาจได้ฟังการสาวดเจริญพระพุทธมนต์ของพระภิกษุเป็นภาษาไทย ซึ่งหากได้ยากแล้วในปัจจุบันได้ที่วัดไผลล้อม เป็นต้น และที่วัดเสาระทอง ยังคงสามารถพบเห็นผู้คน เชือสายมอญเป็นจำนวนมากเข้ามาร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา ซึ่งแสดงให้เห็นความมั่นคง ในการนับถือศาสนาพุทธของชาวมอญที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้การรักษาวัฒนธรรมท้องถิน จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถินได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 14 เจดีย์มุเตา วัดปرمัยกาวาสวรวิหาร ซึ่งเป็นเจดีย์ทรงรามัญและสัญลักษณ์ของเกาะเกร็ด

แต่หากมองในเรื่องวัฒนธรรมด้านการละเล่นและการแสดงพื้นบ้านของคนมอญ ซึ่งปัจจุบันยังพบเห็นได้ แต่เป็นการแสดงทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อแสดง ให้กับนักท่องเที่ยวได้ชม อาจถือเป็นเรื่องดีอยู่บ้างที่มีคนบางกลุ่มที่ยังมุ่งอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิน

ของคนมอญอาไว้อ่าย่างหนึบแน่น แม้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน จะถูกผู้ปกครองส่งออกไปเรียนในโรงเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเด็กจะต้องปิดตัวลงไปอยู่ในห้องเรียนนักเรียนจำนวนมาก การที่เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสออกไปเรียนในโรงเรียนภาษาอังกฤษ แม้จะเป็นการพัฒนาด้านการศึกษาที่ดี แต่การที่เด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่นอกภาษาหรือภูมิลำเนาของตน ทำให้เวลาที่จะได้อยู่ท่ามกลางบรรยากาศในห้องถินและชั้นวัฒนธรรมดังเดิมของตนก็น้อยลง ทำให้ความสนใจในเรื่องวัฒนธรรมห้องถินไม่ใช่เรื่องสำคัญอันดับแรกของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ แต่เทคโนโลยีสมัยใหม่ และสิ่งดึงดูดใจอื่นๆ กลับถูกให้ความสนใจมากกว่า รวมทั้งบางสิ่งบางอย่างที่ถูกนำเสนอมาใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้ยิ่งห่างไกลวัฒนธรรมห้องถินดังเดิมไปด้วย ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญที่คนห้องถินต้องให้ความสำคัญและพยายามที่จะร่วมรักษาวัฒนธรรมห้องถินของตนไว้ให้ได้

ปัญหาสำคัญต่อไปเป็นเรื่องที่คนห้องถินเดินทางไปประกอบอาชีพ โดยเฉพาะบุคคลที่มีสถานที่ทำงานอยู่นอกภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจมีผลต่อการทำงานด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้างภายในประเทศ แล้วล่วงเรื่อข้ามฝั่ง งานนี้ต้องนั่งรถจักรยานยนต์รับจ้างจากท่าน้ำไปยังจุดต่อรถยนต์ไปยังสถานที่ทำงาน และต้องทำอย่างเดียว กันนี้ในตอนเดินทางกลับที่พัก ทางเลือกหนึ่งของคนภาษาอังกฤษคือการมีบ้านอีกหลังที่หาซื้อและตั้งบ้านเรือนอยู่ภายนอกภาษาอังกฤษ ส่วนบ้านในภาษาอังกฤษก็ให้คนชาวอเมริกันเชื้อสายและใช้เวลาในวันหยุดหรือวันที่ว่างเว้นจากการทำงานตามปกติเข้ามาพักที่บ้านในภาษาอังกฤษ ถือเป็นการเข้ามายืนยันตนชาติที่อยู่ที่บ้านด้วย ดังจะเห็นได้ว่า การเดินเท้าห้องที่ยวไปตามชุมชนหมู่ที่ 1 ของภาษาอังกฤษจะพบบ้านเรือนหลายหลังปิดบ้าน ไม่มีคนอยู่อาศัย หรือมีเฉพาะคนชาติอเมริกันในบ้าน ไม่กี่คน บรรยากาศเงียบสงบ แต่กลับดูไม่มีชีวิตชีวาหรือบรรยากาศของการเป็นชุมชนที่ได้ชื่อว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวนัก ถึงที่เกิดขึ้นนี้ อาจจะไม่ใช่ปัญหาของภาษาอังกฤษอย่างชัดเจนนัก เนื่องจากเป็นภาวะของความจำเป็นของคนในห้องถิน แต่การที่บรรยายของภาษาอังกฤษเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ค่อยได้เห็นวิถีชีวิตห้องถิน จึงอาจสร้างความผิดหวังให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนในพื้นที่นี้ได้

ปัญหาที่สำคัญอีกประการ ได้แก่ การเลิกกิจกรรมของเตาเผาเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งจากการสอบถามคนในห้องถินพบว่า เดิมกิจกรรมเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาของภาษาอังกฤษ เจริญรุ่งเรืองอย่างมาก จนทำให้มีกิจกรรมเตาเผาเครื่องปั้นดินเผามากกว่า 20 แห่ง กระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ โดยเฉพาะหมู่บ้านที่มีคนมอญอาศัยอยู่ เช่น หมู่ที่ 1, 5, 6 และ 7 แม้ปัจจุบันการเผาเครื่องปั้นดินเผาในแบบของภาษาอังกฤษ ไม่ได้สูญหายไป เพราะไม่มีผู้สืบทอดฝีมือการทำเครื่องปั้นดินเผา แต่กลับพบว่า กิจกรรมเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาได้เลิกกิจกรรมไปหลายเตา ซึ่งยังคงพบเห็นเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาเก่าร้างไปหลายต่อหลายเตา ผู้มาเยือนไม่สามารถพบเห็นวิถีของคนทำ

เครื่องปั้นดินเผาตามเตาเผาร่างเหล่านี้แล้ว คงเหลือประโยชน์ในการใช้เป็นสถานที่สำหรับถ่ายภาพ เป็นที่ระลึกของนักท่องเที่ยวท่านนั้น ซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดาย อีกทั้งกิจการเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาที่ยัง ประกอบกิจการอยู่ในปัจจุบันในภาวะเกร็คนั้น มีแนวโน้มจะเลิกกิจการไปเรื่อยๆ จะยังคงเหลือแต่เพียง แหล่งเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาที่ใช้สำหรับจัดแสดงให้นักท่องเที่ยวชมและผลิตเครื่องปั้นดินเผา ในเชิงสินค้าของที่ระลึกมากกว่าการผลิตข้าวของเครื่องใช้จำนวนมากอย่างในอดีต สาเหตุสำคัญ ที่ทำให้กิจการเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาในภาวะเกร็คนี้เลิกกิจการไป เนื่องจากความไม่สะดวกในการ ขนถ่ายผลิตภัณฑ์ การตลาดเชิงพาณิชย์ และแหล่งวัสดุดินสำหรับการผลิต จึงพบว่า ผู้ประกอบ กิจการเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาหลายรายไม่ได้เลิกกิจการ แต่ย้ายกิจการไปตั้งเตาเผาเครื่องปั้นดินเผา นอกภาวะเกร็ด โดยมีพื้นที่บางคนรับซื้อเครื่องปั้นดินเผาจากเตาเผาเครื่องปั้นดินเผานอกภาวะเกร็ด นำเข้ามาจำหน่ายในร้านค้าในภาวะเกร็ดแทน ปัจจุบันเหลือกิจการเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาดังเดิมของ ภาวะเกร็ดไม่นักหนัก คนในห้องถูนจึงควรให้ความสำคัญในการอนุรักษ์จุดเด่นที่เป็นสัญลักษณ์ของ ภาวะเกร็ด ให้คงฟื้นฟื้นการผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่มีคุณภาพสืบต่อไป

ภาพที่ 15 เตาเผาเครื่องปั้นดินเผาของภาวะเกร็ดที่เลิกกิจการไปแล้ว พบร้าในหมู่ที่ 1, 5, 6 และ 7

หากนักท่องเที่ยวได้มีโอกาสเดินเท้าท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่ที่ 7 ของภาวะเกร็ด จะพบว่า ตลอดทางเดินเท้าแคบๆ ทั้งสองฝั่งฝั่งทางเดินเป็นบ้านของคนห้องถูนที่เปิดเป็น ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้านานาชนิด ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นถนนคนเดินที่มีลักษณะใกล้เคียง กับการเป็นตลาดจำหน่ายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว และบริเวณจำหน่ายสินค้าของหมู่ที่ 7 แห่งนี้ ถือได้ว่าเป็นบริเวณที่นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมมากที่สุดของภาวะเกร็ด การเป็นพื้นที่สำคัญ ทางการท่องเที่ยว ย่อมส่งผลให้คนในห้องถูนนำผลิตภัณฑ์และสินค้าประเภทต่างๆ มาจำหน่าย ให้กับนักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อตามอัธยาศัย ประกอบกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะได้รับข้อมูลจาก

การประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวว่า เกาะเกร็ดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นด้านวัฒนธรรมอยู่ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวคาดหวังว่าเมื่อเข้ามาท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดจะได้พบกับวิถีชีวิตของคนมอง เป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อได้เข้ามายังในหมู่ที่ 7 จะพบว่า ผลิตภัณฑ์และสินค้าที่วางจำหน่ายตามร้านค้า ต่างๆ ส่วนใหญ่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ท่องถิ่นโดยตรง แต่เป็นการรับสินค้าจากภายนอกเกาะเกร็ดนำมา จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวด้วย ทำให้สินค้าและผลิตภัณฑ์ต่างๆ มีความหลากหลายมากพอสมควร ถึงแม้จะได้บรรยากาศของความเป็นตลาด แต่ก็ขาดความเป็นเอกลักษณ์ไป ถึงกระนั้นก็ยังมี หลายร้านที่เปิดกิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และอาหารท่องถิ่น ที่ถือได้ว่ายังคงสามารถค้นหา ความเป็นท้องถิ่นได้อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น คนในท้องถิ่นจึงควรให้ความสำคัญกับอัตราส่วนระหว่าง ผลิตภัณฑ์ท่องถิ่นกับสินค้าจากภายนอก เพื่อสร้างบรรยากาศของความเป็นท้องถิ่นให้มากขึ้น

ภาพที่ 16 ร้านค้าและทางเดินบริเวณหมู่ที่ 7

การประกอบกิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ กิจการต่างๆ เหล่านี้จะตั้งอยู่ในหมู่ที่ 6 และ 7 ซึ่งเป็นเส้นทางเดินเท้าต่อเนื่องกัน นักท่องเที่ยวที่เดิน ชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และสินค้าต่างๆ อาจไม่รู้สึกเลยว่า เส้นทางเดินเท้านี้กินพื้นที่ ถึง 2 หมู่บ้าน เนื่องจากความต่อเนื่องของเส้นทางที่เต็มไปด้วยร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้า นั่นเอง นอกจากนั้นการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าในหมู่ที่ 7 ยังมีร้านค้าที่ทำการจำหน่ายอยู่ใน บริเวณวัดปรมัยกิยาสวรวิหารด้วย จากการสอบถามคนในท้องถิ่นพบว่า ผู้ประกอบการเหล่านี้ ไม่ได้เป็นคนที่มีภูมิลำเนาในเกาะเกร็ดทั้งหมด ยังมีบุคคลภายนอกนำสินค้าเข้ามาทำการค้าขาย ในเกาะเกร็ดอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งคนเหล่านี้เข้ามาเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น หรือมี

บ้างคนที่เช่าร้าน หรือซื้อบ้านเปลี่ยนกรรมสิทธิ์จากคนในห้องถินเลย เนื่องจากมองเห็นผลกำไรทางค้านการค้าที่จะได้รับในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว ปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางไปเที่ยวกันมาก เช่น อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการขยายภูมิลำเนาของคนเกษตรออกไปตั้งถิ่นฐานใหม่นอกเกษตรกร ทำให้ไม่มีคนในครอบครัวพักอาศัยที่บ้านในเกษตรกร และหากต้องอยู่ในทำเลที่ดีสำหรับการค้าขาย เช่น ในพื้นที่หมู่ที่ 6 และ 7 เจ้าของบ้านก็อาจให้เช่าหรือขายให้แก่คนภายนอกที่ต้องการเข้ามาทำการค้าในเกษตรกรไป แม้ว่าปัจจุบันยังพบว่า มีเพียงส่วนน้อย เมื่อเทียบกับเจ้าของกิจการที่เป็นคนท้องถิ่นเกษตรกร และการขายบ้านและที่ดินให้กับคนภายนอกเช่นนี้ก็ทำให้ราคาของที่ดินในเกษตรกรบริเวณที่เป็นทำเลสำหรับทำการค้าขายจึงมีราคาเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับราคาก่อสร้างที่ดินเมื่อหลายปีก่อน เช่น บ้านไม้สองชั้นริมน้ำหลังหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับเปิดเป็นที่พักแบบโรมสเตย์ มีพื้นที่ประมาณ 50 ตารางวา ตั้งอยู่ใกล้กับวัดเสารังทอง ซึ่งเป็นของคนบ้านเรือข้ามฟาก บอกขายไว้ที่ราคาประมาณ 2,400,000 บาท ซึ่งถือว่าสูงพอสมควรที่เดียว

ในเรื่องของการคมนาคมและการสัญจรภายในเกษตรกร อาจไม่ถือว่าเป็นปัญหาของคนเกษตรบางกลุ่ม แต่สำหรับคนบางกลุ่มถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่เดียว การที่คนในห้องถินไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทาง ทำให้เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คนในเกษตรกรขยายภูมิลำเนาไปตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเกษตร เนื่องจากถนนในเกษตรกร ในหมู่ที่ 1 เป็นทางเดินเท้าสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กลักษณะ ไปตามกลุ่มน้ำบ้านต่างๆ มีความกว้างไม่เกิน 1.5 เมตร มีเส้นทางที่เลี้ยวไปมาก ไม่สะดวกในการใช้พาหนะทุกประเภท ที่พ่อจะทำได้ก็เพียงการเดิน จักรยาน และขับรถจักรยานยนต์ ซึ่งก็ยากต่อการบังคับยานพาหนะต่างๆ ให้เลี้ยวไปตามเส้นทาง ส่วนในหมู่ที่ 2, 3, 4 และ 5 บางส่วน เส้นทางเป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กเชื่อมต่อเป็นโครงข่ายเส้นทางมีความกว้างประมาณ 2.5 เมตร โดยมีเส้นทางหลักตัดจากฤดูเริ่มต้นที่ท่าน้ำป่าฝ่าย พادผ่านไปตามภูมิประเทศของเกษตร มีทางแยกไปยังบริเวณต่างๆ จากเส้นทางหลัก ซึ่งเส้นทางนี้จะมีความยาวไปจนถึงหมู่ที่ 5 บริเวณใกล้กับวัดจันทร์ จากนั้นก็เป็นทางเดินเท้าที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กแทนสะพานคอนกรีตเชื่อมต่อกับเส้นทางในหมู่ที่ 6 เส้นทางนี้เป็นเส้นทางสัญจรสำคัญด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้าง เพื่อไปลงเรือข้ามฟากที่ท่าเรือป่าฝ่าย และไปขึ้นท่าเรือวัดกลางกรีด เพื่อต่อรถยนต์ไปยังที่อื่นๆ ต่อไป และจากหมู่ 5 ไปหมู่ 6 เป็นเส้นทางผ่านหมู่บ้านไม่กว้างนัก แต่ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้สะดวก ไปจนถึงวัดเสารังทอง จากวัดเสารังทองผ่านหมู่ที่ 7 ไปจนถึงวัดปรมัยกิจวารี ที่เป็นทางเดินแคบๆ ที่ผ่านชุมชนมอยู่ที่ตั้งบ้านเรือนหนาแน่น เป็นเพียงทางเดินแคบๆ กว้างไม่เกิน 1.5 เมตร ขับขี่จักรยานยนต์ต้องใช้ความระมัดระวังมากขึ้น แต่สำหรับในวันเสาร์อาทิตย์หรือ

วันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ไม่สามารถใช้รถจักรยานและจักรยานยนต์ผ่านในเส้นทางนี้ได้ จากนั้นเป็นพื้นที่ของวัดปรมัยกิยาสวรวิหาร ที่กว้างขวาง ต่อไปจนถึงท่าน้ำ วัดปرمัยกิยาสวรวิหาร ที่นักท่องเที่ยวลงเรือข้ามฟากไปยังท่าเรือวัดสنانเมืองอุbonokการเกร็ด ไปยังพื้นที่อื่น และจากวัดปرمัยกิยาสวรวิหารมีทางเดินเชื่อมต่อเข้าไปยังหมู่ที่ 1 ซึ่งมีลักษณะของทางเดินเช่นเดียวกับทางเดินในหมู่ที่ 1 นั่นเอง และทุกเส้นทางข้างด้านไม่สามารถใช้รถชนต์สัญญาได้ นอกจากนั้นยังไม่มีสะพานเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างภายนอกการเกร็ดออกไปยังนอกการเกร็ดด้วย

ภาพที่ 17 ทางสัญญาในช่วงที่เป็นสะพานคอนกรีตยกสูงในหมู่ที่ 2, 3, 4 บางส่วนของหมู่ที่ 5

สำหรับทางสัญญาในหมู่ที่ 6 และ 7 ในบริเวณจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าเป็นทางเดินเที่ยวที่แคบและในช่วงฤดูร้อน อากาศค่อนข้าง热ไม่สะคwalker ทำให้อาหารร้อนอบอ้าว นักท่องเที่ยวหลายท่านให้ข้อมูลว่า สภาพของพื้นที่ สินค้า และอาหารที่จำหน่ายในเส้นทางมีความน่าสนใจแต่ด้วยความแคบของทางเดินเท้าประกอบกับนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ทำให้เดินได้ช้าลงและรู้สึกอึดอัดบ้าง รวมทั้งอากาศที่ร้อนอบอ้าว ทำให้บรรยายกาศของการเดินเที่ยวขาดอรรถรสไปมากที่เดียว

สำหรับนักท่องเที่ยวแล้ว สิ่งสำคัญที่ทำให้บรรยายกาศของการท่องเที่ยวมีความสุขมากขึ้น คือการที่นักท่องเที่ยวมีกำลังซื้อตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวแต่ละคนก็มีความสามารถในการซื้อที่ต่างกัน รวมทั้งสนับสนุนในการใช้จ่ายที่ต่างกันด้วย แต่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวนี้ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวถือเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น เช่นเดียวกับกับการเกร็ดเมื่อเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทำให้คุณในท้องถิ่นเปิดกิจการสถานประกอบการต่างๆ เพื่อรับการท่องเที่ยว ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์และสินค้า รวมทั้งอาหารการกินที่มีจำหน่ายในการเกร็ด มีจำนวนมาก นักท่องเที่ยวบางท่านอาจพกพาเงินสดมาไม่มากนัก แต่เมื่อเข้ามายังพื้นที่แล้ว ก็มีความต้องการที่จะเลือกซื้อสินค้าเหล่านี้ ซึ่งบางครั้ง การใช้จ่ายเงินในแหล่งท่องเที่ยวด้วยเงินสดที่เตรียมมากันน้อยอาจไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องเบิกเงินสดจากแหล่งเงิน

เช่น เครื่องบริการเงินสดอัตโนมัติ ATM แต่เมื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวของภาคเกร็ดแล้วพบว่า ไม่พบจุดบริการที่อำนวยความสะดวกด้านการเงินแก่นักท่องเที่ยว ไม่มีเครื่องบริการเงินสด อัตโนมัติ ATM ดังนั้นจึงเป็นที่น่าเสียดาย เมื่อนักท่องเที่ยวต้องการซื้อผลิตภัณฑ์หรือสินค้าท่องถิน แต่มีเงินไม่เพียงพอ และ ไม่มีเครื่องบริการเงินสดอัตโนมัติ ATM ทำให้ไม่เกิดการซื้อผลิตภัณฑ์หรือ สินค้านั้น ซึ่งอาจทำให้นักท่องเที่ยวผิดหวังที่ไม่ได้ซื้อ และผู้ขายก็อาจผิดหวังที่ไม่ได้ขายเช่นกัน

ปัญหาด้านขยะและสิ่งปฏิกูล เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นควบคู่กันแหล่งท่องเที่ยว ที่มี นักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนี้ ทั้งนี้อาจประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้าน ที่ทำให้เกิดปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล คือ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบของนักท่องเที่ยว และปัจจัยด้าน ระบบการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่รับผิดชอบและชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวนี้ ในภาคเกร็ดการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยเป็นความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบล ภาคเกร็ด ที่มีการจัดเก็บขยะมูลฝอยเป็นเวลาประจำอยู่แล้ว แต่ช่วงเวลาของการจัดเก็บไม่สามารถ ทำได้ในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นอาจพบว่า บริเวณที่รองรับขยะ ที่ชุมชนจัดเตรียมไว้ในพื้นที่ท่องเที่ยวจะเต็มไปด้วยขยะเป็นจำนวนมาก บางครั้งอาจตกรยะจากอยู่ รอบที่รองรับขยะนี้เนื่องจากเต็มจนล้น และผู้ทึ่งขยะขาดความรับผิดชอบ จึงปรากฏภาพของ ความสกปรกในบางจุดที่จัดตั้งที่รองรับขยะมูลฝอย ซึ่งก็จะสกปรกเพียงในช่วงที่มีปริมาณของขยะ เป็นจำนวนมากและมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบไม่สามารถเข้าไป ดำเนินการนำขยะออกมากับบริเวณนั้นได้ ทั้งนี้การที่มีทางเดินเท้าแคบก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ เจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะเข้าไปนำขยะออกจากการแหล่งท่องเที่ยวได้ยากในช่วงเวลาของการท่องเที่ยว แต่หลังจากที่นักท่องเที่ยวเดินทางกลับออกไปจากภาคเกร็ดแล้ว เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบก็ดำเนินการ จัดเก็บเรียบร้อยตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ภาพที่ 18 ขยะที่สะสมในที่รองรับขยะหมู่ที่ 7 ในช่วงวันหยุดที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

ปัญหาน้ำท่วม เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาบานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาวะกรีดเป็นพื้นที่ที่จะถูกน้ำท่วมทุกปีเมื่อเข้าสู่ฤดูน้ำหนืดของภาค จนกลายเป็นสิ่งปัญหาปกติ ที่คนภาวะกรีดเข้าใจและพร้อมรับมือ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา水ที่ท่วมภาวะกรีด จะท่วมอยู่เป็นเวลา ไม่นาน เมื่อมวลน้ำไหลผ่านแม่น้ำเจ้าพระยาลงใต้ไปยังกรุงเทพมหานคร น้ำที่ท่วมภาวะกรีด จะลดลง และกลับเข้าสู่ภาวะปกติในเวลาไม่นาน แต่ในปัจจุบันปัญหาน้ำท่วมทวีความรุนแรง และ เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้งในช่วงเวลาหนึ่งปี แต่ละครั้งเกิดปัญหาน้ำท่วมซึ่งเป็นเวลานานขึ้น บางครั้ง อาจนานถึง 3 เดือน ทำให้คนภาวะกรีดประสบปัญหาย่างมาก มีแนวคิดในการแก้ปัญหาน้ำท่วม โดยทำประชาพิจารณ์ ซึ่งมีโครงการที่จะสร้างท่าน้ำรอบตัวเกาะและมีประตูน้ำเพื่อบังคับ ระดับน้ำที่ไหลเข้าออกในภาวะกรีด แต่หากสร้างท่าน้ำดังกล่าว จะทำให้บ้านเรือนที่อยู่ริมแม่น้ำ ได้รับปัญหา คือ ความสูงของท่าน้ำจะสูงกว่าตัวบ้าน ทำให้การสัญจรจากท่าน้ำหน้าบ้านทำได้ ลำบาก และบดบังทัศนิภาพ ประกอบกับการสร้างประตูน้ำจะต้องตัดต้นไม้ จึงเกิดความแตกต่าง ระหว่างครัวเรือนที่อาศัยอยู่ด้านในเกาะกับครัวเรือนที่ตั้งอยู่ริมน้ำ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน อาจสร้างปัญหาให้กับคนภาวะกรีดได้ โครงการดังกล่าวจึงไม่ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินโครงการ เนื่องจากขาดความเหมาะสม ปัญหาน้ำท่วมภาวะกรีดถือเป็นปัญหาสำคัญของภาวะกรีดที่มี ผู้ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมอย่างกว้างขวางทั่วทั้งภาวะกรีด แต่มีระดับและรูปแบบของผลกระทบ ต่างกัน และหากแบ่งการ ได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วม อาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ อยู่อาศัย กลุ่มการเกษตร และกลุ่มการท่องเที่ยว กลุ่มของที่อยู่อาศัย เมื่อเกิดน้ำท่วมก็จะเกิดปัญหา ได้แก่ การขับสิ่งของภายในครัวเรือนให้หน้าท่วมไปเก็บไว้ยังที่สูง ปัญหาการเดินทาง และปัญหา การขับถ่าย ส่วนกลุ่มการเกษตร เมื่อเกิดน้ำท่วมก็จะต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าที่จะยกระดับ ความสูงของคันสวนให้สูงกว่าระดับน้ำท่วม เพื่อไม่ให้น้ำไหลเข้าไปท่วมซึ่งในพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งจะทำให้พืชผลที่ปลูกไว้ได้รับความเสียหาย แต่ก็มีหลายแห่งที่ทำการคันสวนให้สูงไม่พอหรือ ไม่แข็งแรงและพังลง ทำให้น้ำเข้าไปท่วมซึ่งพืชที่ปลูกไว้ และเนื่องจากระยะเวลาท่วมในปัจจุบัน ท่วมอยู่เป็นเวลานาน ทำให้พืชที่ปลูกไว้เกิดรากเน่าตายไป บางสวนถึงกับล้มพืชที่ปลูกไว้เสียหาย ทั้งหมด ทำให้อาชีพการทำสวน ได้รับผลกระทบและอาจเกิดการเปลี่ยนอาชีพหรือพืชที่ปลูก ให้เหมาะสมมากขึ้น ดังจะพบว่า สวนที่เรียนของภาวะกรีดที่ได้ชื่อว่าเป็นทุเรียนเมืองนนท์ ที่มีคุณภาพ ปัจจุบันเหลืออยู่ไม่นักที่ยังปลูกและดูแลรักษาอยู่ในพื้นที่ภาวะกรีด สำหรับ กลุ่มการท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายผลิตภัณฑ์และสินค้าห้องถ้วยให้กับ นักท่องเที่ยว ปัญหาน้ำท่วมทำให้ไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในภาวะกรีด เมื่อไม่มี นักท่องเที่ยวที่ทำให้คนเหล่านี้ขาดรายได้ ยิ่งหากน้ำท่วมเป็นเวลานาน ก็ทำให้ได้รับความเดือดร้อน มากขึ้นตามไปด้วย แต่ปัญหาน้ำท่วมอาจไม่ใช่ปัญหาที่เกิดจากกรรมของคนในภาวะกรีด

แต่ทว่าเป็นปัญหาระดับประเทศที่รัฐบาลต้องพยายามแก้ไขปัญหาน้ำท่วมแบบองค์รวม ส่วนคนแก่เกร็จก็ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาน้ำท่วมที่มีระยะเวลานานจึงต่อไป

ในเรื่องของการสาธารณสุขและพยาบาล เมื่อว่าในพื้นที่เกาะเกร็จจะมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ถึง 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะเกร็จ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 5 และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศาลากุน ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 3 ซึ่งน่าจะเพียงพอสำหรับการให้บริการด้านสาธารณสุขและการพยาบาลผู้เจ็บป่วยได้เหมาะสมกับจำนวนประชากรในตำบล แต่เมื่อมีผู้ป่วยอาการหนักที่เกินกว่าโรงพยาบาลสาธารณสุขตำบลทั้ง 2 แห่ง จะให้การรักษาได้ จำเป็นต้องนำส่งโรงพยาบาลอย่างเร่งด่วนอาจทำได้ยากลำบากหรืออาจไม่ทันการณ์เนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวกแม้ภายในเกาะเกร็จจะมีเรือเรืออยู่บ้าง แต่หากเกิดเหตุการณ์ในยามค่ำคืน ก็ยากที่จะจัดหาคนขับเรือมาได้ทันท่วงที่ ซึ่งวิธีการนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลภายนอกเกาะเกร็จในปัจจุบัน มักเรียกใช้บริการรถพยาบาล จากหมายเลข โทรด่วน 1669 โดยรถพยาบาลจะมารอรับผู้ป่วยอยู่ที่ท่าน้ำวัดกลางเกร็จ หรือวัดสنانเมืองนี้ แล้วขับผู้ป่วยจากบ้านไปยังท่าเรือข้ามฟาก และขึ้นรถพยาบาลนำส่งโรงพยาบาลอิกหอดหนึ่ง วิธีการนี้ใช้เวลามากกว่าผู้ป่วยจะเดินทางถึงมีอมอาช้าไป ดังนั้น หากมีเรือเรือที่มีการจัดเรือปฏิบัติการตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้บริการกับผู้ป่วยหนักจากเกาะเกร็จ ที่สามารถเดินทางไปยังบริเวณที่ใกล้โรงพยาบาลมากที่สุด โดยทางแม่น้ำเจ้าพระยา ก็อาจช่วยรักษาชีวิตของผู้ป่วยหนักได้ทัน

การเมืองท้องถิ่นถือเป็นเรื่องปกติของระบบการปกครองในระดับท้องถิ่น ซึ่งการปกครองท้องถิ่นในระบบองค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็จ ที่ต้องดำเนินการในท้องถิ่นให้สอดประสานกับการคูดและประชาชนของบ้านและผู้ที่ใหญ่บ้านในแต่ละชุมชน ซึ่งการปกครองท้องถิ่นจากคนหลายกลุ่มย่อมมีความเห็นไม่ตรงกันบ้าง นำไปสู่ความขัดแย้ง แม้จะไม่รุนแรงแต่ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชนย่อมส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้วย และหากมีการเชื่อมโยงการเมืองในระดับท้องถิ่นกับการเมืองระดับประเทศ ที่ทำให้คนในชุมชนเกิดความคิดที่ไม่ตรงกัน ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นด้วย ที่สำคัญปัญหาทางการเมืองที่มีหน่วยราชการคูดและรับผิดชอบต้องดำเนินการที่ประโภชน์ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ สำหรับการเมืองท้องถิ่นของเกาะเกร็จนี้ แม้บุคคลภายนอกจะรับรู้ได้ถึงความขัดแย้งที่มีอยู่ภายในเกาะเกร็จ แต่ผู้นำชุมชนแต่ละชุมชนก็แสดงออกให้เห็นถึงความสามารถในการร่วมงานกันได้ในระดับหนึ่ง เช่น การประสานงานระหว่างผู้นำชุมชนเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักวิจัยที่เข้ามาวิจัยในพื้นที่ ในระดับดี ทำให้กลุ่มนักวิจัยได้รับข้อมูลและความสะดวกต่างๆ ในการเก็บข้อมูลอย่างดีเยี่ยม

ปัญหาต่างๆ ข้างต้น อาจเป็นเพียงปัญหาที่คนนอกพื้นที่ได้เข้ามารับรู้ปัญหาของเกาะเกร็จในช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งอาจมีปัญหาอื่นๆ อีกที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของเกาะเกร็จ อย่างไร

กีตามการดำเนินการใดๆ ในพื้นที่หนึ่งๆ ย่อมอาจทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ และปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ย่อมต้องได้รับการแก้ไขจากหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการด้วย วิถีของคนในชุมชนเอง ปัญหาต่างๆ ข้างต้นเป็นเพียงกระจากที่สะท้อนให้เห็นว่า บุคคลภายนอก ได้รับรู้ถึงปัญหาที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งคนในชุมชนจะเป็นผู้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาเหล่านี้ด้วยตนเอง

12.4 ปัจจัยที่ช่วยรักษาวัฒนธรรมของชุมชนไว้ได้

การที่เกาะเกร็ดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และเน้นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้ชุมชนต้องให้ความสำคัญกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องจาก เมื่อเน้นด้านวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวย่อมคาดหวังที่จะได้รับความพึงพอใจจากการได้สัมผัสถัน วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย ในเกาะเกร็ดมีโบราณสถาน วัด พิพิธภัณฑ์ แหล่งเตาเผาเครื่องปั้นดินเผา และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนของชุมชน อุյุหลายแห่ง สถานที่เหล่านี้แสดงออกได้อย่างดี ถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่า ซึ่งนอกจากจะใช้ทุนทางสังคมเหล่านี้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว แล้ว สถานที่เหล่านี้ควรได้รับการอนุรักษ์และบูรณะภูมิสังบรณ์ให้คงสภาพดั้งเดิม ซึ่งจะเป็น หนทางที่จะช่วยรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของคนในเกาะเกร็ดไว้ได้ทางหนึ่งด้วย

ไม่เพียงแต่พิจารณาในเรื่องของสิ่งก่อสร้างที่แสดงออกทางวัฒนธรรม หากต้อง พิจารณาคนในชุมชนของแต่ละวัฒนธรรม ในเกาะเกร็ดมีกลุ่มคนอยู่อาศัยร่วมกัน 3 กลุ่ม คนไทย คนไทย มอง และคนมุสลิม ซึ่งแต่ละกลุ่มคนย่อมมีวิถีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะอาศัยอยู่ใน เกาะเกร็ดร่วมกัน มีความสามัคคีและร่วมมือหนึ่งใจเดียวกันในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน แต่กลุ่มคน ในแต่ละกลุ่มย่อมต้องพยายามรักษาวัฒนธรรมของตนไว้ ไม่ให้วัฒนธรรมอื่นเข้ามากลืนวัฒนธรรม ของตนไป ทั้งคนไทย มอง และมุสลิม ต่างจึงต้องพยายามรักษาวัฒนธรรมของตนออกจากแรงกระตุ้น ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน เพื่อสืบสานวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มคนสู่คนรุ่น ต่อไป ซึ่งความจำเป็นในการสืบทอดวัฒนธรรมย่อมเป็นปัจจัยที่ช่วยรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ได้

นอกจากกลุ่มคนในเกาะเกร็ดจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางในการรักษาวัฒนธรรมของคนในเกาะเกร็ดแล้ว ยังมีบุคคลที่ทรงคุณค่าของชุมชน เช่น ประษฐ ชาวน้ำ ผู้รู้ และผู้นำชุมชนท้องถิ่น ซึ่งบุคคลเหล่านี้ต่างมีบทบาทสำคัญที่จะนำชุมชนให้พัฒนา ก้าวไปข้างหน้าเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกันก็ต้องพยายาม สร้างความเข้าใจให้กันในแต่ละกลุ่มพยายามอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมของตน ไม่ให้เป็นคนลืมราก เพื่อการเติบโตและความมั่นคงของวัฒนธรรมท้องถิ่นในอนาคต

เครื่องข่ายองค์กรท้องถิ่น เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการช่วยรักษา วัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ดังจะพบว่า ในเกาะเกร็ดมีเครือข่ายองค์กรท้องถิ่น เช่น กลุ่มพัฒนาการท่องเที่ยว

เกาะเกร็ด ที่ประกอบไปด้วยสมาชิกที่มาร่วมงานในชุมชน ตัวแทนของชุมชน ที่สามารถกำหนด ทิศทางในการอนุรักษ์วัฒนธรรมของตนและดำเนินการ ไปพร้อมกับการพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชน อยู่ดีกินดี มีความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลถึงการสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น สู่การรักษาวัฒนธรรมชุมชนให้คงอยู่ต่อไป

12.5 ปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชน

การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนนั้น เกาะเกร็ด ได้รับการสนับสนุนจาก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใน การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชนเกาะเกร็ด รวมทั้งยังมีองค์กรบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์กรมหาชน) หรือ อพท. ได้กำหนดให้ชุมชนตำบล เกาะเกร็ด เป็นชุมชนเตรียมประกาศเป็นพื้นที่พิเศษ และเข้ามาดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยว ในเกาะเกร็ด ในเบื้องต้น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการของชุมชนในการ พัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชน ซึ่งปัจจุบันยังดำเนินการอยู่โดยร่วมกับองค์กรบริหารส่วนตำบล เกาะเกร็ด กำกับดูแลการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ดด้วย

นอกจากนี้ การที่เกาะเกร็ด ได้เปิดตัวเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยเน้นการท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม ได้รับการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์จากหลายฝ่าย เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร (กรุงเทพฯ ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ ยะลา) และสำนักงานการท่องเที่ยวและกิจการจังหวัดนนทบุรี เป็นต้น นอกจากนี้ เว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเกาะเกร็ด ซึ่งมีมากกว่า 700 เว็บไซต์ ที่ผู้ใช้อินเตอร์เน็ตสามารถค้นหาข้อมูลของเกาะเกร็ด ได้อย่างสะดวกสบาย และที่สำคัญคือ นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาท่องเที่ยวยังเกาะเกร็ด แล้วเกิด ความประทับใจและบกต่อคนรู้จัก ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเกาะเกร็ดอีกทางหนึ่ง

บริษัทนำเที่ยว ที่มีรายการนำเที่ยวเกาะเกร็ด ถือเป็นผู้สนับสนุนการท่องเที่ยว เกาะเกร็ด ที่สำคัญอีกหน่วยงานหนึ่ง เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้ จำเป็นต้องดำเนินการจัดทำหน่วยการ นำเที่ยวของบริษัท ซึ่งรวมถึงรายการนำเที่ยวเกาะเกร็ดด้วย ซึ่งบริษัทนำเที่ยวเหล่านี้ ต้องนำข้อมูล ของเกาะเกร็ด ไปเสนอให้กับลูกค้า เพื่อเร้าให้เกิดการตัดสินใจซื้อรายการนำเที่ยว ซึ่งมีรายการ นำเที่ยวที่โดยเด่น เช่น การนำเที่ยวทางน้ำโดยใช้เรือขนาดใหญ่ ล่องแม่น้ำเจ้าพระยา และขึ้น ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด รวมไปถึงเจ้าของเรือเอกชนที่ให้บริการท่องเที่ยวทางเรือ แบบรับจ้างสาธารณะทั่วไป และการบริการท่องเที่ยวพิเศษ ทั้งการท่องเที่ยวทางเรือจากกรุงเทพฯ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถซื้อบริการได้จากท่านานนทบุรี เป็นต้น

ภาพที่ 19 เรือนำเที่ยวเกาะเกร็คที่ช่วยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาเยือนเกาะเกร็ค

หากพิจารณาท่าเรือข้ามฟากเข้าสู่เกาะเกร็ค จะพบว่ามีท่าเรือหลายแห่งที่สามารถใช้เป็นช่องทางเข้าสู่เกาะเกร็คด้วยเรือข้ามฟากที่สะดวกสบาย โดยมีท่าน้ำวัดสนามเหนือเป็นท่าน้ำสำคัญที่มีนักท่องเที่ยวใช้เป็นช่องทางเข้ามาเยือนเกาะเกร็คมากที่สุด โดยเข้าสู่เกาะเกร็คที่ท่าน้ำวัดปรมัยกิราสวรวิหาร นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยรถประจำทาง รถรับจ้างสาธารณะ และรถบันต์ส่วนบุคคล จะใช้พื้นที่ของวัดสนามเหนือเป็นที่จอดรถและลงเรือข้ามฟากเข้ามาเยือนเกาะเกร็ค ส่วนท่าน้ำวัดกลางเกร็ค ที่อยู่ตรงข้ามกับท่าน้ำวัดป่าฝ้ายของเกาะเกร็ค ส่วนใหญ่เป็นช่องทางเข้าออกของคนท้องถิ่นเกาะเกร็ค มีนักท่องเที่ยวเข้าสู่เกาะเกร็คทางท่าน้ำนี้น้อยกว่าท่าน้ำวัดสนามเหนือ ส่วนท่าน้ำที่สำคัญอีกแห่ง ได้แก่ ท่าน้ำวัดบางจากที่นักท่องเที่ยวสามารถน้ำยนต์ส่วนบุคคลจอดได้ล้านวัดแล้วนั่งเรือข้ามฟากมาเยือนเกาะเกร็ค ซึ่งจะขึ้นที่ท่าน้ำวัดเสารังทอง นอกจากนั้น ยังมีท่าน้ำมะขามทอง ที่สามารถข้ามฟากมาจากวัดบางจาก ท่าน้ำคลองสาระน้ำอ้อ ที่สามารถข้ามฟากมาจากการวัดใหญ่ส่วนกลาง อารามณ์ และวัดแสงสิริธรรม ท่าน้ำศูนย์หัตถกรรมหมู่ที่ ๓ ที่สามารถข้ามฟากมาจากการวัดเชิงเลน แม่น้ำท่องเที่ยวจะสามารถเข้าถึงเกาะเกร็คได้โดยใช้ท่าน้ำรอบเกาะเกร็ค ทุกท่าน้ำ แต่โดยส่วนใหญ่ท่าน้ำเหล่านี้จะมีนักท่องเที่ยวเพียงส่วนน้อยที่ใช้เป็นช่องทางเข้ามาเยือนเกาะเกร็ค ซึ่งจะเห็นได้ว่า การเข้าสู่เกาะเกร็คสามารถเข้ามายังท่าน้ำได้หลาย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ท่าน้ำที่เป็นช่องทางเข้าสู่เกาะเกร็คเหล่านี้ช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวของเกาะเกร็คได้เป็นอย่างดี

12.6 ทิศทางในการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนในอนาคต

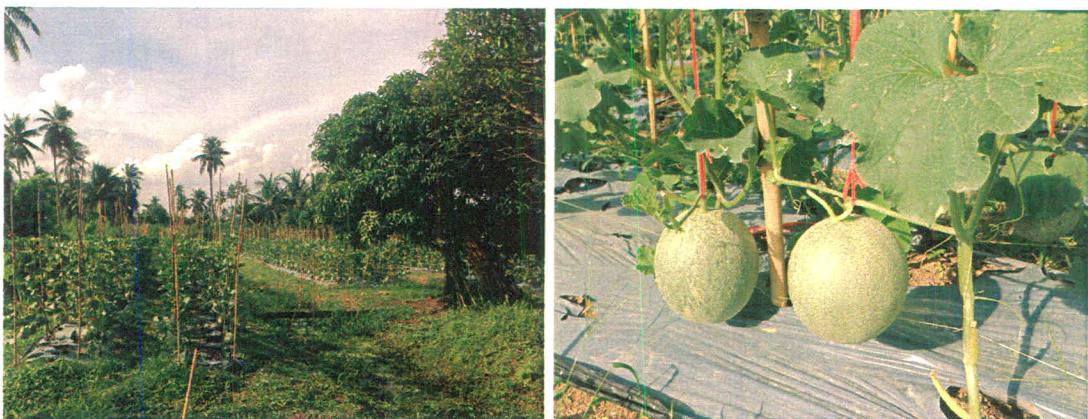
จากการที่เกาะเกร็ดเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก หลังให้แลกเปลี่ยนที่ของเกาะเกร็ดในการท่องเที่ยว ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนสีต่างๆ ที่มีอยู่ในเกาะเกร็ด แม้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีทั้งทางบวกที่ชัดเจนคือด้านเศรษฐกิจ ที่การท่องเที่ยวสามารถทำให้เกิดกระบวนการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น แต่ก็ยังพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทางลบด้วย ซึ่งสังเกตได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในเกาะเกร็ด โดยอาจระบุวิศวกรรมการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนในอนาคตในเรื่องวัฒนธรรมอัญ โบราณสถาน เครื่องปั้นดินเผา วิถีการเกษตร ท้องถิ่น และการประกอบการโภมสเต๊ย

ในด้านวัฒนธรรมอัญ ซึ่งกำลังถูกละเลยจากเยาวชนท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมและเทคโนโลยีจากภายนอก เป็นสาเหตุสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขและส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ วัฒนธรรมอัญสู่เยาวชน แม้วิถีชีวันอยุบัคคงประภูมอย่างชัดเจนในพื้นที่เกาะเกร็ดในปัจจุบัน แต่ยังมีเค้าโครงคงเหลือไว้ให้เห็นความเสี่ยงต่อการถูกลดความสำคัญลง โดยพบว่า ในปัจจุบันจะหาเยาวชนที่สืบทอดเชื้อสายมอญในปัจจุบันพูดภาษาอัญได้น้อยมาก คงมีเพียงผู้อ้วนโซและพระภิกษุบางรูปเท่านั้นที่ใช้ภาษาอัญได้ในปัจจุบัน ภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคน และจะเป็นที่น่าเสียหายหากไม่ได้รับการอนุรักษ์สืบทอดไป รวมทั้งวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมและการประเพณี ปฏิบัติตามแบบวัฒนธรรมอัญที่ควรได้รับการอนุรักษ์ เช่น กัน ดังนั้น ในปัจจุบันจึงมีการรวมกลุ่มคนมอญเพื่อสืบสานวัฒนธรรมของตน ด้วยการสอนการรำและการแสดงทางวัฒนธรรม การปฏิบัติตามวิถีของชีวิตในวันสำคัญทางศาสนาโดยเปิดโอกาสให้เยาวชนเข้าร่วมด้วย เพื่อให้เกิดการซึ้งซับวัฒนธรรมที่ดีงาม และสืบสานรักษาให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต ซึ่งควรจะให้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมอัญ เนื่องจากสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นจุดเด่นทางการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด

ในด้านโบราณสถาน ซึ่งโบราณสถานในเกาะเกร็ดส่วนใหญ่เป็นวัด โดยมีวัดที่ถูกสร้างขึ้นเก่าแก่ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงปัจจุบันมีทั้งวัดที่สำคัญและวัดร้างกระจายอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ ของเกาะเกร็ด เช่น วัดประมัยิกาวาสวรวิหาร ที่เป็นพระราชวรมหลวง และเป็นวัดสำคัญที่สุดในเกาะเกร็ด มีศาสนสถานสำคัญภายในวัดหลายแห่ง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 7 วัดไผ่ล้อม เป็นวัดที่ยังคงสืบสานวิถีวัฒนธรรมอัญไว้เป็นอย่างดี และวัดเสาธงทอง ที่เป็นวัดเก่าแก่ มีศาสนสถานสำคัญหลายแห่ง รวมทั้งยังเป็นวัดที่ชาวมอญของเกาะเกร็ดนิยมมาทำบุญกันมากที่สุดนี้ ทั้งสองวัดนี้ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 6 วัดนิมพล ซึ่งรวมเอาวัดป่าเลไลยซึ่งเป็นวัดร้างเข้าไว้ด้วยกัน ถือเป็นวัดสำคัญของหมู่ที่ 1 วัดศาลากุน เป็นวัดเก่าแก่ที่มีวัดหนึ่ง แต่ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวหลักของเกาะเกร็ด โดยตั้งอยู่ในหมู่ที่ 3 นอกจากนั้นยังมีวัดร้างอีก 2 วัด คือ วัดจันทร์ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 และวัดมหาમหอง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 5 โบราณสถานและวัดเหล่านี้ควรค่าแก่การอนุรักษ์ ซึ่งโบราณสถานบางแห่งมีอายุ

เก่าแก่สร้างมานานเกิดการชำรุดทรุดโทรมตามกาลเวลา เช่น เจดี้มุเตา วัดปรมัยกิยาสาขาวิหาร สร้างขึ้นบริเวณปากคลองลัดเกร็ด เกิดการทรุดตัวทำให้องค์เจดีย์อึบงลงหาม่าน้ำ แต่ปัจจุบันเจดีย์องค์นี้ได้รับการบูรณะเสริมความแข็งแรงและคงสภาพการอึบงของตัวเจดีย์ ท้าสีขาวและผู้คนแห่งเด่นสะคุคตางามเชื่อง ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากท่าน้ำวัดสนามเหนือ ถือเป็นจุดเด่นหรือจุดสังเกต Landmark ของเกาะเกร็ด การบูรณะเจดี้มุเตานี้ น่าจะเป็นตัวอย่างอันดีในการอนุรักษ์โบราณสถานอื่นๆ ของเกาะเกร็ดต่อไป

ในด้านเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งถือเป็นงานหัตถกรรมฝีมือดีของคนเกาะเกร็ด ในอดีต เกษมีเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาอยู่หลายแห่ง แต่ในปัจจุบันเลิกกิจกรรมเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาหลายแห่ง กลายเป็นเตาร้าง ขาดการคุ้มครอง ไปตามกาลเวลา ซึ่งในส่วนของเตาเผานั้นควรทำประ茬กม เพื่อทางานอนุรักษ์ให้เป็นอนุสรณ์ของการเป็นแหล่งเผาเครื่องปั้นดินเผาสำคัญในเชิงศึกษา หากวัสดุ แม้ว่าเตาเผาเครื่องปั้นดินเผาในปัจจุบันที่เหลืออยู่ไม่มีกี่แห่งอาจจะปิดตัวลงในอนาคต อันไกลนี่ แต่ก็ยังมีกลุ่มคนที่เห็นคุณค่าของการผลิตเครื่องปั้นดินเผาของเกาะเกร็ด ยังคงเปิดกิจการ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และบางแห่งกลายเป็นศูนย์การเรียนรู้หัตถกรรมห้องถังด้าน เครื่องปั้นดินเผา ที่ให้ความรู้แก่ผู้สนใจในกิจกรรมการคุ้งานและการเรียนรู้ห้องถัง ส่วนช่างฝีมือ แท้ๆ ที่มีความสามารถสืบทอดฝีมือจากอดีตที่เหลืออยู่ไม่กี่คนในปัจจุบัน ส่วนช่างฝีมือในปัจจุบัน ที่มีอยู่น้อย ก็หาเยาวชนที่สนใจอย่างจริงจังได้น้อยคนเช่นกัน ถึงแม้จะพบว่า มีเยาวชนที่สำเร็จ การศึกษาทางด้านเซรามิก และรักการปั้นโคลกลับมาปั้นเครื่องปั้นดินเผาโดยใช้เทคนิคดิบใหม่ ผสมผสานกับรูปลักษณ์ดั้งเดิม ก็ทำให้เครื่องปั้นดินเผาลายวิจิตรของเกาะเกร็ดสามารถต่อชีวิต ไปได้อีกระหนึ่ง ซึ่งชาวเกาะเกร็ดควรที่จะให้ความสำคัญในการส่งเสริมและ呵 Vulkan run ให้มีมาพัฒนาเป็น ช่างฝีมือประจำห้องถังต่อไป โดยใช้ช่างฝีมืออาชีวะรุ่นเก่าเป็นครูและยกย่องให้เป็นคนสำคัญของ ชุมชน จะช่วยให้สามารถรักษาวิถีการผลิตเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของเกาะเกร็ดไว้ได้

ภาพที่ 20 แคนตาลูปเป็นพืชเศรษฐกิจระดับสั้น เกษตรกรชาวเกาะเกร็ดนำเข้ามาปลูกแทนพืชสวนเดิม

ในด้านวิถีการเกษตรท้องถิ่น ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วมที่ยาวนานกว่าในอดีต ทำให้สวนผลไม้ล้มและพืชสำคัญของเกษตรกรดับสูญหายไป ประกอบกับคนรุ่นใหม่ไม่สนใจต้องการทำสวนแล้ว เนื่องจากงานประมงที่สามารถสร้างรายได้ให้มากกว่าและสะดวกสบายกว่าการทำสวน อีกทั้งสามารถหางานได้่ายตามความรู้และความสามารถที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ ซึ่งเป็นงานที่อยู่ภายนอกเกษตรกร ทำให้พื้นที่สวนผลไม้ในเกษตรกรคลายแห่งขาดคนดูแล รกร้าง และไม่มีการพัฒนา แม้จะมีผู้อ้าวโกรังไม่เปลี่ยนวิถีการเกษตรแบบดั้งเดิมอยู่แต่ก็ทำการสวนไม่ไหวแล้ว เนื่องจากสุขภาพร่างกายและความเสื่อมสภาพของร่างกายตามอายุที่มากขึ้นแต่ยังพบว่า ยังมีพื้นที่บริเวณที่เหมาะสมสามารถสร้างคันกันน้ำป้องกันน้ำท่วมของเกษตรกรบางรายที่ยังสู้กับปัญหาน้ำท่วม ได้อยู่ มีการทำสวนทุเรียนที่จะเห็นได้ว่ายังเป็นต้นทุเรียนที่มีอายุน้อยปลูกแทนต้นทุเรียนรุ่นเก่าถูกน้ำท่วมเสียหาย นอกจากนั้นยังพบว่า เกษตรกรบางรายเปลี่ยนไปเลือกปลูกพืชอายุสั้น ที่ให้ผลผลิตเร็ว เช่น แคนตาลูป ซึ่งก็ได้ผลดี และไม่ต้องกังวลเรื่องน้ำท่วมนี้เองจากเมืองล้านนาทางภาคเหนือว่างการปลูก หรือ หาพื้นที่ปลูกนอกเกษตรเพื่อให้สามารถมีผลผลิตตลอดทั้งปี ซึ่งถือเป็นการปรับวิถีการเกษตรในท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันได้ดี

ภาพที่ 21 บรรยากาศของบ้านพักโรมสเตย์ที่โอบล้อมด้วยต้นไม้ในเกษตร

ในด้านการประกอบกิจการที่พักแบบโรมสเตย์ เนื่องจากเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งชาวไทยที่ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวแบบวันเดียว และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่อาจประสงค์จะพักค้างแรมในเกษตร ซึ่งมีเจ้าของบ้านหลายแห่ง แบ่งพื้นที่ที่มีอยู่บางส่วนสร้างเรือนพักและให้บริการพักแรมแบบโรมสเตย์ และแม้จะ

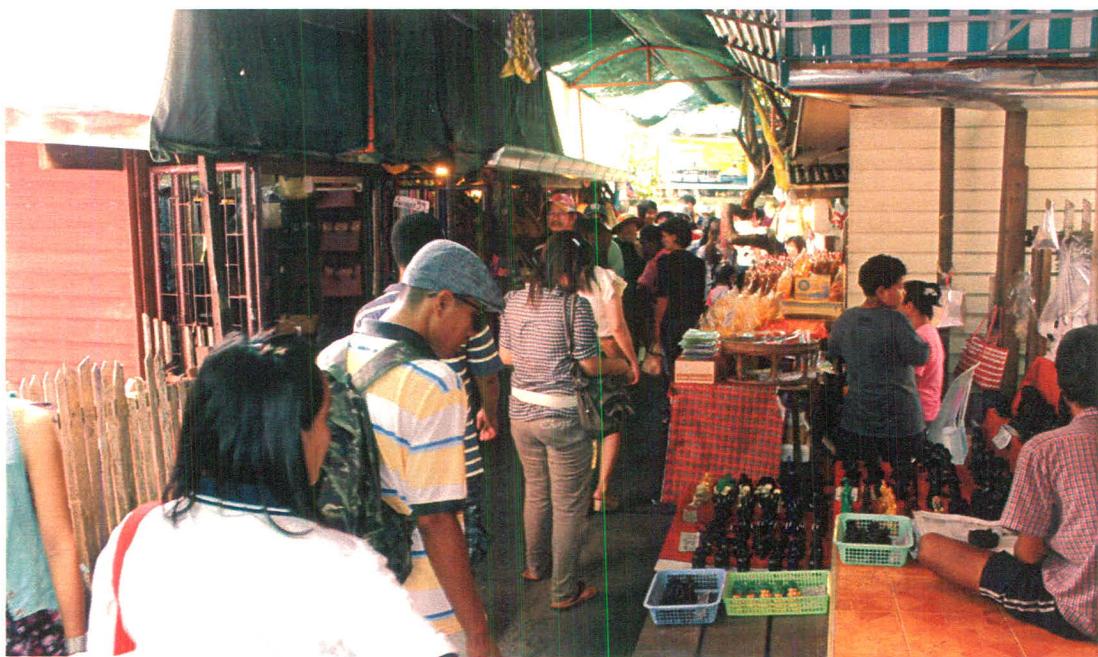
เรียกว่า โอมสเตย์ แต่การให้บริการในปัจจุบันยังคงมีลักษณะของการให้บริการแบบบ้านพักทั่วไปมากกว่าการเป็น โอมสเตย์ ซึ่งหากเจ้าของกิจการจะพัฒนาและศึกษารูปแบบกิจการให้บริการที่พักแบบ โอมสเตย์ อย่างจริงจัง น่าจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องมีการออกแบบกำหนดการสำหรับผู้ใช้บริการพักแรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตปกติของคนเกาะเกร็ด เพื่อให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่แท้จริง ทั้งกลุ่มคนอยุ และคนไทย ส่วนชาวมุสลิม อาจทำได้ยากเนื่องจากข้อกำหนดทางศาสนา แต่ความสามารถในการดำเนินการเป็นการศึกษาวิถีชีวิตเพิ่มเติมจากการพักแรมในบ้านของกลุ่มคนอื่นในเกาะเกร็ด ดังนั้นจึงควรมีการกำหนดคิวท์การให้บริการพักแรมแบบ โอมสเตย์ ให้ชัดเจนและมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างแท้จริงต่อไป

13. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

จากการสอบถามข้อมูลในด้านต่างๆ จากคนในท้องถิ่นเกาะเกร็ด ซึ่งได้รับข้อมูลที่น่าสนใจและมีความหลากหลาย โดยความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นไปในเชิงแก้ปัญหาและพัฒนา ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ ที่น่าสนใจ ดังนี้

การแก้ปัญหาน้ำท่วม มีผู้ให้ข้อมูลและแนวทางในการแก้ไข โดยวิธีสนับสนุนและกระตุ้นให้นำร่องงานราชการบุคลกรร่องน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่จังหวัดปทุมธานีไปจนถึงปากแม่น้ำในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีการคำนวณการบุกร่องน้ำที่ความลึก 5 เมตร จะช่วยเพิ่มพื้นที่รับน้ำได้จำนวนมหาศาลและยังช่วยให้มวลน้ำไหลผ่านออกสู่อ่าวไทยได้เร็วขึ้น แล้วดินที่บุกรอกขึ้นมาบังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพื้นที่ดินในพื้นที่ที่เหมาะสมได้ด้วย แต่การดำเนินการต้องดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการแต่หากทำได้คนเกาะเกร็ดคิดว่าจะช่วยลดปัญหาน้ำท่วมเกาะเกร็ดได้

การแก้ปัญหาระยะภาคที่ร้อนอบอ้าวในบริเวณทางเดินเท้าในหมู่ที่ 7 ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งนี้เนื่องจากทางเดินที่แคบสองข้างทางเป็นบ้านของคนในชุมชนที่เปิดเป็นร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าต่างๆ ประกอบกับชุมชนได้ทำหลังคา กันแสงแดดตลอดแนวทางเดิน เมื่อมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาเดินอยู่ในพื้นที่จึงทำให้ร้อนอบอ้าวเพราการถ่ายเทของอากาศไม่คือพอ ซึ่งหากทางชุมชนมีแนวคิดจะแก้ปัญหาด้วยการเพิ่มต้นไม้โตเร็วในพื้นที่ที่พื้นที่พื้นที่จะปลูกได้ นำหลังคาที่พัดกันแสงแดดลดระวางทางเดินออก ก็อาจช่วยในการระบายอากาศที่ร้อนอบอ้าวได้บ้าง แต่บางช่วงอาจต้องมีแสงแดดส่องเข้ามาได้ เพราะไม่น่าจะปลูกต้นไม้ได้ตลอดแนว ซึ่งอาจต้องมีหลังคาในบางส่วนหลับกับการเปิดหลังคาออกในบริเวณที่ปลูกต้นไม้ได้ แนวคิดนี้อาจช่วยแก้ปัญหาอากาศที่ร้อนอบอ้าวให้เย็นลงในพื้นที่เดินท่องเที่ยวในหมู่ที่ 6 และ 7

ภาพที่ 22 บรรยากาศในเส้นทางเดินบริเวณหมู่ที่ 7 ในวันที่อาคารร้อนจะรู้สึกอบอ้าวและเหนื่อยร้าว

การแก้ปัญหาการสัญจรรอบเกาะในวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่ประสงค์ เช่าจักรยานปั่นรอบเกาะจะไม่สามารถทำได้เนื่องจากความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินอยู่ ในเส้นทางเดินเท้าบริเวณหมู่ที่ 6 และ 7 ของเกาะเกร็ด ในปัจจุบันมีข้อกำหนดห้ามไม่ให้ ยานพาหนะใดๆ ผ่านหมู่ที่ 6 และ 7 ตั้งแต่เวลา 9.00-17.00 น. เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายัง เกาะเกร็ด ทางด้านวัดปรมัยกิยาสวรวิหาร และเช่าจักรยานเพื่อปั่นรอบเกาะ จะสามารถปั่นจักรยาน โดยใช้เส้นทางไปยังหมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 เมื่อถึงวัดเสาร่างทอง จะไม่สามารถปั่นจักรยานผ่าน หมู่ที่ 6 และ 7 กลับไปวัดปرمัยกิยาสวรวิหาร ซึ่งเป็นการปั่นจักรยานรอบเกาะ ได้ ต้องปั่นจักรยาน ย้อนกลับทางเดิม หรือไม่ก็ต้องใช้วิธีเดินจุงจักรยานฝ่าນักท่องเที่ยวจำนวนมากกว่าจะผ่านหมู่ที่ 6 และ 7 ไปอีกวัดปرمัยกิยาสวัส ซึ่งใช้เวลานานและมีความยุ่งยากมาก ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่เช่า รถจักรยานปั่นรอบเกาะจากวัดเสาร่างทอง ซึ่งจะใช้เส้นทางที่เริ่มจากหมู่ที่ 6 ไปยังหมู่ที่ 5, 4, 3, 2, 1 จนถึงวัดปرمัยกิยาสวรวิหาร จากนั้นจะปั่นจักรยานผ่านหมู่ที่ 7 กลับมายังวัดเสาร่างทองไม่ได้ ต้องย้อนกลับทางเดิม นักท่องเที่ยวที่เช่ารถจักรยานโดยหวังจะปั่นจักรยานรอบเกาะจึงไม่สามารถ ทำได้ ซึ่งอาจแก้ปัญหาโดยการเพิ่มเส้นทางคู่ขนานด้านในของพื้นที่ที่ทำขึ้นเพื่อเป็นทางสัญจร ที่เส้นทางเดิมทางเดินเท้าให้รถจักรยานและจักรยานยนต์สามารถขับขี่ผ่านหมู่ที่ 6 และ 7 ได้ ทำให้ สามารถเดินทางด้วยจักรยานและจักรยานยนต์รอบเกาะตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยวได้

ในปัจจุบันจะเห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เกิดขึ้นในหมู่ที่ 1, 6 และ 7 และมีเพียงนักท่องเที่ยวจำนวนไม่นานกับเดินทางไปท่องเที่ยวในหมู่บ้านที่เหลือ ซึ่งอาจถือได้ว่า การท่องเที่ยวทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตเพียงพื้นที่เดียวของเกาะเท่านั้น และเนื่องจากเดินทาง สัญจรรอบเกาะมีเส้นทางหลักเพียงเส้นเดียว กิจกรรมการท่องเที่ยวจึงไม่สามารถกระจายไปทั่วทั้งเกาะอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการสร้างเส้นทางที่ตัดจากหมู่ที่ 6 และ 7 ผ่านพื้นที่กลางเกาะไปยังหมู่ที่ 3 และ 4 เพื่อย่นระยะทางการเดินทางจากที่ต้องผ่านหมู่ที่ 5 หรือ หมู่ที่ 1 และ 2 ซึ่งมีระยะทางไกล ให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในหมู่บ้านอื่นนอกเหนือจากหมู่ที่ 1, 6 และ 7 ได้สะดวกขึ้น ก็จะช่วยให้เกิดการกระจายกิจกรรมการท่องเที่ยวไปยังหมู่บ้านอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ห่างไกลเหล่านั้นท่องเที่ยวหลักของเกาะเกร็ด ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นได้มากขึ้นอีกด้วยหนึ่ง

ข้อมูลข้อแนะนำข้างต้นเป็นเพียงข้อแนะนำที่น่าสนใจที่เกิดจากแนวคิดของคนในชุมชนเกาะเกร็ดเองและมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปดำเนินการเพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้สนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเกร็ดได้ในอนาคต ซึ่งการเลือกดำเนินการใดๆ ก็ตามควรผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมอย่างแท้จริง ต่อไป

ตอนที่ 3 ระดับศักยภาพเหล่านั้นท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเกร็ดที่รองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

จากการศึกษาบริบทชุมชนและบริบทเชิงการท่องเที่ยวของตำบลเกาะเกร็ด พบว่า เกาะเกร็ด มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ศักยภาพและมีความหลากหลาย เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว

1. การพิจารณาการเป็นพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติและมีวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง

แหล่งท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่บังคับมีความเป็นธรรมชาติ โดยมีสภาพเป็นพื้นที่ที่ถูกกล่อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา การสัญจรทางน้ำยังถือเป็นวิธีการเดินทางที่สำคัญของคนในเกาะเกร็ด รวมทั้งสภาพที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีน้ำท่วมลึกล้ำเข้าออกในพื้นที่เกาะเกร็ด ทั่วบริเวณเกาะเกร็ดจึงมีพืชพรรณที่เจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่ชื้นและมีน้ำขัง ประกอบกับบางส่วนของเกาะเกร็ดเป็นพื้นที่ดอน และตอนกลางของเกาะเป็นพื้นที่ว่างเปล่า ทำให้ปรากฏสัมภพพืชที่หลากหลาย และมีพืชชนิดที่เป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น คือ หน่อกระดา พืชตระกูลขิงฯ ที่เจริญได้ในเกาะเกร็ดจนสามารถกระจายพันธุ์อยู่ทั่วพื้นที่เกาะเกร็ด นอกจากนั้นคนท้องถิ่นยังนำส่วนแก่นของต้นหน่อกระดามาประกอบอาหารได้ด้วยและยังเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีชีวิตหลากหลาย เช่น นกน้ำอย่างนกกวัก นกทุ่งอย่างนกกระจิบหัวอกเหลือง ตะ瓜ด และเนื่องจากมีน้ำล้อมรอบทำให้เกาะเกร็ดอุดมไปด้วยป้าน้ำจืดนานาพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังจะเห็นได้จากพื้นที่ของตำบลเกาะเกร็ด เป็นที่ตั้งของชุมชนชาวไทย ชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญ และชุมชนมุสลิม ที่ยังคงชีวิตด้วยวิถีวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มผสมผสานกับรูปแบบสังคมสมัยใหม่ที่ได้รับการพัฒนาโดยเฉพาะกลุ่มชาวไทยเชื้อสายมอญที่ยังมีการดำเนินชีวิตประจำวันตามวิถีวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ดังนั้น ด้วยคุณสมบัติในส่วนแรกนี้ จึงสรุปได้ว่า ตำบลเกาะเกร็ด มีความเหมาะสมในการพิจารณาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้

2. การพิจารณาเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

เกาะเกร็ดเกิดจากการบุคคลองลักษณะแม่น้ำเจ้าพระยาเมื่อปี พ.ศ.2265 ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสาระ คลองลักษณะคล้ายคลื่นเรียกว่า "คลองลักษณะน้อย" หรือ "คลองเตี้ร์ดน้อย" ต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทิศเนื่องจากไหลทางตรง ได้สะคอกกว่าและกัดเซาะตลี่งทำให้คลองสายนี้ขยายเป็นแม่น้ำลักษณะ เผ่าพินตร์แรมเจ้มจึงกลายเป็นเกาะ ในรัชสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวระบุในโฉนดชื่อว่า เกาะคลากุล ตามชื่อวัดคลากุลที่สร้างโดยเจ้าพระยาธนบุรี (กุล) ตั้งแต่สมัยธนบุรี ต่อมาเมื่อตั้งอำเภอปักเกร็ด จึงเรียกเป็น เกาะเกร็ด จนกระทั่งผ่านไประยะหนึ่งได้อย่าเชาคลองน้อยให้ใหญ่ขึ้นจนถูกตัดขาดจากแผ่นดินคล้ายเป็นเกาะกลางแม่น้ำในที่สุด ปัจจุบัน

เกาะเกร็ค มีฐานะเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีองค์การปกครองท้องถิ่นได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ค การเข้ามาอยู่อาศัยของคนในเกาะเกร็คสืบได้ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และมีโภนดที่ดินทั่วทั้งเกาะเกร็ค จึงทำให้การใช้พื้นที่เกาะเกร็คไม่ขัดต่อกฎหมายใด

จากคุณสมบัติสำคัญทั้งสองประการ ก่อตัวคือ การเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่ที่ยังคงความเป็นธรรมชาติที่มีวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง และเป็นพื้นที่ที่มีการใช้พื้นที่โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ทำให้ตำบลเกาะเกร็คผ่านข้อกำหนดเบื้องต้นทั้ง 2 ข้อ และสามารถดำเนินการประเมินมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในขั้นตอนต่อไปได้

3. การประเมินมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การประเมินมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการจากคณะอุตสาหกรรมการ โรงแรม และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวลด และกลุ่มผู้ที่มีความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว หรือผู้มีความรู้ความเข้าใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนตำบลเกาะเกร็ค ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ค กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้รู้และประษฐ์ ชาวบ้าน รวมทั้งหมด 10 คน ร่วมกันประเมินศักยภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวของตำบลเกาะเกร็ค เพื่อรับรู้การท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยประยุกต์ใช้แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ๑) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกประเมินในแบบกรณีที่ 2 คือ แหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็คเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวหรือจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอยู่บ้างแล้วในปัจจุบัน โดยจะประเมิน 4 องค์ประกอบตามมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ "ได้แก่ 1) ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 3) การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก และ 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจากการประเมิน โดยใช้เกณฑ์ของสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว ที่กำหนดเกณฑ์ระดับมาตรฐานคุณภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยให้ค่าคะแนนที่มีคะแนนเต็ม ร้อยละ 100 โดยแบ่งระดับการประเมินออกเป็น 5 ระดับ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 50 ถือว่ามีศักยภาพ ต่ำ ร้อยละ 51-60 ถือว่ามีศักยภาพ ปานกลาง ร้อยละ 61-70 ถือว่ามีศักยภาพ ดี ร้อยละ 71-80 ถือว่ามีศักยภาพ ดีมาก และมากกว่าร้อยละ 80 ถือว่ามีศักยภาพ ดีเยี่ยม และมีผลการประเมินดังต่อไปนี้

1. สักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการประเมินสักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ 1.1) จุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ 1.2) ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ 1.3) ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติ 1.4) ความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว โดยผลการประเมินสักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศในแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1.1 จุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ พบว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 7.0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70 ดังนั้น จุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติในภาคเกรด จึงอยู่ในระดับ ดี ภาคเกรด จึงเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐานประเภทที่พบได้น้อยแห่งในประเทศไทย และ โอกาสที่จะพบเห็นมีปานกลาง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ในพื้นที่ภาคเกรดมีสัตว์ตามธรรมชาติชนิดพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ตามที่ระบุลุ่มและพื้นที่ชั่มน้ำทั่วไป ซึ่งหาพบได้ไม่ยากนักทั้งในภาคเกรดและพื้นที่อื่น ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ส่วนพืชที่แพร่กระจายพันธุ์ในพื้นที่ภาคเกรดและถือได้ว่าเป็นพืชสำคัญ ของภาคเกรด คือ หน่อกระลา เป็นพืชตระกูลขิงฯ ซึ่งพบได้น้อยแห่งในประเทศไทยแต่ก็พบกระจายพันธุ์อยู่ทั่วพื้นที่ภาคเกรด นอกจากนั้น ธรณีสัณฐานของภาคเกรดที่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้ทางเดินของน้ำไหลลดคลื่น เคี้ยวอ้อมโถง ไปตามภูมิประเทศ จนเกิดเป็นส่วนคดคด เมื่อ結合ลงเขื่อนส่วนคดคด ทำให้กระแสน้ำส่วนใหญ่เปลี่ยนทิศทาง ไหลเข้าคลองชุมมากขึ้น ซึ่งในอดีตไม่มีการป้องกันการพังทลายของตลิ่ง ทำให้คลองขยายความกว้างขึ้น กลายเป็นทางน้ำขนาดใหญ่ และ เป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำเจ้าพระยาในที่สุด ทำให้ส่วนโถงของแม่น้ำเจ้าพระยาอ้อมไปนั้น กลายเป็นเกาะที่มีแม่น้ำล้อมรอบ แม้จะเป็นธรณีสัณฐานที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ แต่ก็ไม่ปรากฏเกาะกลางแม่น้ำในลักษณะนี้ในพื้นที่ใดอีก

1.2 ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ พบว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 5.0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50 ดังนั้น ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติในภาคเกรด จึงอยู่ในระดับ ต่ำ เนื่องจากเป็นแหล่งธรรมชาติที่คงสภาพเดิมในระดับปานกลาง โดยกึ่งหนึ่งของพื้นที่มีการถูกครอบครองหรือตัดแปลงจากการกระทำการทำของมนุษย์ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ชุมชนในภาคเกรดที่แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ภาคเกรด เป็นพื้นที่เพาะปลูกที่ในปัจจุบันเสื่อมโทรมเนื่องจากน้ำท่วม พืชสวนล้มตาย เจ้าของที่ดินส่วนใหญ่ ไม่ได้เข้าไปทำการปลูกต่อเนื่อง ทำให้ขาดรายได้ รวมทั้งไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการเป็นพื้นที่อยู่อาศัย ประกอบกับรอบเกษตรกรรมมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลล้อมรอบ จึงได้รับอิทธิพลจากน้ำในแม่น้ำ

เจ้าพระยาโดยตรงตลอดเวลา ซึ่งบังคับความเป็นธรรมชาติได้ในระดับหนึ่ง ส่วนพื้นที่อยู่อาศัยตามชุมชนนั้น ถูกคนในชุมชนดัดแปลงเป็นที่อยู่อาศัย ท่าเรือ โบราณสถาน วัดและสถานที่ราชการ

1.3 ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติ พบว่า ผลกระทบการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 8.8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88 ดังนี้ ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติของเกาะเกร็ดจึงอยู่ในระดับดีเยี่ยม เนื่องจากเกาะเกร็ดเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยชุมชนมีวิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติในบริเวณนั้นเป็นหลัก อาจเป็นชุมชนที่อยู่มาตั้งเดิมในพื้นที่ หรือมีหลักฐานการตั้งถิ่นฐานและเป็นแหล่งวัฒนธรรมในอดีต ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ชุมชนในเกาะเกร็ด เป็นชุมชนตั้งเดิมที่เป็นคนได้ที่เข้ามาอยู่อาศัยในบริเวณนี้ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ประกอบกับการที่มี ชาวมอญอพยพมาตั้งบ้านเรือนในเกาะเกร็ดสืบต่อวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้เกาะเกร็ด มีเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมที่ทำให้สามารถเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ได้ ซึ่งผู้คนที่มาอาศัยอยู่ในเกาะเกร็ดนั้น ได้อาศัยแหล่งธรรมชาติในเกาะเกร็ดสำหรับการประกอบอาชีพ เช่น การประมงน้ำจืดทั่วไป การนำดินมาปืนและเผาเป็นปืนดินเผาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ของชุมชนเกาะเกร็ด นอกจากนั้นคนในเกาะเกร็ดต้องอยู่อาศัยในพื้นที่เกาะเกร็ดโดยสัมพันธ์กับ ระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งบางครั้งอาจประสบปัญหาน้ำท่วมเป็นเวลานาน คนในเกาะเกร็ด ที่ทำการเกษตรปลูกพืชสวน จำเป็นต้องทำบ้านคันดินกันน้ำเข้าสวน ซึ่งถือเป็นวิถีการดำเนินชีวิต ที่สัมพันธ์กับธรรมชาติโดยตรง

1.4 ความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว พบว่า ผลกระทบการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 6.4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64 ดังนี้ ความปลอดภัย ของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยวจึงอยู่ในระดับดี โดยจะมีสติสัมภัติของการเกิดเหตุอันตราย จะอยู่ที่ 1-2 ครั้ง ในรอบ 5 ปีเท่านั้น ซึ่งถือว่ามีความปลอดภัยค่อนข้างสูง ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ในเกาะเกร็ดเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่ใช้พื้นที่ในชุมชน เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ธรรมชาติของเกาะเกร็ดที่อยู่กลางเกาะเป็นพื้นที่ว่างเปล่าไม่มีเส้นทาง เข้าถึง ส่วนรอบเกาะเป็นผืนน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา มีการท่องเที่ยวทางน้ำโดยใช้เรือยนต์ ซึ่งมีสติสัมภัติการเกิดอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยวน้อยมาก

จากการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวม พบว่า ผลกระทบการประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 27.2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เดิม จึงถือได้ว่า เกาะเกร็ดมีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับดี

2. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่

จากการประเมินการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ 2.1) การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว 2.2) การจัดการด้านการบริการนักท่องเที่ยว 2.3) การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.4) การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว โดยผลการประเมินการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ในแต่ละหัวข้อ มีดังนี้

2.1 การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 2.7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดด้านการใช้ประโยชน์จะเห็นว่า มีการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว ในระดับ **ปานกลาง** โดยในพื้นที่เกาะเกร็ดมีการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นระบบหรือได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 ข้อ จาก 3 ข้อ ซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว การกำหนดช่วงเวลาในการเข้าพื้นที่ที่เหมาะสมตามช่วงเวลาของวันและฤดูกาล และการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ให้พอดีกับศักยภาพของพื้นที่และการบริการ เมื่อได้มีการวิเคราะห์แล้ว พบว่า การจัดการด้านการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด ได้มีการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวค่อนข้างชัดเจน ซึ่งแม้ในหมู่ที่ 6 และ 7 จะมีการเปิดที่อยู่อาศัย เป็นร้านค้าสำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าท่องถิ่นซึ่งเปิดบริการเพียงในวันหยุดสุดสัปดาห์ ส่วนในวันธรรมดาก็เป็นที่พักอาศัยตามปกติ ส่วนในเรื่องของการกำหนดเวลาในการเข้าพื้นที่ และการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ไม่มีการดำเนินการในเกาะเกร็ด

2.2 การจัดการด้านการบริการนักท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 2.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดด้านการจัดการด้านการบริการนักท่องเที่ยวจะเห็นว่า มีการจัดการด้านการบริการนักท่องเที่ยว ในระดับ **ปานกลาง** โดยมีการจัดการด้านสิ่งก่อสร้างและสาธารณูปโภคที่เหมาะสมและกลมกลืน กับสภาพพื้นที่ มากที่สุด รองลงมาเป็น การจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่ถูกสุขลักษณะ มีการจัดเก็บและกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี การจัดการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม มีจำนวนบุคลากรด้านการบริการเพียงพอที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ และมีการจัดการด้านระบบเตือนภัยนักท่องเที่ยวและระบบบริการความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว น้อยที่สุด ตามลำดับ

2.3 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คิดเป็นร้อยละ 60 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดด้านการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจะเห็นว่า มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ **ปานกลาง** กิจกรรม

ส่วนใหญ่เป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น ไม่รบกวนความสงบสุขของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรมอันดี หรือวัฒนธรรมของชาติ มาตรฐานสูง รองลงมาเป็น การจัดการ ให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นและนำข้อมูลมาวางแผนทางการดำเนินการท่องเที่ยว ที่ไม่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตประจำของคนในท้องถิ่น การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่มีผลต่อ พื้นที่ที่มีความเปราะบางทางนิเวศวิทยา และมีการศึกษาวิจัย สถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่และนำข้อมูลมาวางแผนทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ และการจัดการ ให้มี กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ทำให้แหล่งธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรม น้อยที่สุด ตามลำดับ

2.4 การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อันเนื่องมาจาก การท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คิดเป็นร้อยละ 60 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดด้านการจัดการด้านการติดตามและการประเมิน การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อันเนื่องมาจาก การท่องเที่ยวจะเห็นว่า มีการจัดการติดตามและการประเมินผล ในระดับ ปานกลาง โดยมีแผนการดำเนินงาน มีการเก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ตามแผน การดำเนินงาน และมีการวิเคราะห์ประเมินผลกระบวนการด้วย

จากการประเมินการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืน ในภาพรวม พบว่า ผลการประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 11.6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของสำนักงาน พัฒนาการท่องเที่ยวเดิม จึงถือได้ว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ เพื่อให้ เกิดความยั่งยืนในระดับ ปานกลาง

3. การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม

จากการประเมินการจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม ออก เป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ 3.1) มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลายแก่นักท่องเที่ยว 3.2) มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประหยัดพลังงานและการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี 3.3) มีการให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 3.4) มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศ และ การอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน โดยผลการประเมิน การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ในแต่ละหัวข้อ มีดังนี้

3.1 มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลายแก่นักท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 2.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดการมีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลาย แก่นักท่องเที่ยว ในเกาะเกร็ด จึงถือได้ว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยจะเห็นว่ามีสื่อที่หลากหลาย

ประเภทในการให้ข้อมูล ข่าวสารในศูนย์บริการแก่นักท่องเที่ยว ก่อนการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ มากที่สุด รองลงมา เป็นการมีศูนย์บริการหรือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์บริการอย่างชัดเจนและ มีเจ้าหน้าที่ประจำ และภาษาที่ใช้ในสื่อต่างๆ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ส่วนการได้รับข้อมูล แหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีอธิบายดีและสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้ และสื่อมีความน่าสนใจและเป็นข้อมูลปัจจุบัน น้อยที่สุด

3.2 มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประยัดพลังงานและการกำจัด ของเสียอย่างถูกวิธี พぶว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 1.1 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประยัด พลังงานและการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี อยู่ในระดับ ต่ำ โดยจะเห็นว่ามีสื่อให้นักท่องเที่ยว เกิดจิตสำนึกที่ไม่ทำให้นักท่องเที่ยวทึ่งขยะในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็น การจัดระบบ การทึ่งขยะที่มีการแยกประเภทและการรวมองค์ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเก็บและนำขยะ ออกจากพื้นที่ ส่วนการมีสื่อในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวช่วยกันประยัดคืน และพลังงานและการแยกแยะปริมาณการใช้น้ำ ไฟฟ้า ฯลฯ ให้นักท่องเที่ยวทราบ ไม่มีการดำเนินการในภาคเรื้อง

3.3 มีการให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์กับ พนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ พぶว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนน เฉลี่ย 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดการ ให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และ ชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยจะเห็นว่า มีการเผยแพร่ข้อมูลในด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับห้องถินหรือระดับประเทศ และมีการเผยแพร่ข้อมูลในด้านต่างๆ ของ แหล่งท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มากที่สุด รองลงมาเป็น การจัดกิจกรรม ด้านศึกษาธรรมชาติให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้านเป็นครั้งคราว ส่วน การจัดเส้นทางศึกษาธรรมชาติและป้ายสื่อความหมายบนเส้นทางเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว และการจัดอบรมพนักงาน ผู้ประกอบการ และชุมชนเกี่ยวกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์ เป็นระยะๆ ตามความเหมาะสมในภาคเรื้อง น้อยที่สุด ตามลำดับ

3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้ แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน พぶว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 1.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38 ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดการมีบุคลากร ที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชนจะอยู่ในระดับ ต่ำ โดยในพื้นที่ภาคเรื้องมีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ โดยการเรียนรู้จากการศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารที่เขื้อดีอีกดีท่านนี้

จากการประเมินการจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในภาพรวมพบว่า ผลการประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 8.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.5 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ระดับมาตรฐานคุณภาพเหล่านั้นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเดิม จึงถือได้ว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในระดับ ต่ำ

4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว

จากการประเมินการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ 4.1) ชุมชนท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยว 4.2) ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว โดยผลการประเมินในแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1) ชุมชนท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 7.2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72 ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดของชุมชนท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยว จะเห็นว่า อยู่ในระดับ ดีมาก โดยมีการส่งตัวแทนของชุมชนเข้าร่วมวางแผนหรือบริหารจัดการการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ มีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ท่องเที่ยว และมีส่วนร่วม ในการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น มากที่สุด รองลงมาเป็น เรื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับ ของคนในท้องถิ่น ส่วนการก่อตั้งองค์กรหรือโครงการอนุรักษ์ต่างๆ ที่เกิดจากท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาท ต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ น้อยที่สุด ตามลำดับ

2) ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว พบว่า ผลจากการประเมิน ได้คะแนนเฉลี่ย 7.4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74 ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดในการที่ ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว จะเห็นว่า อยู่ในระดับ ดีมาก โดยชุมชนมีรายได้จากการขายอาหาร และสินค้าพื้นเมือง มากที่สุด รองลงมาเป็น รายได้จากการนำเที่ยวและให้บริการ ในกิจกรรม การท่องเที่ยว รายได้จากการให้บริการด้านที่พัก และรายได้จากการแสดงศิลปะพื้นเมือง ส่วนรายได้ หรือเงินดือนจากการถูกจ้างงาน โดยบริษัทนำเที่ยวหรือเจ้าของพื้นที่ น้อยที่สุด ตามลำดับ

จากการประเมินการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่า ผลการประเมิน ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 14.6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ระดับมาตรฐานคุณภาพเหล่านั้นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเดิม จึงถือได้ว่า คนในชุมชนเกาะเกร็ดมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ดีมาก

จากการประเมินมาตรฐานคุณภาพเหล่านั้นท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกาะเกร็ดในภาพรวม ทั้งหมด พบว่า ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 623 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.3 เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพเหล่านั้นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ถือได้ว่า มาตรฐานคุณภาพเหล่านั้นท่องเที่ยว เชิงนิเวศของเกาะเกร็ด อยู่ในระดับ ดี ซึ่งผลการประเมินแสดงไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะเกร็ด

ตัวย่อ แหล่งท่องเที่ยว	ผู้ประเมิน (n = 10)		
	คะแนนที่ได้ (AxB)	คะแนน	หมายเหตุ
		เต็ม	
1. ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ			
1.1 จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ	7	10	
1.2 ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ	5	10	
1.3 ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติ	8.8	10	
1.4 ความปลดปล่อยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว	6.4	10	
	รวม	27.2	40
2. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน			
2.1 การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของแหล่งท่องเที่ยว	2.7	5	
2.2 การจัดการด้านบริการนักท่องเที่ยว	2.9	5	
2.3 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3	5	
2.4 การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลง ของพื้นที่อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว	3	5	
	รวม	11.6	20
3. การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม			
3.1 มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	2.9	5	
3.2 มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประหยัดพลังงาน และการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี	1.1	5	
3.3 มีการให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์ กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	3	5	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	1.9	5	
	รวม	8.9	20
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว			
4.1 ชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยว	7.2	10	
4.2 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	7.4	10	
	รวม	14.6	20
	รวมทั้งหมด 4 ด้าน	62.3	100
			ดี

ผลการศึกษาสำหรับวัดคุณภาพสังค์ที่ 2 ระดับศักยภาพของชุมชนเกษตรในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินระดับศักยภาพของชุมชนเกษตรในการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยได้แบ่งผลการศึกษา ออกเป็น 7 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ประสบการณ์และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตร
- ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร
- ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร
- ตอนที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเกษตร
- ตอนที่ 6 ศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร
- ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ศาสนา อาชีพหลัก อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน สมาชิกในครัวเรือน ลักษณะครอบครัว ภูมิลำเนา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ เชื้อสาย การดำรง ตำแหน่งในชุมชน และการเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในชุมชน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 37)

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 40.46 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 17 ปี และมีอายุสูงสุด 78 ปี ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างประมาณเกือบครึ่ง มีอายุอยู่ในช่วง 21-40 ปี (ร้อยละ 45.70) รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี (ร้อยละ 39.10) และมีอายุมากกว่า 60 ปี (ร้อยละ 8.70) ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งสมรสแล้ว (ร้อยละ 58.70) รองลงมาอยู่เป็นโสด (ร้อยละ 34.80) และหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ (ร้อยละ 4.30) ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. (ร้อยละ 34.80) รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 23.90) และระดับ ประถมศึกษา (ร้อยละ 17.40) ตามลำดับ

ศาสนาที่นับถือ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 95.70) รองลงมา นับถือศาสนาคริสต์และอิสลามในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 2.20)

อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย (ร้อยละ 67.40) รองลงมาเป็นอื่นๆ เช่น เป็นนักศึกษา พ่อบ้าน-แม่บ้าน และไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร (ร้อยละ 17.40) และเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 8.70) ตามลำดับ

อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด (ร้อยละ 32.60) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เหลือ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดคือ ขายสินค้าของที่ระลึกหรือผลิตภัณฑ์ชุมชน (ร้อยละ 21.70) และบริการอาหารและเครื่องดื่ม (ร้อยละ 15.20) ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 13,991.30 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดคือ 1,600 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดคือ 125,000 บาท ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 34.80) รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 26.10) ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.30 คน โดย มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 1 คน และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดคือ 8 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประมาณเกือบครึ่งมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน (ร้อยละ 45.70) รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5-6 คน (ร้อยละ 28.30) และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่เกิน 2 คน (ร้อยละ 15.20) ตามลำดับ

ลักษณะครอบครัว ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.80) มีลักษณะเป็นครอบครัวเดียว

ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 71.70) เป็นคนเกาะเกร็ดโดยกำเนิด นокจากนี้ได้ย้ายมาจากจังหวัดอื่น โดยกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 84.60) ย้ายมาจากภาคกลาง รองลงมา ย้ายมาจากภาคตะวันตกและภาคใต้ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 7.70) ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกาะเกร็ด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 33.04 ปี โดยมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยที่สุดคือ 1 ปี และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สูงสุดคือ 78 ปี ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณ 21-40 ปี (ร้อยละ 39.10) รองลงมา มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ไม่เกิน 20 ปี (ร้อยละ 30.40) และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณ 41-60 ปี (ร้อยละ 21.70) ตามลำดับ

เชื้อสาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีเชื้อสายเป็นคนไทย (ร้อยละ 82.60) รองลงมา มีเชื้อสายมอญ (ร้อยละ 10.90) และมีเชื้อสายไทยผสมมอญ (ร้อยละ 6.50) ตามลำดับ

การดำรงตำแหน่งในชุมชน กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นสมาชิกในหมู่บ้าน (ร้อยละ 78.30) รองลงมาเป็นผู้นำกลุ่ม/ชุมชน/สมาคมในหมู่บ้าน และเป็นคนนอกพื้นที่ที่เข้ามาค้าขายในชุมชน เกาะเกร็ด ในอัตราส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 6.50) นอกจากนี้ ดำรงตำแหน่งเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ 4.30) ตามลำดับ

การเป็นสมาชิกองค์กร/ชุมชน/กลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งไม่ได้มีการรวมกลุ่มเพื่อเป็นสมาชิกขององค์กร/ชุมชน/กลุ่มกิจกรรมใดๆ ภายในชุมชน (ร้อยละ 78.30) ส่วนที่เหลือได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพสหกรณ์ศิลปประดิษฐ์ (ร้อยละ 36.40) รองลงมาเป็นสมาชิกของกลุ่มสหกรณ์การเกษตร (ร้อยละ 18.20) ในขณะเดียวกัน ได้เป็นสมาชิกกลุ่มนาติก กลุ่มจัดสร้าง ชุมชนการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดยังชีน และกลุ่มสายใยรัก ในอัตราส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 9.10)

ทั้งนี้ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 46 คนนี้ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

<u>เพศ</u>	<u>ข้อมูลทั่วไป</u>	<u>ผู้ให้ข้อมูล (n = 46)</u>	
		<u>จำนวน (คน)</u>	<u>ร้อยละ</u>
ชาย		17	37.00
หญิง		29	63.00
<u>อายุ</u>			
ไม่เกิน 20 ปี		3	6.50
21 - 40 ปี		21	45.70
41 - 60 ปี		18	39.10
มากกว่า 60 ปี		4	8.70
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 40.46 ปี		ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 13.85 ปี	
ค่าต่ำสุด (min) = 17 ปี		ค่าสูงสุด (max) = 78 ปี	
<u>สถานภาพการสมรส</u>			
โสด		16	34.80
สมรส		27	58.70
หย่าร้าง/แยกกันอยู่		2	4.30
หม้าย		1	2.20

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ผู้ให้ข้อมูล (n = 46)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	8	17.40
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	10.90
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	16	34.80
อนุปริญญา / ปวส.	4	8.70
ปริญญาตรี	11	23.90
สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.30
นับถือศาสนา		
พุทธ	44	95.7
คริสต์	1	2.20
อิสลาม	1	2.20
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	8.70
พนักงานบริษัทเอกชน	2	4.30
เกษตรกร / ทำการประมง	1	2.20
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	31	67.40
อื่นๆ (ว่างงาน/นักศึกษา/แม่บ้าน)	8	17.40
ธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการที่ทำเป็นอาชีพเสริม		
ไม่ประกอบอาชีพเสริมด้านการท่องเที่ยว	15	32.60
ผู้สาธิตเครื่องปั้นดินเผา / สาธิตการทำขนมหวาน	2	4.30
บริการอาหารและเครื่องดื่ม	7	15.20
ขายสินค้าของที่ระลึก / ผลิตภัณฑ์ชุมชน	10	21.70
บริการที่พักแบบโภมสเตย์	2	4.30
ขับจักรยานยนต์รับจ้าง	6	13.00
บริการให้เช่ารถจักรยาน	1	2.20
นวดแผนไทย	1	2.20
จิตกรรม (การวาดภาพ)	1	2.20
ทำสวน	1	2.20

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ผู้ให้ข้อมูล (n = 46)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>รายได้เฉลี่ยต่อเดือน</u>		
ไม่เกิน 5,000 บาท	12	26.10
5,001 - 10,000 บาท	16	34.80
10,001 - 15,000 บาท	12	26.10
มากกว่า 15,000 บาท	6	13.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 13,991.30 บาท ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 19,350.43 บาท		
ค่าต่ำสุด (min) = 1,600 บาท ค่าสูงสุด (max) = 125,000 บาท		
<u>สมาชิกในครัวเรือน</u>		
ไม่เกิน 2 คน	7	15.20
3 - 4 คน	21	45.70
5 - 6 คน	13	28.30
มากกว่า 6 คน	5	10.90
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.30 คน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.67 คน		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 คน ค่าสูงสุด (max) = 8 คน		
<u>ลักษณะครอบครัว</u>		
อยู่เป็นครอบครัวเดียว	45	97.80
อยู่กันหลาຍครอบครัว	1	2.20
<u>ภูมิลำเนา</u>		
เป็นคนภาคเกร็ด โดยกำเนิด	33	71.70
เข้ามาจากการอื่นอีก	13	28.30
<u>ข้อมูลจากจังหวัด (n = 13)</u>		
ภาคกลาง	11	84.60
ภาคตะวันตก	1	7.70
ภาคใต้	1	7.70
<u>ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในภาคเกร็ด</u>		
ไม่เกิน 20 ปี	14	30.40
21 - 40 ปี	18	39.10
41 - 60 ปี	10	21.70
มากกว่า 60 ปี	4	8.70
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 33.04 ปี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 19.40 ปี		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 ปี ค่าสูงสุด (max) = 78 ปี		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ผู้ให้ข้อมูล (n = 46)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เชื้อสาย		
ไทย	38	82.60
มอญ	5	10.90
ไทย - มอญ	3	6.50
การดำรงตัวแห่งในชุมชน		
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	2	4.30
สมาชิก อบต.	1	2.20
ผู้นำกลุ่ม / ชมรม / สมาคมในหมู่บ้าน	3	6.50
คณะกรรมการหมู่บ้าน	1	2.20
สมาชิกในหมู่บ้าน	36	78.30
คนนอกพื้นที่	3	6.50
เป็นสมาชิกองค์กร/ชมรม/กลุ่มกิจกรรมในชุมชน		
เป็น	10	21.70
ไม่เป็น	36	78.30
องค์กร/ชมรม/กลุ่มกิจกรรมในชุมชนที่เป็นสมาชิก (n = 10)		
กลุ่มอาชีพสหกรณ์ศิลปประดิษฐ์	4	36.40
กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	3	18.20
กลุ่มผ้านาติก	1	9.10
กลุ่มจักสาน	1	9.10
ชุมชนการท่องเที่ยวทางเกร็ดยังยืน	1	9.10
กลุ่มสายใยรัก	1	9.10

ตอนที่ 2 ประสบการณ์และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ได้แก่ สื่อและความคิดในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวโดยชุมชน ความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเกร็ด ความต้องการทำธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการในชุมชนเกาะเกร็ด และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังรวมถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และการบริการการท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรับการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดต่อไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

สื่อหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เคยได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวน้อยที่สุด จากการเข้าประชุม อบต./ผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ 28.30) ในขณะเดียวกัน สื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนานๆ ครั้ง จากรายการโทรทัศน์ (ร้อยละ 76.10) ส่วนสื่อที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเลยคือ จากรายการวิทยุ และจากนิตยสาร/วารสาร/จุลสาร ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 58.70) ตามลำดับ

สื่อหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เคยได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนน้อยที่สุด จากเสียงตามสายของชุมชน (ร้อยละ 45.70) ในขณะเดียวกัน สื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนนานๆ ครั้ง จากรายการโทรทัศน์ (ร้อยละ 76.10) เช่นกัน ส่วนสื่อที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเลยคือ จากรายการวิทยุ และจากนิตยสาร/วารสาร/จุลสาร ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 56.50) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อและความคิดในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวโดยชุมชนดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

สื่อหรือแหล่งข้อมูลข่าวสาร	ความตื้นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
	เกือบทุกวัน		นานๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกี่ยวกับการท่องเที่ยว						
1. รายการ โทรทัศน์	10	21.70	35	76.10	1	2.20
2. รายการวิทยุ	4	8.70	15	32.60	27	58.70
3. หนังสือพิมพ์	6	13.00	22	47.80	18	39.10
4. นิตยสาร/วารสาร/จุลสาร	5	10.90	14	30.40	27	58.70
5. ป้ายประชาสัมพันธ์/แผ่นพับ/ใบปลิว	5	10.90	18	39.10	23	50.00
6. เจ้าหน้าที่รัฐ/ททท.	7	15.20	29	63.00	10	21.70
7. กลุ่ม/สมาคม/ชุมชนต่างๆ	5	10.90	17	37.00	24	52.20
8. เสียงตามสายของชุมชน	3	6.50	22	47.80	21	45.70
9. การเข้าร่วมประชุมอบรม. /ผู้ใหญ่บ้าน	13	28.30	23	50.00	10	21.70
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน						
1. รายการ โทรทัศน์	3	6.50	35	76.10	8	17.40
2. รายการวิทยุ	5	10.90	15	32.60	26	56.50
3. หนังสือพิมพ์	5	10.90	20	43.50	5	10.90
4. นิตยสาร/วารสาร/จุลสาร	2	4.30	18	39.10	26	56.50
5. ป้ายประชาสัมพันธ์/แผ่นพับ/ใบปลิว	4	8.70	21	45.70	21	45.70
6. ญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว/เพื่อน	6	13.00	32	69.60	8	17.40
7. เจ้าหน้าที่รัฐ/ททท.	2	4.30	24	52.20	20	43.50
8. กลุ่ม/สมาคม/ชุมชนต่างๆ	3	6.50	26	56.50	17	37.00
9. เสียงตามสายของชุมชน	21	45.70	19	41.30	6	13.00
10. การเข้าร่วมประชุมอบรม. /ผู้ใหญ่บ้าน	3	6.50	26	56.50	17	37.00

ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร กลุ่มตัวอย่าง เกือบครึ่งมีความพึงพอใจภาพรวมต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.80) รองลงมา มีความพึงพอใจในระดับน้อย (ร้อยละ 28.30) และมีความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 13.00) ตามลำดับ

ความต้องการทำธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการในชุมชนเกษตร กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่ง ต้องการทำธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการของเกษตรเป็นอาชีพหลัก (ร้อยละ 45.70) และต้องการทำเป็นอาชีพเสริม (ร้อยละ 43.50) ในอัตราส่วนที่เท่าเทียมกัน

ความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรให้ดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบ ทั้งหมด (ร้อยละ 97.80) ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตำบลเกษตรให้ดีขึ้นมากกว่า ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจและความต้องการพัฒนาการจัดการ ท่องเที่ยวเกษตรดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามความพึงพอใจและความต้องการพัฒนา การจัดการท่องเที่ยวเกษตร

ข้อมูลทั่วไป	ผู้ให้ข้อมูล (n = 359)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร		
พึงพอใจมากที่สุด	3	6.50
พึงพอใจมาก	2	4.30
พึงพอใจปานกลาง	22	47.80
พึงพอใจน้อย	13	28.30
พึงพอใจน้อยที่สุด	6	13.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.99		
ความต้องการในการทำธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการของเกษตร		
ไม่ต้องการ	5	10.90
ต้องการทำเป็นอาชีพหลัก	20	43.50
ต้องการทำเป็นอาชีพเสริม	21	45.70
ความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรให้ดีขึ้น		
ไม่ต้องการ	1	2.20
ต้องการ	45	97.80

สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดคือ แหล่งเดินทางโบราณ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.06) รองลงมาคือเส้นทางขับจักรยานสินค้า/ของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.24) และวัดปรมัยกิจวास (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.23) ตามลำดับ ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดคือคลองขnmหวาน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.74) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนา	ค่าคะแนน เฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความสำคัญ
	เล็ก	มาตรฐาน	มาก
1. แหล่งเดินทางโบราณ	4.67	0.52	มากที่สุด
2. เส้นทางขับจักรยานสินค้าของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ชุมชน	4.24	0.97	มากที่สุด
3. วัดปรมัยกิจวास เช่น พระมหารามัญเจดีย์ พระเจดีย์มนูดา จิตรกรรม ฝาผนัง ภาพวิถีชีวิตร่วมอยู่ในอดีต พิพิธภัณฑ์วัดปرمัยกิจวास	4.23	0.79	มากที่สุด
4. วัดฉิมพลีหรือวัดป่าฝ่าย เช่น เจดีย์ทรงมอยุ พระประธาณ สมัยสุโขทัย เป็นต้น	4.15	0.73	มาก
5. วัดเสนาหาทองหรือพี่ยะอะล้าด เช่น เจดีย์เก้ายอดทรงอุฐชา เป็นต้น	4.13	0.81	มาก
6. วัดศากาภูต เช่น เกู่เรืองนูก เกู่เรืองแก้ว และหินศพนูก เป็นต้น	4.04	0.94	มาก
7. ศูนย์ครื่องปั้นดินเผา (กวนอุ่นไน) เช่น พิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา ที่แกะสลักลายมอยุรุ่นก่า และการสาธิตปั้นเครื่องปั้นดินเผา	4.02	0.80	มาก
8. สวนผลไม้	4.00	0.97	มาก
9. วัดไผ่ล้อม เช่น พระอุโบสถ และเจดีย์ทรงมอยุ เป็นต้น	3.93	0.80	มาก
10. วัดป่าแลไลซ์ เช่น บ้านประดู่เจียนลายหองรณ้ารูปเชี่ยววง เป็นต้น	3.87	1.00	มาก
11. คลองขnmหวาน	3.74	0.98	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.24	0.56	มากที่สุด

ระดับความสำคัญ	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

กิจกรรมและการบริการการท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรับการท่องเที่ยว
เกาะเกร็ด ซึ่งกิจกรรมและการบริการการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดที่ต้องการ
ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดคือการจับจ่ายซื้อสินค้าหรือของที่ระลึก
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.32) รองลงมาคือการทำนุญหรือสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสถานสถานต่างๆ
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.26) และเที่ยวชมการสาธิตต่างๆ เช่น การปั้นเครื่องปั้นดินเผา การทำหม้อหวาน
และการทำของที่ระลึก เป็นต้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.04) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมและการบริการ
การท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด ที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรับ
การท่องเที่ยวเกาะเกร็ด คือการเป็นคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน
(ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.37) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 9

**ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความสำคัญของกิจกรรมและการบริการ
การท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด**

กิจกรรมและการบริการการท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนา	ค่าคะแนน (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน (SD)	ระดับ ความสำคัญ
1. จีจกรายงานเที่ยวรอบเกาะ	3.39	1.08	มาก
2. นั่งเรือชมวิวทิวทัศน์รอบเกาะ	3.63	0.95	มาก
3. จับจ่ายซื้อสินค้า/ของที่ระลึก	4.32	0.76	มากที่สุด
4. ทำนุญ/ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสถานสถาน	4.26	0.80	มากที่สุด
5. ปิกนิก/รับประทานอาหารท้องถิ่น	3.78	0.84	มาก
6. ชมการสาธิตการปั้นเครื่องปั้นดินเผา การทำหม้อหวาน การทำของที่ระลึก เป็นต้น	4.04	0.82	มาก
7. การพักแรมแบบโรมันเตอร์	3.46	0.98	มาก
8. เป็นคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน	3.37	1.12	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.78	0.52	มาก

ระดับความสำคัญ	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
	ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดในภาพรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดในระดับสูง (ร้อยละ 54.30) และรองลงมา มีความรู้ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45.70) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดต่ำสุดคือ 7 คะแนน และมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดสูงสุดคือ 19 คะแนน และ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ในระดับต่ำ (0 - 6 คะแนน)	0	0.00
มีความรู้ในระดับปานกลาง (7 - 13 คะแนน)	21	45.70
มีความรู้ในระดับสูง (14 - 30 คะแนน)	25	54.30
ค่าต่ำสุด = 7 คะแนน		
ค่าสูงสุด = 19 คะแนน		

ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด หากพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดว่า เกาะเกร็ดตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี (ร้อยละ 93.00) รองลงมาได้แก่ บ้านท่าม้าหลวง เป็นหนึ่งในจุดหมายท่องเที่ยวของตำบลเกาะเกร็ด (ร้อยละ 91.30) และศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหรือพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “หวานอาม่าน” (ร้อยละ 82.60) ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าครึ่งมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดว่า เกาะเกร็ดเป็นที่ตั้งของชุมชนเชื้อสายอัญม่าตั้งแต่สมัยสุโขทัย (ร้อยละ 43.50) และในบรรดาอ่างสาระพัสดุประโภชันที่เป็นเครื่องปั้นดินเผาของชาวเกาะเกร็ด อ่างที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเรียกว่า “ย่างกะเทิน” (ร้อยละ 32.60) ตามลำดับ

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดว่า การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนถือเป็นหัวใจหรือองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (ร้อยละ 95.70) รองลงมาได้แก่ รอยยิ้มและอัธยาศัย ไม่ตรึงของคนในท้องถิ่น ถือเป็นทรัพยากร

การท่องเที่ยวที่สำคัญของชุมชน (ร้อยละ 91.30) และบ้านพักแบบโฮมสเตย์ ถือเป็นกิจกรรมของการท่องเที่ยวโดยชุมชนรูปแบบหนึ่ง (ร้อยละ 87.00) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนดังกล่าว ข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรกรรม				
1. เก้าอี้ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี	43	93.00	3	6.50
2. บ้านท่านาหลวง เป็นหนึ่งในเดิมที่บ้านของตำบลเกษตรกรรม	42	91.30	4	8.70
3. ศูนย์เรียนปันดินเผาหรือพิพิธภัณฑ์เรื่องปันดินเผา มีชื่อเรียก อีกอย่างหนึ่งว่า “หวานอมม่วน”	38	82.60	8	17.40
4. การเดินทางมายังเกษตรกรรม สามารถเดินทางด้วยรถบัสตุ๊บไปเกษตรกรรม และลงเรือข้ามฟากที่ท่าน้ำวัดสنانามเหนือ ได้ที่เดียวเท่านั้น	35	76.10	11	23.90
5. ของสำคัญในวัดประมัยขิกาวาส คือพระไตรปิฎกอักษรรามัญฉบับหลวง และเป็นฉบับเดียวในประเทศไทย	34	73.90	12	26.10
6. ชื่อ “เกษตรกรรม” มีที่มาจากการคำว่า “เตรืด” หมายถึงลำน้ำเล็กคลัดเชื่อม ลำน้ำใหญ่สายเดียวกัน	31	67.40	15	32.60
7. ทองหยดเป็นขนมหวานที่ได้รับการสืบทอดมาจากชาวน้ำตก เซียงไฮ้ในประเทศจีนแต่ต่อมาอพยุชยา	27	58.70	19	41.30
8. เก้าอี้เป็นเกษตรกรรมลำน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นเกษตรที่เกิดขึ้นเอง ตามธรรมชาติ	25	54.30	21	45.70
9. เก้าอี้เป็นที่ตั้งของชุมชนเชื้อสายมอญมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย	20	43.50	26	56.50
10. ในบรรดาอ่างสาระพัสดุโบราณที่เป็นเครื่องปันดินเผา ของชาวเกษตรกรรม อ่างที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเรียกว่า “อ่างกะเต็น”	15	32.60	31	67.40

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน				
1. การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ถือเป็นหัวใจหรือองค์ประกอบหลัก ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน	44	95.70	2	4.30
2. รอยยิ้มและอัศวะศัย ไม่ต้องของคนในท้องถิ่น ถือเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของชุมชน	42	91.30	4	8.70
3. บ้านพักแบบโรมสเตย์ ถือเป็นกิจกรรมของการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบหนึ่ง	40	87.00	6	13.00
4. ควรมีการส่งเสริมให้นักลงทุนจากภายนอกเข้ามาบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของชุมชนทั้งหมด เนื่องจากมีความรู้ความสามารถ และมีเงินทุนในการดำเนินการ	31	67.40	15	32.60
5. การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องคำนึงถึงผลกระทบแทนทางเศรษฐกิจ ให้มากที่สุด	31	67.40	15	32.60
6. การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นได้เฉพาะในชุมชน ที่มีชนกลุ่มน้อยหรือชาว夷ฯ ผู้ต่างด้าว ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นๆ เท่านั้น	30	65.20	16	34.80
7. การจัดที่พักแบบโรมสเตย์ควรมีมาตรฐานเดียวกันทั่วชุมชน โดยยึดตามข้อตกลงของชุมชน และภายใต้มาตรฐาน ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	30	65.00	16	34.80
8. นักท่องเที่ยวควรปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของชุมชน มากกว่าคนในชุมชนต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้เข้ากับ ความต้องการของนักท่องเที่ยว	28	60.90	18	39.10
9. หลักของการท่องเที่ยวโดยชุมชน รายได้จากการท่องเที่ยว จะเป็นเพียงรายได้เสริมเท่านั้น แต่จะไม่ใช่รายได้ของคนในชุมชน	26	56.50	20	43.50
10. มัคคุเทศก์ของบริษัทนำเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน ย่อมมีความรู้ในการนำชมท้องถิ่นมากกว่าคนท้องถิ่น เนื่องจากมีบัตรประกอบอาชีพมัคคุเทศก์	25	54.30	21	45.70

ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางบวกต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาพรวมทั้งหมด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.42) โดยมีทัศนคติทางบวกต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.52) และต่อการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43) แต่ในขณะเดียวกัน กลับมีทัศนคติแบบกลางๆ คือไม่บวกและไม่นอนต่อผู้นำชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนภาคเกร็ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.27) ทั้งนี้ หากพิจารณาเป็นรายปัจจัย ได้รับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เป็นไปในทิศทางบวกมากๆ ต่อประเด็นที่ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนช่วยปลูกฝังจิตสำนึกรักในชุมชนเกิดการพึ่งพาถ่ายทอด และอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนเอาไว้ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20) ในทำนองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางบวกต่อประเด็นที่ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน ถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กับคืนสู่ชุมชนท้องถิ่น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20) รองลงมาคือการท่องเที่ยวช่วยสร้างงานและรายได้แก่คนในชุมชน และลดการย้ายถิ่นและการตั้งถิ่นฐานภายนอกชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20) และการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่มาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20) ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติแบบกลางๆ ต่อประเด็นที่ว่า การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดความวุ่นวายและไม่สงบ เนื่องจากการรบกวนของบุคคลภายนอก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.30) รองลงมาคือการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดปัญหาและผลกระทบเพิ่มมากขึ้น เช่น ปัญหาของยาเสพติด ลักษณะวิถีชีวิตชุมชนเปลี่ยนแปลง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.98) และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน ทำให้คนในชุมชนแก่งแย่งกันขายสินค้า และทำให้ชุมชนแตกความสามัคคีในที่สุด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.85) ตามลำดับ แต่กลุ่มตัวอย่างกลับมีทัศนคติทางลบหรือไม่เห็นด้วยในประเด็นเดียวเท่านั้นคือ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเสมือนการเสนอขายสินค้าทางการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่มาก เพื่อดึงดูดและสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวเท่านั้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.43)

ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติที่เป็นไปในทิศทางบวกมากๆ ใน 2 ประเด็นคือ การรักษาภูระเบียงและข้อบังคับในการรักษาความสะอาด รวมถึงผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างเคร่งครัด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.30) และการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมีการกระจายผลประโยชน์แก่คนในชุมชนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.28) ในทำนองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติทางบวกต่อประเด็นที่ว่า คนในชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และกำหนดค่าบริการ รวมถึงกฎระเบียบและมาตรการต่างๆ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.04) รองลงมาคือประเด็น หากมี

โอกาสหรือเวลาว่างพอ ท่านเต็มใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการจัดการห้องเที่ยวโดยชุมชนทันที เพราะเห็นว่าการห้องเที่ยวของมีประโภชน์และน่าสนใจ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.02) และการจัดกิจกรรมการห้องเที่ยวของชุมชนต้องสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ของชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.91) ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติแบบกลางๆ ต่อประเด็นที่ว่า การเข้าร่วมของชุมชนในการจัดการห้องเที่ยว ทำให้งานล่าช้าและเสียเวลา ดังนั้นควรเป็นหน้าที่ของผู้นำชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.15) และในประเด็นที่ว่า มักคุ้นเคยกับชุมชนมาก่อนแล้ว แต่กลุ่มตัวอย่างกลับมีทัศนคติทางลบหรือไม่เห็นด้วยใน 2 ประเด็นคือ ท่านรู้สึกอึดอัดและคับข้องใจมาก เมื่อถูกนักท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของและจ่ายtipให้จำนวนมากๆ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.87) แต่กลุ่มตัวอย่างกลับมีทัศนคติทางลบหรือไม่เห็นด้วยใน 2 ประเด็นคือ ท่านต้องจ่ายให้บริการอย่างเต็มที่แล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.26) และประเด็นที่ว่าท่านเป็นคนหนึ่งที่มีความภาคภูมิใจในการสื่อความหมายหรือบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนให้กับคนภายนอกได้รับรู้ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.91)

ทัศนคติต่อผู้นำชุมชนในการจัดการห้องเที่ยวของชุมชนおかげเกร็ด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติใน 2 ทิศทางตรงกันข้ามกันคือ มีเพียงทัศนคติที่เป็นทางบวกและทางลบเท่านั้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางบวกต่อประเด็นที่ว่า ท่านชอบทำงานหรือร่วมกิจกรรมการพัฒนา การห้องเที่ยวของชุมชนกับผู้นำชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.72) รองลงมาคือประเด็น ผู้นำชุมชน สามารถประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อบริหารจัดการการห้องเที่ยวของชุมชน ได้เป็นอย่างดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.65) และผู้นำชุมชนมีความรู้และความสามารถในการบริหารจัดการ การห้องเที่ยวของชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ แต่ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างกลับมีทัศนคติทางลบหรือไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า ท่านคิดว่าผู้นำชุมชน มีความรับผิดชอบในการจัดการห้องเที่ยวของชุมชนน้อยกว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือเอกชนภายนอก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.65) และประเด็นที่ว่า ท่านคิดว่าคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการห้องเที่ยว ของชุมชนมากกว่าผู้นำชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28)

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดการห้องเที่ยวโดยชุมชนおかげเกร็ด ดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ง

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน			
1. การท่องเที่ยวโดยชุมชนช่วยปลูกฝังจิตสำนึกรักในชุมชน	4.52	0.62	บวกมาก
เกิดการพื้นฟูถ่ายทอด และอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีรวมถึงวิชีวิตดั้งเดิมของชุมชนเอาไว้			
2. การท่องเที่ยวโดยชุมชนถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กับคนสู่ชุมชนท่องถิน	4.20	0.65	บวก
3. การท่องเที่ยวช่วยสร้างงานและรายได้แก่คนในชุมชน และลดภาระภาษีถินและการตั้งถิ่นฐานภายนอกชุมชน	4.09	0.72	บวก
4. การท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ	3.74	0.83	บวก
5. ผลของการจัดการท่องเที่ยวทำให้สภาพของชุมชนมีความเจริญ เป็นระเบียบ ปลอดภัย สะอาด และน่าอยู่มากขึ้น	3.65	0.92	บวก
6. การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม แบบของปлемันและไม่ใช่ของจริง	3.47	1.11	บวก
7. การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดความรุ่นവายและไม่สงบ เนื่องจากการรบกวนของบุคคลภายนอก	3.30	1.05	กลางๆ
8. การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดปัญหาและผลกระทบเพิ่มมากขึ้น เช่น ปัญหาขายยาเสพติด ลักทรัพย์ วิธีชีวิตชุมชนเปลี่ยนแปลง	2.98	1.04	กลางๆ
9. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน ทำให้คนในชุมชน แกร่งแข็งแกร่งกันขายสินค้า และทำให้ชุมชนแตกความสามัคคีในที่สุด	2.85	1.03	กลางๆ
10. การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเสมือนการเสนอขายสินค้าทางการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อดึงดูดและสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวท่านหนึ่น	2.43	1.05	ลบ
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.52	0.44	กลางบวก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมขัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน			
1. การรักษาภูระเบียนและข้อมูลกับในการรักษาความสะอาดรวมถึงผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างเคร่งครัด	4.30	0.73	บวกมาก
2. การท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมีการกระจายผลประโยชน์แก่คนในชุมชนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม	4.28	0.69	บวกมาก
3. คนในชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และกำหนดค่าบริการ รวมถึงภูระเบียนและมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว	4.04	0.87	บวก
4. หากมีโอกาสหรือเวลาว่างพอดำเนินการท่องเที่ยวโดยชุมชนทันที เพราะเห็นว่าการท่องเที่ยวของมีประโยชน์และน่าสนใจ	4.02	0.71	บวก
5. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนต้องสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ของชุมชน	3.91	0.89	บวก
6. ไม่เห็นมีความจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชน เนื่องจากทำให้สิ่งเปลี่ยนเวลาและงบประมาณ	3.57	1.11	บวก
7. การเข้าร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว ทำให้งานล่าช้า และเสียเวลา ดังนั้น ควรเป็นหน้าที่ของผู้นำชุมชน	3.15	1.25	กลางๆ
8. มัคคุเทศก์ท่องเที่ยวนำสื่อความหมายชุมชน ควรมีความสามารถในการพูดโน้มน้าวใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของ และจ่ายทิปให้จำนวนมากๆ	2.87	1.05	กลางๆ
9. ท่านรู้สึกอึดอัดและกับข้องใจมาก เมื่อถูกนักท่องเที่ยววิจารณ์ การบริการของท่าน ทั้งๆ ที่ท่านตั้งใจให้บริการอย่างเต็มที่แล้ว	2.26	0.93	ลบ
10. ท่านเป็นคนหนึ่งที่มีความภาคภูมิใจในการสื่อความหมาย หรือบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนให้กับคนภายนอกได้รับรู้	1.91	0.76	ลบ
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.43	0.37	ทางบวก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติต่อผู้นำชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน			
1. ท่านชอบทำงานหรือร่วมกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนกับผู้นำชุมชน	3.72	0.72	บวก
2. ผู้นำชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนได้เป็นอย่างดี	3.65	0.97	บวก
3. ผู้นำชุมชนมีความรู้และความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.57	1.07	บวก
4. ผู้นำชุมชนมีการส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน	3.48	1.05	บวก
5. ผู้นำชุมชนสามารถกระจายผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแก่สมาชิกในชุมชนได้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง	3.46	1.13	บวก
6. ผู้นำชุมชนมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนได้	3.39	1.04	บวก
7. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความรับผิดชอบในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนน้อยกว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือเอกชนภายนอก	2.65	1.08	ลบ
8. ท่านคิดว่าคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนมากกว่าผู้นำชุมชน	2.28	0.86	ลบ
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.27	0.51
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.42	0.29

ระดับทัศนคติ	ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติที่ดีมาก/ทางบวกมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
	ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติที่ดี/ทางบวก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
	ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติกลงๆ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
	ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติไม่ดี/ทางลบ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
	ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติไม่ดีมาก/ทางลบมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

ตอนที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมมากในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของเกาะเกร็ดในภาพรวมทั้งหมด 4 ขั้นตอน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43) โดยมีส่วนร่วมระดับมากใน 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.53) และขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.52) ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับปานกลางใน 2 ขั้นตอน เช่น กันคือ ในขั้นตอนที่ 2 การวางแผนจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.31) และในขั้นตอนที่ 4 การติดตามและประเมินผลการจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.40) ทั้งนี้ หากพิจารณาในแต่ละขั้นตอน พบว่า

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับมากในทุกกิจกรรม ได้แก่ การร่วมค้นหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.59) การร่วมพิจารณาสภาพพื้นที่ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.57) การตัดสินใจเข้าร่วมจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.54) และการร่วมประเมินศักยภาพและข้อจำกัดในการจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนจัดการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับมากใน 3 กิจกรรม ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวางแผนจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.52) รองลงมาคือการซักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมจัดทำแผนจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48) และการร่วมวางแผนจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.46) ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมอื่นๆ ที่เหลือ กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ได้แก่ การร่วมจัดตั้งกลุ่มหรือกรุ๊ปเพื่อวางแผนและจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.37) รองลงมาคือ การร่วมตัดสินใจเพื่อเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.24) การร่วมวางแผนและออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.20) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการจัดการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับมากในกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และการรักษาสิ่งแวดล้อม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.85) รองลงมาคือ การร่วมต้อนรับและการให้บริการนักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.80) และการร่วมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.59) ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.39) รองลงมาคือ การร่วมรับและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.33) และการร่วมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างชุมชนและสังคมภายนอก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.33) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 4 การติดตามและประเมินผลการจัดการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วม ในระดับมากใน 2 กิจกรรมคือ การร่วมประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50) และการร่วมวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลที่เกิดขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48) ส่วนในอีก 2 กิจกรรมที่เหลือ กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ได้แก่ การร่วมหารแนวทางเพื่อแก้ปัญหาและปรับปรุงการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35) การรายงานข้อมูลการประเมินผลที่เกิดขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26)

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว เกาะเกร็งดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 13

**ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน
ในการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ง**

ขั้นตอนการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเกร็ง	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับการมีส่วนร่วม
ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา			
1. การร่วมกันหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชน	3.59	1.15	มาก
2. การร่วมพิจารณาสภาพพื้นที่ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.57	1.17	มาก
3. การตัดสินใจเข้าร่วมเพื่อจัดการท่องเที่ยว	3.54	0.98	มาก
4. การร่วมประเมินศักยภาพและข้อจำกัดในการจัดการท่องเที่ยว	3.43	1.07	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.53	0.99	มาก
ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนจัดการท่องเที่ยว			
1. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวางแผนจัดการท่องเที่ยว	3.52	0.98	มาก
2. การซักชวนสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมจัดทำแผนจัดการท่องเที่ยว	3.48	1.11	มาก
3. การร่วมวางแผนจัดการท่องเที่ยว	3.46	1.07	มาก
4. การร่วมจัดตั้งกลุ่มหรือกรรมการเพื่อวางแผนและจัดการท่องเที่ยว	3.37	1.06	ปานกลาง
5. การร่วมตัดสินใจเพื่อเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	3.24	0.95	ปานกลาง
6. การร่วมวางแผนและออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.20	1.17	ปานกลาง
7. การร่วมตั้งกฎเกณฑ์หรือมาตรการในการจัดการท่องเที่ยว	3.20	1.07	ปานกลาง
8. การเสนอตัวท่านเพื่อเข้าเป็นคณะกรรมการจัดการท่องเที่ยว	3.04	1.07	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.31	0.90	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนแกะเกร็ด	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับการมีส่วนร่วม
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการจัดการท่องเที่ยว			
1. การร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และการรักษาสิ่งแวดล้อม	3.85	0.79	มาก
2. การร่วมต้อนรับและการให้บริการนักท่องเที่ยว	3.80	0.88	มาก
3. การร่วมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว	3.59	0.88	มาก
4. การร่วมปฏิบัติตามแผนการจัดการท่องเที่ยว	3.48	0.91	มาก
5. การร่วมแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว	3.41	1.09	มาก
6. การบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว	3.39	1.00	ปานกลาง
7. การร่วมรับและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยว	3.33	0.92	ปานกลาง
8. การร่วมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างชุมชน และสังคมภายนอก	3.33	0.99	ปานกลาง
ขั้นตอนที่ 4 การติดตามและประเมินผลการจัดการท่องเที่ยว			
1. การร่วมประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้น	3.50	1.15	มาก
2. การร่วมวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลที่เกิดขึ้น	3.48	1.11	มาก
3. การร่วมหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาและปรับปรุงการท่องเที่ยว	3.35	1.10	ปานกลาง
3. การรายงานข้อมูลการประเมินผลที่เกิดขึ้น	3.26	1.02	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม			
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ขั้นตอน			
ระดับการมีส่วนร่วม	ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00	
	ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20	
	ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40	
	ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60	
	ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80	

ตอนที่ 6 ศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเกี่ยวกับระดับศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรอยู่ในระดับสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.60) โดยมีศักยภาพสูงใน 3 ด้าน ได้แก่ การจัดการพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.02) ด้านการจัดกิจกรรมและการบริการการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.55) และ ด้านการตลาดและเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.54) ส่วนด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมทั่วไป พบว่า มีศักยภาพในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.30) ซึ่งหากพิจารณา ระดับศักยภาพในแต่ละด้าน พบว่า

ศักยภาพด้านการจัดการพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เกษตร์ด มีศักยภาพสูงมากในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.26) ในขณะเดียวกัน เกษตร์ด มีศักยภาพสูงในเรื่องอธิบายศัพด์ไมตรีและการต้อนรับของคนในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.13) รองลงมาคือ ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ที่สามารถดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.11) และ ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างโอกาสในการศึกษาเรียนรู้ และมอบประสบการณ์ที่มีคุณค่า แก่นักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.07) ตามลำดับ

ศักยภาพด้านการจัดการกิจกรรมและการบริการการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เกษตร์ด มีศักยภาพสูงในการจัดการด้านรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.07) รองลงมาคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การท่องเที่ยวระหว่างคนในชุมชนกับผู้มาเยือนจากภายนอก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.87) และชุมชนสามารถออกแบบกิจกรรมและดำเนินการท่องเที่ยวองได้ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.83) ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เกษตร์ด มีศักยภาพในระดับปานกลางเกี่ยวกับการจัดวาง แผนของร้านค้า/ของที่ระลึก ร้านอาหารและเครื่องดื่มอย่างเป็นระบบและเหมาะสม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35) รองลงมาคือ การกำหนดกฎระเบียบและข้อพึงปฏิบัติเพื่อควบคุมพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.24) และระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับนักท่องเที่ยว เช่น ม้านั่ง ห้องน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.11) ตามลำดับ

ศักยภาพด้านการจัดการตลาดและเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เกษตร์ด มีศักยภาพสูงในทุกด้าน ได้แก่ การให้ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของ เกษตร์ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.61) รองลงมาคือ การประสานงานและสร้างเครือข่ายทางการท่องเที่ยว กับหน่วยงานและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจากภายนอก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.54) และมีการจัดทำโปรแกรม การท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหรือชุมชนใกล้เคียง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48) ตามลำดับ

ศักยภาพด้านการบริหารจัดการในภาพรวมทั่วไป กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เกาะเกร็ด มีศักยภาพสูงเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.52) รองลงมาคือ การรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.46) และการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43) ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่า เกาะเกร็ดมีศักยภาพในระดับปานกลางในการจัดการเกี่ยวกับการจัดทำกฐะเบียง และกติกาในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกันของคนในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35) รองลงมาคือ ความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์แก่สมาชิกในชุมชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.22) และมาตรการในการเฝ้าระวัง การติดตามและประเมินผลกระบวนการที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.20) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน เกาะเกร็ดดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 14

**ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับศักยภาพของชุมชน
ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด**

องค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับศักยภาพ
ศักยภาพด้านพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว			
1. เกาะเกร็ดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	4.26	0.74	สูงมาก
2. อัชยาศัยไม่มีตรีและการต้อนรับของคนในชุมชน	4.13	0.69	สูง
3. ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น ที่สามารถดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายืน	4.11	0.60	สูง
4. ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างโอกาสในการศึกษาเรียนรู้ และมอนประสนการณ์ที่มีคุณค่าแก่นักท่องเที่ยว	4.07	0.77	สูง
5. ทัศนียภาพ/ความสวยงามของภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	3.98	0.68	สูง
6. บริบทพื้นที่และสภาพทั่วไปของพื้นที่เหมาะสม ต่อการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.96	0.79	สูง
7. การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวกและปลอดภัย	3.83	0.77	สูง
8. ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต	3.83	0.77	สูง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.02	0.48	สูง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับศักยภาพ
ศักยภาพด้านกิจกรรมและการบริการ			
1. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย เช่น การสาธิต การปั้นเครื่องปั้นดินเผา/การทำนมหวาน/การทำสินค้าของที่ระลึก ล่องเรือชมรอบเกาะ ปั่นจักรยานเที่ยวรอบเกาะ ซื้อของสินค้า/ของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ชุมชน ทำบุญ/สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และพักแรมแบบโฮมสเตย์ เป็นต้น	4.07	0.71	สูง
2. กิจกรรมการท่องเที่ยวสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การท่องเที่ยวระหว่างคนในชุมชน กับผู้มาเยือนจากภายนอก	3.87	0.78	สูง
3. ชุมชนสามารถออกแบบกิจกรรมและดำเนินการท่องเที่ยวเองได้	3.83	0.80	สูง
4. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการให้บริการการท่องเที่ยว	3.70	0.97	สูง
5. คุณภาพและราคาสินค้าของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ชุมชน	3.48	0.89	สูง
6. ความรู้และความสามารถของมัคคุเทศก์ท่องเที่ยว ที่สามารถ สื่อความหมายและถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชน ให้กับนักท่องเที่ยวได้รับทราบ	3.46	0.86	สูง
7. ความเหมาะสมในการจัดระบบบริการเรื่องข้ามฟากมายังเกาะเกร็ด	3.43	1.11	สูง
8. การจัดวางแผนของร้านค้า/ของที่ระลึก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม อย่างเป็นระบบและเหมาะสม	3.35	1.06	ปานกลาง
9. การกำหนดกฎระเบียบและข้อพึงปฏิบัติ เพื่อควบคุมพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	3.24	0.87	ปานกลาง
10. ระบบสาธารณูปโภคและสื่อสารมวลชนสะทวကที่รองรับ นักท่องเที่ยว เช่น ม้านั่ง ห้องน้ำ ไฟฟ้าน้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ	3.11	1.18	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.55	0.62	สูง
ศักยภาพด้านการตลาดและเครือข่ายการท่องเที่ยว			
1. การให้ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด	3.61	0.80	สูง
2. มีการประสานงานและสร้างเครือข่ายทางการท่องเที่ยว กับหน่วยงานและผู้ประกอบการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจากภายนอก	3.54	0.91	สูง
3. มีการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยง กับแหล่งท่องเที่ยวหรือชุมชนอื่นๆ ใกล้เคียง	3.48	0.96	สูง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.54	0.77	สูง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับศักยภาพ
ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ			
1. การมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน	3.52	0.89	สูง
2. การรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว	3.46	0.96	สูง
3. ภาวะผู้นำของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	3.43	0.98	สูง
4. ประสิทธิภาพของระบบการกำจัดขยะและมลพิษ รวมถึง การจัดการสภาพแวดล้อม โดยรอบของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว	3.41	1.11	สูง
5. การจัดทำกฎระเบียบและกติกาในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกันของคนในชุมชน	3.35	0.77	ปานกลาง
6. ความสามารถในการขยายผลประโยชน์แก่สมาชิกในชุมชน อาย่างเป็นธรรมและทั่วถึง	3.22	0.99	ปานกลาง
7. มาตรการในการเฝ้าระวัง การติดตามและประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวของชุมชน	3.20	0.86	ปานกลาง
8. ระบบป้ายและสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ป้ายบอกทิศทาง ป้ายประวัติสถานที่ ป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนและเหมาะสม	3.13	1.07	ปานกลาง
9. มาตรการในการควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวไม่ให้เกิดความแออัด และส่งผลกระทบการทำลายแหล่งท่องเที่ยว	3.07	1.10	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.30	0.71
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ขั้นตอน		3.60	0.50
ระดับศักยภาพ			
มีศักยภาพสูงมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00		
มีศักยภาพสูง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20		
มีศักยภาพปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40		
มีศักยภาพต่ำ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60		
มีศักยภาพต่ำมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80		

ระดับศักยภาพ	มีศักยภาพสูงมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
	มีศักยภาพสูง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
	มีศักยภาพปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
	มีศักยภาพต่ำ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
	มีศักยภาพต่ำมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดยังไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นองค์กร อันเกิดจากมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง และรวมตัวเพื่อทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำและประชาชน
2. ผู้นำชุมชนควรมีบทบาทอันเป็นต้นแบบและเป็นแกนนำในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างจริงจัง
3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการล่องเรือรอบเกาะเกร็ดที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อย หรือเป็นผู้รับจ้างล่องเรือทั่วไปในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการกระจายผลประโยชน์สู่ชุมชน
4. ร้านค้าและร้านขายสินค้าของที่ระลึกบริเวณรอบๆ วัดประมัยิกาวาส ยังไม่มีความเป็นระบบและระเบียบเพียงพอ ดูคล้ายตลาดนัด อาจส่งผลต่อความสวยงามและความน่าเดินทางของวัดประมัยิกาวาส ซึ่งมีฐานะเป็นวัดหลวงໄได
5. ควรกำหนดมาตรการ กฎหมาย และข้อปฏิบัติการขายสินค้าของที่ระลึกร่วมกัน เช่น ราคาสินค้าที่เป็นธรรมที่ป้องกันการขายสินค้าต่ำราคา การจัดวางตำแหน่งร้านค้าหรือแผงสินค้าที่เกินอกรากจากเส้นทางตามที่ อบต. กำหนดไว้ เพื่อไม่ให้เกิดการแอดด์ในการเดินจับจ่ายสินค้า
6. ควรให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยว และการบริการที่ได้มาตรฐานแก่ผู้ประกอบการ พ่อค้า-แม่ค้า ที่เป็นคนนอกพื้นและเข้ามาประกอบการในเกาะเกร็ด
7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท่องเที่ยวได้ทั้งเกาะ เช่น จัดกิจกรรมและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้รอบเกาะ เพื่อช่วยลดความแออัดที่เกิดจากความนิยมท่องเที่ยวในจุดๆ เดียว
8. ปรับปรุงระบบการกำจัดขยะให้มีความทั่วถึงและทุกวัน
9. ควรมีการติดตั้งตู้โทรศัพท์และตู้เอทีเอ็ม (ATM) เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนภายในพื้นที่
10. ควรขยายเส้นทางเดินจับจ่ายซึ่งสินค้าของที่ระลึกของนักท่องเที่ยวให้กว้างขึ้น
11. ควรมีห้องน้ำและสถานที่นั่งพักผ่อนให้เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว
12. ควรมีการจัดระเบียบเกี่ยวกับกิจกรรมปั่นจักรยานเที่ยวรอบเกาะให้เหมาะสมกับเส้นทางและสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้ามน้ำปั่นจักรยานเข้ามาในเส้นทางเดินจับจ่ายซึ่งสินค้าของที่ระลึกของนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจทำให้เกิดความแออัดและเกิดความขัดแย้งในการประกอบกิจกรรมได้

ผลการศึกษาสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3

ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมและการบริการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อระบุความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมและการบริการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 5 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว
- ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว
- ตอนที่ 3 ประสบการณ์การท่องเที่ยว
- ตอนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร
- ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับ การศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และที่อาศัยในปัจจุบัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 33)

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.25 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 15 ปี และมีอายุสูงสุด 75 ปี ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง มีอายุอยู่ในช่วง 21-40 ปี (ร้อยละ 64.30) รองลงมา มีอายุ ไม่เกิน 20 ปี (ร้อยละ 20.50) และมีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี (ร้อยละ 13.30) ตามลำดับ

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าครึ่ง เป็นโสด (ร้อยละ 66.30) รองลงมา สมรสแล้ว (ร้อยละ 30) และหย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ร้อยละ 2.30) ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่ง มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 49.80) รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. (ร้อยละ 18.50) และมี การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทส่วนตัว (ร้อยละ 36.80) รองลงมา เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา (ร้อยละ 28.50) และเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 11.30) ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 17,020.33 บาท โดยมีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดคือ 500 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดคือ 500,000 บาท ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 38) รองลงมา

มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 22.50) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 17) ตามลำดับ

ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน กลุ่มนี้ตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมาจากภาคกลาง (ร้อยละ 90.30) รองลงมาจากภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอัตราส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 3.30) และมาจากภาคใต้ (ร้อยละ 1.50) ตามลำดับ

ทั้งนี้ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

	ข้อมูลทั่วไป	นักท่องเที่ยว (n = 400)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		132	33.00
หญิง		268	67.00
อายุ			
ไม่เกิน 20 ปี		82	20.50
21 - 40 ปี		257	64.30
41 - 60 ปี		53	13.30
มากกว่า 60 ปี		8	2.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 30.25 ปี	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 11.25 ปี		
ค่าต่ำสุด (min) = 15 ปี	ค่าสูงสุด (max) = 75 ปี		
สถานภาพการสมรส			
โสด		265	66.30
สมรส		120	30.00
หย่าร้าง/แยกกันอยู่		9	2.30
หม้าย		6	1.50
ระดับการศึกษาสูงสุด			
ไม่ได้เรียนหนังสือ		4	1.00
ประถมศึกษา		22	5.50
มัธยมศึกษาตอนต้น		40	10.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.		74	18.50
อนุปริญญา / ปวส.		38	9.50
ปริญญาตรี		199	49.80
สูงกว่าปริญญาตรี		23	5.80

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	นักท่องเที่ยว (<i>n</i> = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	11.30
พนักงานบริษัทเอกชน	147	36.80
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	43	10.80
เกษตรกร	7	1.80
รับจ้างทั่วไป	31	7.80
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	114	28.50
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	9	2.30
ว่างงาน	4	1.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (<i>n</i> = 334)		
ไม่เกิน 5,000 บาท	36	10.80
5,001 - 10,000 บาท	127	38.00
10,001 - 15,000 บาท	75	22.50
15,001 - 20,000 บาท	39	11.70
มากกว่า 20,000 บาท	57	17.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 17,020.33 บาท	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 11.25 บาท	
ค่าต่ำสุด (min) = 500 บาท	ค่าสูงสุด (max) = 500,000 บาท	
ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน		
ภาคเหนือ	4	1.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13	3.30
ภาคกลาง	361	90.30
ภาคตะวันออก	13	3.30
ภาคตะวันตก	3	0.80
ภาคใต้	6	1.50

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่าเรือที่ใช้ในการเดินทาง ลักษณะกลุ่มในการเดินทาง จำนวนสมาชิกในกลุ่มเดินทาง ค่าใช้จ่ายโดยประมาณในการเดินทางท่องเที่ยว สิ่งที่ใช้จ่ายมากที่สุด การพักค้างแรม สถานที่พักแรมระยะเวลาในการเที่ยวชมเมื่อไม่มีการพักค้างแรม รูปแบบกิจกรรมที่ได้ประกอบในแหล่งท่องเที่ยว และความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้รับตามความคาดหวัง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดด้วยวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนและใช้เวลาว่างร่วมกับครอบครัวหรือเพื่อน (ร้อยละ 34) รองลงมามีวัตถุประสงค์เพื่อทำบุญ/สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือศาสนาสถาน (ร้อยละ 26.80) และเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานหรือการเรียน (ร้อยละ 15) ตามลำดับ

ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดด้วยรถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 48.30) รองลงมาเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดด้วยรถโดยสารสาธารณะหรือรถตู้โดยสารสาธารณะ (ร้อยละ 28.50) และเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดด้วยรถแท็กซี่ รถเช่า หรือรถเหมา (ร้อยละ 8) ตามลำดับ

ท่าเรือที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งใช้ท่าเรือวัดสنانมหาเนื้อหรือท่าเรือวัดปรมัยกิยาสามัคคีที่สุด เพื่อข้ามฟากเข้ามาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด (ร้อยละ 46.30) รองลงใช้ท่าเรือวัดกลางเกร็ดหรือท่าเรือวัดฉิมพลี (ร้อยละ 31.80) และใช้ท่าเรือวัดใหญ่สวางอารมณ์ (ร้อยละ 8.80) ตามลำดับ

ลักษณะกลุ่มในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งเดินทางมากันกลุ่มเพื่อน (ร้อยละ 43.80) รองลงมาเดินทางมากันกลุ่มครอบครัว (ร้อยละ 34.80) และเดินทางมากันกลุ่มเพื่อนผสมครอบครัว (ร้อยละ 11) ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในกลุ่มเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยมีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มเฉลี่ย 12 คน น้ำทึบ มีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มต่ำสุด 1 คน และมีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มสูงสุด 350 คน ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าครึ่ง เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยมีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มไม่เกิน 5 คน (ร้อยละ 69) รองลงมามีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มอยู่ระหว่าง 6-10 คน (ร้อยละ 20.80) และมีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มมากกว่า 20 คน (ร้อยละ 6.30) ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายโดยประมาณในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ดเฉลี่ยประมาณ 1,091.21 บาท/คน โดยมีค่าใช้จ่ายต่ำสุด 50 บาท และมีค่าใช้จ่ายสูงสุด 50,000 บาท ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินครึ่งเศียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด โดยเฉลี่ยมีเกิน 500 บาท/คน (ร้อยละ 51.30) รองลงมาเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 500 - 1,000 บาท/คน (ร้อยละ 32) และเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 - 2,000 บาท/คน (ร้อยละ 7.30) ตามลำดับ

สิ่งที่ใช้จ่ายมากที่สุดในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งเศียค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด (ร้อยละ 55.50) รองลงมาเสียค่าใช้จ่ายในค่าสินค้าของที่ระลึก (ร้อยละ 29.50) และค่าเดินทาง (ร้อยละ 12.30) ตามลำดับ

การพักค้างแรมในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดไม่มีการพักค้างแรมในพื้นที่ (ร้อยละ 98.50)

สถานที่พักแรม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการพักค้างแรมในพื้นที่ ส่วนใหญ่จะนิยมเลือกสถานที่พักแรมเป็นโภมสเตย์มากที่สุด (ร้อยละ 83.30)

ระยะเวลาในการเที่ยวชมเกาะเกร็ด เมื่อไม่มีการพักค้างแรมในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่มีการพักค้างแรมในพื้นที่ ใช้เวลาในการเที่ยวชมโดยเฉลี่ยประมาณ 4.08 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการเที่ยวชมน้อยที่สุด 1 ชั่วโมง และใช้เวลาในการเที่ยวชมมากที่สุด 10 ชั่วโมง ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดใช้เวลาในการเที่ยวชมไม่เกิน 5 ชั่วโมง (ร้อยละ 82.70)

รูปแบบกิจกรรมที่ได้ประกอบในแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบกิจกรรมนั่งเรือชมวิวทัศน์รอบเกาะเกร็ดมากที่สุด (ร้อยละ 89.30) รองลงมาคือขี่จักรยานชมรอบเกาะเกร็ด (ร้อยละ 87.30) และการเลือกซื้อสินค้าของที่ระลึก (ร้อยละ 69.50) ตามลำดับ แต่ในขณะเดียวกัน กิจกรรมที่นักท่องเที่ยกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบกิจกรรมน้อยที่สุดคือการเก็บขยะในลำคลองและแม่น้ำ (ร้อยละ 0.30) รองลงมาคือการพักโภมสเตย์ (ร้อยละ 1.30) ตามลำดับ

ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้รับตามความคาดหวังจากการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับสิ่งต่างๆ ตามความคาดหวังในระดับปานกลาง (ร้อยละ 44.50) ซึ่งมีอัตราส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกว่าตนเองได้รับสิ่งต่างๆ ตามความคาดหวังในระดับมาก (ร้อยละ 41.00) และมีความรู้สึกว่า ตนเองได้รับสิ่งต่างๆ ตามความคาดหวังในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 12.30) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตาราง 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามรูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว ($n = 400$)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง		
เพื่อศึกษาเรียนรู้และสัมผัสกับธรรมชาติ	22	5.50
เพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตรุ่นชน	39	9.80
เพื่อพักผ่อนและใช้เวลาว่างร่วมกับครอบครัว/เพื่อน	136	34.00
เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน/การเรียน	60	15.00
เพื่อหลีกหนีจากความแออัดและวุ่นวายของเมือง หรือแสวงหาบรรยากาศที่สดชื่นและปราศจากลูกพิษ	11	2.80
เพื่อศึกษาดูงาน/การประชุมสัมมนา/ติดต่อราชการ	13	3.30
เพื่อทำบุญ/สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือศาสนสถาน	107	26.80
เพื่อมีโอกาสพบปะและสังสรรค์กับผู้อื่น/ได้เพื่อนใหม่	4	1.00
เพื่อได้รับความภาคภูมิใจที่ได้เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ	8	2.00
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง		
รถจักรยานยนต์	20	5.00
รถยนต์ส่วนตัว	193	48.30
รถโดยสารสาธารณะ / รถตู้โดยสาร	114	28.50
รถแท็กซี่ / รถเช่า / รถเหมาฯ	32	8.00
รถบริษัทนำท่องเที่ยว	24	6.00
รถของหน่วยงานราชการ	2	0.50
เรือโดยสาร / เรือด่วน / เรือเที่ยว 9 วัค / เรือส่วนตัว	15	3.80
ท่าเรือที่ท่านใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวประเภท		
ท่าเรือวัดกลางเกร็ด / ท่าเรือวัดเฉินพลี	127	31.80
ท่าเรือวัดสنانมหาเนื้อ / ท่าเรือวัดปรมัยยิกาวาส	185	46.30
ท่าเรือวัดบางจาก / ท่าเรือวัดเสารังทอง	9	2.30
ท่า��น้ำท่าอิฐ	12	3.00
ท่าเรือวัดใหญ่สวางอารมณ์	35	8.80
ท่า��นนทบุรี	32	8.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว ($n = 400$)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะกลุ่มในการเดินทาง		
เดินทางมาเองคนเดียว	10	2.50
เดินทางมากับคู่รัก	6	1.50
กลุ่มเพื่อน	175	43.80
กลุ่มครอบครัว	139	34.80
กลุ่มเพื่อนผสมครอบครัว	44	11.00
มากับหัวรร / บริษัทนำเที่ยว	23	5.80
มากับเพื่อนร่วมงาน / ชุมชน / วัด	3	0.80
จำนวนสมาชิกในกลุ่มเดินทาง		
1 - 5 คน	276	69.00
6 - 10 คน	83	20.80
11 - 15 คน	8	2.00
16 - 20 คน	8	2.00
มากกว่า 20 คน	25	6.30
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 11.94 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 34.57 คน		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 คน ค่าสูงสุด (max) = 350 คน		
ค่าใช้จ่ายโดยประมาณในการเดินทางของท่องเที่ยว		
ไม่เกิน 500 บาท/คน	205	51.30
501 - 1,000 บาท/คน	128	32.00
1,001 - 1,500 บาท/คน	14	3.50
1,501 - 2,000 บาท/คน	29	7.30
มากกว่า 2,000 บาท/คน	24	6.00
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 1,091.21 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 2,863.97 บาท		
ค่าต่ำสุด (min) = 50 บาท ค่าสูงสุด (max) = 50,000 บาท		
สิ่งที่ใช้จ่ายมากที่สุด		
ค่าเดินทาง	49	12.30
ค่าอาหาร / เครื่องดื่ม	222	55.50
ค่าซื้อสินค้า / ของที่ระลึก	118	29.50
ค่าที่พัก	11	2.80

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การพักค้างแรม		
พักค้างแรม	6	1.50
ไม่พักค้างแรม	394	98.50
สถานที่พักแรม (n = 6)		
บ้านเพื่อน/ญาติ	1	16.70
โรงแรม	5	83.30
ระยะเวลาในการเดินทาง เมื่อไม่มีการพักค้างแรม (n = 394)		
ไม่เกิน 5 ชั่วโมง	326	82.70
มากกว่า 5 ชั่วโมงขึ้นไป	68	17.30
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.08 ชั่วโมง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.64 ชั่วโมง		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 ชั่วโมง ค่าสูงสุด (max) = 10 ชั่วโมง		
รูปแบบกิจกรรมที่ได้ประกอบ		
นั่งเรือชมวิวทิวทัศน์รอบเกาะ		
ประกอบกิจกรรม	357	89.30
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	43	10.80
ซื้กราย念珠รอบเกาะ		
ประกอบกิจกรรม	349	87.30
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	51	12.80
ซื้อสินค้า / ของที่ระลึก		
ประกอบกิจกรรม	278	69.50
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	122	30.50
ทำบุญ / สักการะศาสนสถาน		
ประกอบกิจกรรม	275	68.80
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	125	31.30
เที่ยวชมวิถีชีวิตริมชายหาด		
ประกอบกิจกรรม	139	34.80
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	261	65.30
รับประทานอาหารท้องถิ่น / ขนมหวาน		
ประกอบกิจกรรม	107	26.80
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	293	73.30

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักโรงแรม		
ประกอบกิจกรรม	5	1.30
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	395	98.80
เก็บขยะในลำคลอง / แม่น้ำ		
ประกอบกิจกรรม	1	0.30
ไม่ได้ประกอบกิจกรรม	399	99.80
ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้รับตามความคาดหวัง		
ได้รับตามความคาดหวังมากที่สุด	49	12.30
ได้รับตามความคาดหวังมาก	164	41.00
ได้รับตามความคาดหวังปานกลาง	178	44.50
ได้รับตามความคาดหวังน้อย	8	2.00
ได้รับตามความคาดหวังน้อยที่สุด	1	0.30
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.73		

ตอนที่ 3 ประสบการณ์การท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเกร็ด ได้แก่ ประสบการณ์ที่เคยไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อื่นๆ แหล่งท่องเที่ยว โดยชุมชนที่เคยไปเยือน ประสบการณ์ในการเคยมาเยือนเกาะเกร็ด ช่วงวันที่เคยมาเยือนเกาะเกร็ด ความประทับใจในภาพรวมต่อการมาเยือนเกาะเกร็ดครั้งก่อนๆ การเคยรับทราบข้อมูลเกาะเกร็ดก่อนมาเยือน แหล่งข้อมูลที่ทำให้รู้จักเกาะเกร็ด และความต้องการจะกลับมาเยือนเกาะเกร็ดอีกในครั้งต่อๆ ไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ประสบการณ์ที่เคยไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อื่นๆ กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่เคยไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อื่นๆ มาถ้วน (ร้อยละ 57.30) มีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อื่นๆ (ร้อยละ 42.80) ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างบางส่วนระบุว่าส่วนใหญ่เคยไปเยือนตลาดคลองลัดมะยม เขตลิ้งชั้น กรุงเทพฯ มาถ้วนที่สุด (ร้อยละ 93.30)

ประสบการณ์การเคยมาเยือนเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่เคยมาเยือนเกาะเกร็ด (ร้อยละ 55) มีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาเยือนเกาะเกร็ด (ร้อยละ 45)

ช่วงวันที่เคยมาเยือนเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างที่เคยมาเยือนเกาะเกร็ดแล้ว ระบุว่า ส่วนใหญ่ นักเดินทางมาท่องเที่ยวในวันเสาร์ - อาทิตย์มากที่สุด (ร้อยละ 66.80) รองลงมานักนิยมมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดตามเทศกาล (ร้อยละ 21.80) ตามลำดับ

ความพึงพอใจหรือความประทับใจในภาพรวมต่อการมาเยือนเกาะเกร็ดครั้งก่อนๆ กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งมีความพึงพอใจหรือความประทับใจมากในการมาเยือนเกาะเกร็ดครั้งก่อนๆ (ร้อยละ 45) รองลงมานมีความพึงพอใจหรือความประทับใจปานกลาง (ร้อยละ 38.60) และมีความพึงพอใจหรือความประทับใจมากที่สุด (ร้อยละ 11.40) ตามลำดับ

การเคยรับทราบข้อมูลเกาะเกร็ดก่อนมาเยือน กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดระบุว่า เคยรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเกาะเกร็ดมาก่อนที่จะมาเยือนพื้นที่ (ร้อยละ 92)

แหล่งข้อมูลที่ทำให้รู้จักเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเคยรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเกาะเกร็ดมาก่อนจากเพื่อนหรือญาติที่เคยมาเยือนแนะนำ (ร้อยละ 52) รองลงมารับทราบจากบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ร้อยละ 25) และรับทราบจากการวิทยุหรือโทรทัศน์ (ร้อยละ 14) ตามลำดับ

ความต้องการจะกลับมาเยือนเกาะเกร็ดอีกในครั้งต่อๆ ไป กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.80) ความต้องการจะกลับมาเยือนเกาะเกร็ดอีก

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยกลุ่มตัวอย่าง ดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การท่องเที่ยว

ประสบการณ์การท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว ($n = 400$)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ที่เคยไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน		
เคย	171	42.80
ไม่เคย	229	57.30
แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เคยไปเยือน ($n = 60$)		
ตลาดรือปีสามชุก / จังหวัดสุพรรณบุรี	2	3.30
ตลาดน้ำอัมพวา / จังหวัดสมุทรสงคราม	2	3.30
ตลาดคลองลัดมะยม / เขตคลองชาน กรุงเทพฯ	56	93.30
ประสบการณ์ในการมาเยือนแกะเกร็ด		
เคย	220	55.00
ไม่เคย	180	45.00
ช่วงวันที่เคยมาเยือนแกะเกร็ด		
วันจันทร์ - วันศุกร์	9	4.10
วันหยุดเสาร์ - อาทิตย์	147	66.80
วันหยุดนักขัตฤกษ์ / วันหยุดตามทางการ	48	21.80
วันหยุดพักร้อนประจำปี	9	4.10
วันประจำเดือนของแกะเกร็ด	5	2.30
อื่นๆ (แล้วแต่สะดวก / มีเวลาว่าง)	2	0.90
ความพึงพอใจ/ความประทับใจในภาพรวมต่อการมาเยือนแกะเกร็ดครั้งก่อนๆ		
พึงพอใจ/ประทับใจมากที่สุด	25	11.40
พึงพอใจ/ประทับใจมาก	99	45.00
พึงพอใจ/ประทับใจปานกลาง	85	38.60
พึงพอใจ/ประทับใจน้อย	8	3.60
พึงพอใจ/ประทับใจน้อยที่สุด	3	1.40
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.79		
การเคยรับทราบข้อมูลแกะเกร็ดมาก่อน		
เคย	368	92.00
ไม่เคย	32	8.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ประสบการณ์การท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว ($n = 400$)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งข้อมูลที่ทำให้หัวจักเกาะเกร็ด		
เพื่อน / ญาติที่เคยมาเยือนเกาะเกร็ดแนะนำ	20	52.00
นิตยสาร / วารสาร / แผ่นพับ / ใบปลิว	30	7.50
รายการวิทยุ / โทรทัศน์	56	14.00
อินเตอร์เน็ต	44	11.00
บริษัทนำเที่ยว / มัคคุเทศก์	10	25.0
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	15	3.80
ครู / อาจารย์ / นักวิชาการ จากสถานศึกษา	5	1.30
ความต้องการกลับมาเยือนเกาะเกร็ดอีก		
กลับมาอีก	395	98.80
ไม่กลับมาอีก	5	1.20

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรในภาพรวมทั้งหมด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.64) โดยมีความพึงพอใจต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.78) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.76) การบริการสินค้าของที่ระลึกหรือสินค้าหัตถกรรม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.70) การบริการล่องเรือชมทัศนียภาพรอบเกษตร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.64) และการบริหารจัดการในภาพรวม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.54) ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อการบริการจัดอาหารให้เช่าเพื่อรอเกษตร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.37) ซึ่งหากพิจารณาจะเห็นว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้าน

ความพึงพอใจต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากต่อความเก่าแก่และมีคุณค่าของศาสนสถาน และแหล่งโบราณสถาน เช่น วัดประมัยิกาวาส วัดนิมพลี วัดไฝล้อม วัดเสารังทอง ฯลฯ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.00) รองลงมา มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่น เช่น หน่อกระลา (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.95) และต่ออัชยาศัยไมตรีและการต้อนรับของชาวบ้านเกษตร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.91) ตามลำดับ แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลางด้านเดียวเท่านั้นคือ สวนผลไม้เกษตร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.37)

ความพึงพอใจต่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก ในทุกประเด็น เช่น รสชาติและความหลากหลายของอาหาร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.84) รองลงมา มีความพึงพอใจต่อผู้ให้บริการพูดจาสุภาพ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย และบริการด้วยความเสมอภาค กัน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.80) และพึงพอใจต่อความสะอาดและเพียงพอของร้านอาหารและเครื่องดื่ม ที่ให้บริการ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.73) ตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อการบริการสินค้าของที่ระลึกหรือสินค้าหัตถกรรม กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจในระดับมากในทุกประเด็น เช่น กุญแจและความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้า ของที่ระลึก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.83) รองลงมา มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของราคาสินค้า ของที่ระลึก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.74) และพึงพอใจต่อความสวยงามในการบรรจุหินห่อสินค้า ของที่ระลึก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.72) ตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อการบริการจัดอาหารให้เช่าเพื่อรอเกษตร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ ในระดับมากเพียงประเด็นเดียวเท่านั้น คือความเพียงพอของรถจักรยานให้เช่า (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43) ส่วนประเด็นอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทั้งหมด ได้แก่ ความเหมาะสมของราคา

ค่าใช้จ่าย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.85) รองลงมาคือ คุณภาพและความแข็งแรงของรถจักรยานให้เช่า (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35) และความเหมาะสมของสภาพถนนและระยะทางรอบเกาะเกร็ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.33) ตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อการบริการล่องเรือชมทัศนียภาพรอบเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากต่อความเหมาะสมของอัตราค่าธรรมเนียมของเรือข้ามฟาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.88) รองลงมา มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.79) และความเหมาะสมของเวลาที่เปิดให้บริการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลางต่อความกว้างขวางและเพียงพอของสถานที่จอดรถ รวมถึงความสะอาดและเพียงพอของห้องน้ำ-ห้องสุขา ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35) รองลงมาคือความพอดีของที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.34) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 18

**ตารางที่ 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร (n = 400)**

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ค่าคะแนน เฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความพึงพอใจ
ทรัพยากรการท่องเที่ยว			
1. ความก้าวหน้าและมีคุณค่าของสถานสถาน และแหล่งโบราณสถาน	4.00	0.74	มาก
เช่น วัดปรมัยกิจวัดฉินพลิ วัดไผ่ล้อม วัดเสาร์หงษ์ฯ			
2. ความเป็นเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่น เช่น หน่อกระลา	3.95	0.81	มาก
3. อัชความสามารถและการต้อนรับของชาวบ้านเกษตร	3.91	0.77	มาก
4. หมู่บ้านขนมหวาน/คลองขนมหวาน	3.90	0.80	มาก
5. กลุ่มหัตกรรมเครื่องปั้นดินเผา/พิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา (งานอาชีวะ)	3.86	0.76	มาก
6. ทัศนียภาพและความสวยงามตามธรรมชาติรอบเกษตร	3.75	0.75	มาก
7. งานบุญและประเพณีของชุมชนเกษตร เช่น งานสงกรานต์ ของชาวอุฐ ประเพณีรำมอญ ประเพณีการทำบุญตักบาตร พระร้อยแปด ฯลฯ	3.67	0.83	มาก
8. วิถีชีวิตร่วมกับชุมชนเกษตร เช่น การสร้างบ้านเรือน ภายนอก ชุดประจำชาติมอญ คติความเชื่อ การตักบาตรทางเรือ ของชาวเกษตร ฯลฯ	3.61	0.79	มาก
9. สถานที่ท่องเที่ยว	3.37	0.91	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.78	0.51
การบริการอาหารและเครื่องดื่ม			
1. รสชาติและความหลากหลายของอาหาร	3.84	0.74	มาก
2. ฝีมือในการพูดจาสุภาพ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย และบริการด้วยความเสมอภาคกัน	3.80	0.79	มาก
3. ความสะอาดและเพียงพอของร้านอาหารและเครื่องดื่มที่ให้บริการ	3.73	0.75	มาก
4. ความสะอาดและถูกสุขลักษณะของอาหาร/ภาชนะใส่อาหาร	3.72	0.75	มาก
5. ความเหมาะสมของราคาอาหารและเครื่องดื่ม	3.70	0.82	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.76	0.59

ตารางที่ 18 (ต่อ)

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความพึงพอใจ
การบริการสินค้าของที่ระลึก/สินค้าหัตถกรรม			
1. คุณภาพและความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้า/ของที่ระลึก	3.83	0.83	มาก
2. ความเหมาะสมของราคาสินค้า/ของที่ระลึก	3.74	0.81	มาก
3. ความสวยงามในการบรรจุหีบห่อสินค้า/ของที่ระลึก	3.72	0.77	มาก
4. การจัดตกแต่งร้านค้า/ของที่ระลึกกลมกลืนกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.71	0.77	มาก
5. ความเป็นระเบียบในการจัดวางแพรงขายสินค้า/ของที่ระลึก และสะควรต่อการเดินชมสินค้า	3.67	0.86	มาก
6. คุณภาพในการให้บริการ โดยรวมของพ่อค้า/แม่ค้า	3.66	0.74	มาก
7. ทำเลที่ตั้งของร้านค้า/ของที่ระลึก	3.60	0.83	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.70	0.59
การบริการจัดยานให้เช่าเที่ยวรอบเกาะ ($n = 350$)			
1. ความเพียงพอของรถจักรยานให้เช่า	3.43	0.78	มาก
2. ความเหมาะสมของราคากาค่าเช่ารถจักรยาน	3.38	0.85	ปานกลาง
3. คุณภาพและความแข็งแรงของรถจักรยานให้เช่า	3.35	0.84	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของสภาพถนนและระยะทางรอบเกาะเกร็ด	3.33	0.95	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.37	0.69
การบริการล่องเรือชมท้องน้ำที่นี่ภารօนเกาะ ($n = 369$)			
1. การจัดบริการเรือชมวิวทิวทัศน์รอบเกาะอย่างเพียงพอ	3.69	0.77	มาก
2. คุณภาพการให้บริการและการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่บนเรือ	3.65	0.83	มาก
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการล่องเรือรอบเกาะ	3.62	0.83	มาก
4. ความเหมาะสมของราคากาค่าบริการ	3.61	0.78	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.64	0.66

ตารางที่ 18 (ต่อ)

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ค่าคะแนน	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ	
	เฉลี่ย (\bar{X})	มาตรฐาน (SD)	ความพึงพอใจ	
การบริหารจัดการในภาพรวม				
1. ความเหมาะสมของอัตราคาดคะเนที่มีของเรื่องข้ามฟาก	3.88	0.82	มาก	
2. ความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งเกาะเกร็ด	3.79	0.80	มาก	
3. ความเหมาะสมของเวลาที่เปิดให้บริการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด	3.68	0.78	มาก	
4. ความเหมาะสมและเพียงพอของบริเวณที่นั่งพักผ่อน	3.60	0.84	มาก	
และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ริมน้ำ และบริเวณโดยรอบพื้นที่				
5. ความชัดเจนและเข้าใจง่ายของป้ายบอกทาง ป้ายประวัติสถานที่	3.55	0.90	มาก	
6. การจัดระบบการคุ้มครองป้องกันในชีวิตและทรัพย์สิน	3.52	0.80	มาก	
ของนักท่องเที่ยว				
7. การจัดระเบียบบ้านเรือนให้สวยงามและสะอาดตา	3.50	0.86	มาก	
8. การให้บริการข้อมูลและการประชาสัมพันธ์	3.49	0.86	มาก	
ของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว				
9. ความสะอาดของพื้นที่/แหล่งท่องเที่ยวทางเกร็ด	3.49	0.85	มาก	
10. การดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองรอบเกาะเกร็ด	3.44	0.87	มาก	
11. ความพร้อมของการจัดบริการด้านสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา และระบบโทรศัพท์สาธารณะ	3.44	0.89	มาก	
12. ความกว้างขวางและเพียงพอของสถานที่จอดรถ	3.35	1.03	ปานกลาง	
13. ความสะอาดและเพียงพอของห้องน้ำ-ห้องสุขา	3.35	0.91	ปานกลาง	
เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว				
14. ความพอเพียงของที่รองรับขยายบัญชีฟอยล์และถังปฏิกูล	3.34	0.95	ปานกลาง	
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		3.54	0.56	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.64	0.47	มาก

- ระดับความพึงพอใจ** **ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจมากที่สุด** มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการห้องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

จากผลการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการห้องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการมาห้องเที่ยวเกาะเกร็ด

1.1 ในกรณีที่เดินทางมาห้องเที่ยวเป็นกลุ่มกับบริษัทนำเที่ยว กำหนดการและมัคคุเทศก์ให้เวลาในการเข้าชมสถานที่ต่าง ๆ น้อยเกินไป

1.2 ถนนคับแคบเกินไป ส่งผลต่อการประกอบกิจกรรมการปั่นจักรยานรอบเกาะลำบาก

1.3 ม้านั่งหรือที่นั่งสำหรับพักผ่อนภายในพื้นที่น้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว

1.4 ถังขยะมีปริมาณน้อย และพบขยะปราการในพื้นที่จำนวนมาก

1.5 ประสบปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอ เกิดการแย่งที่จอดรถ

1.6 อัตราค่าบริการล่องเรือรอบเกาะเกร็ดมีราคาสูงเกินไป

1.7 ปริมาณนักท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดมีจำนวนมากและหนาแน่นตามเส้นทางจับจ่ายสินค้าของที่ระลึก ทำให้เกิดความรู้สึกแออัด

1.8 เจอปัญหารถติดมากในเส้นทางเข้ามาบังเกาะเกร็ด โดยเฉพาะวันหยุดเสาร์-อาทิตย์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมและบริการห้องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

2.1 ควรปรับปรุงห้องน้ำ-ห้องสุขาให้สะอาดและเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว

2.2 ควรปรับปรุงหรือขยายถนนให้มีความสะดวกในการท่องเที่ยวรอบเกาะ

2.3 ควรเพิ่มเวลาท่องเที่ยวในแต่ละกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยว ในกรณีที่เดินทางมาห้องเที่ยวเป็นกลุ่มกับบริษัทนำเที่ยว

2.4 ควรเพิ่มปริมาณม้านั่งหรือที่นั่งพักผ่อนกระจายทั่วไปตามสถานที่ท่องเที่ยว

2.5 ควรเพิ่มเติมกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงร้านค้าสินค้าของที่ระลึกกระจายตามเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ด ให้มากขึ้น โดยไม่กระจุกอยู่เพียงจุดเดียวหนึ่งแห่ง

2.6 ควรเพิ่มปริมาณถังขยะและดูแลรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ

2.7 ควรเพิ่มที่สถานที่จอดรถจักรยานให้เพิ่มมากขึ้น

2.8 ควรกำหนดเส้นทางสำหรับรถจักรยานและรถจักรยานยนต์ท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ด ออกจากเส้นทางจับจ่ายสินค้าของที่ระลึกและร้านค้าต่างๆ

2.9 ควรจัดทำป้ายสื่อความหมายของชุมชน เช่น ป้ายบอกเล่าประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

2.10 ควรเพิ่มเติมการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดทำคู่มือหรือแผนที่และนำแหล่งท่องเที่ยวแรก การบริการมัคคุเทศก์ท่องถินในการนำชม เป็นต้น

2.11 ควรจัดระเบียบร้านค้า การวางแผนนำยสินค้าของที่ระลึก ร้านอาหารและเครื่องดื่มให้เป็นระบบและเป็นระเบียบมากขึ้น

2.12 ควรเพิ่มจำนวนเรือข้ามฟากให้บริการมากขึ้น และบริการตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องรอนาน โดยเฉพาะการเดินทางกลับออกจากเกาะเกร็ดในช่วงเย็นๆ

2.13 ควรมีบริการตู้กดเงินอัตโนมัติหรือตู้เอทีเอ็ม (ATM) ในแหล่งท่องเที่ยว

2.14 ชุมชนเกาะเกร็ดควรรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ให้ยั่งยืนมากที่สุด

2.15 ควรเพิ่มเติมกิจกรรมการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตชนชาติมอญรวมถึงการพักแรมแบบโภมสเตย์ ที่มีการพักแรมกับชาวบ้าน และเรียนรู้วิถีชีวิตชาวบ้านในพื้นที่

ผลการศึกษาสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 4 การรับรู้ผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้ผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ศาสนาที่นับถือ อาชีพหลัก อาชีพเสริม อาชีพหลักหรืออาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะครอบครัว ภูมิลำเนา ย่ามามากจังหวัด ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และเชื้อสาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากประชาชนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน พぶว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.20) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 39.80)

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.73 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 15 ปี และมีอายุสูงสุด 83 ปี ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างประมาณเกือบครึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 21-40 ปี (ร้อยละ 41.50) รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี (ร้อยละ 34) และมีอายุมากกว่า 60 ปี (ร้อยละ 16.70) ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งสมรสแล้ว (ร้อยละ 59.60) รองลงมา ยังเป็นโสด (ร้อยละ 31.80) และหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ (ร้อยละ 4.70) ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 33.10) รองลงมา มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 20.60) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. (ร้อยละ 19.50) ตามลำดับ

ศาสนาที่นับถือ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 84.40) รองลงมา นับถือศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 14.20) และศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 1.40) ตามลำดับ

อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย (ร้อยละ 30.90) รองลงมา ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 22.30) และเป็นพ่อบ้าน-แม่บ้าน (ร้อยละ 13.10) ตามลำดับ

อาชีพเสริม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย (ร้อยละ 40.40) รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 29.90) และเป็นเกษตรกรหรือทำการประมง (ร้อยละ 11.50) ตามลำดับ

อาชีพหลักหรืออาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการทำที่ยวเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เกือบทั้งหมดไม่ได้ประกอบอาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการทำที่ยวเกาะเกร็ดเลย (ร้อยละ 80.50) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เหลือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำที่ยวเกาะเกร็ด โดยขายสินค้า ของที่ระลึกหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนมากที่สุด (ร้อยละ 64.30) รองลงมากายอาหารและเครื่องดื่ม (ร้อยละ 25.70) นอกจากนี้ เป็นการให้บริการสาขิตการทำนมหวานและบริการที่พักแบบโถมสเตย์ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 2.90) ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,583.30 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดคือ 500 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดคือ 300,000 บาท ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 39) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน (38.10) รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 8.60) ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.61 คน โดย มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 1 คน และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดคือ 16 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประมาณเกือบครึ่งมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน (ร้อยละ 42.90) รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5-6 คน (ร้อยละ 36.80) และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่เกิน 2 คน (ร้อยละ 8.90) ตามลำดับ

ลักษณะครอบครัว ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 88.60) มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว

ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 79.90) เป็นคนเกาะเกร็ดโดยกำเนิด ในส่วนที่เหลือเกือบทั้งหมดขยายน้ำจากภาคกลาง (ร้อยละ 80.60) รองลงมาขยายน้ำจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 11.10) และภาคใต้ (ร้อยละ 4.20) ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเกาะเกร็ด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 36.33 ปี โดยอาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยที่สุดคือ 1 ปี และอาศัยอยู่ในพื้นที่สูงสุดคือ 83 ปี ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณ 21-40 ปี (ร้อยละ 38.70) รองลงมา มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณ 41-60 ปี (ร้อยละ 25.90) และ มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ไม่เกิน 20 ปี (ร้อยละ 22.60) ตามลำดับ

เชื้อสาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีเชื้อสายเป็นคนไทย (ร้อยละ 79.90) รองลงมาเป็นเชื้อสายมอญหรือรามัญ (ร้อยละ 20.10)

ความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่ง มีความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรในระดับมาก (ร้อยละ 43.70) รองลงมา มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ร้อยละ 31.50) และมีความพึงพอใจมากที่สุด (ร้อยละ 20.30) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนท่องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 359 คน มีรายละเอียด แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของประชาชนท่องถิ่น จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

	ข้อมูลทั่วไป	ประชาชนท่องถิ่น (n = 359)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		143	39.80
หญิง		216	60.20
อายุ			
ไม่เกิน 20 ปี		28	7.80
21 - 40 ปี		149	41.50
41 - 60 ปี		122	34.00
มากกว่า 60 ปี		60	16.70
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 42.73 ปี	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 16.42 ปี		
ค่าต่ำสุด (min) = 15 ปี	ค่าสูงสุด (max) = 83 ปี		
สถานภาพการสมรส			
โสด		114	31.80
สมรส		214	59.60
หย่าร้าง/แยกกันอยู่		17	4.70
หม้าย		14	3.90

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ประชาชั�ทั้งหมด (n = 359)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8	2.20
ประถมศึกษา	119	33.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	74	20.60
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	70	19.50
อนุปริญญา / ปวส.	19	5.30
ปริญญาตรี	60	16.70
สูงกว่าปริญญาตรี	8	2.20
ประกาศนียบัตร	8	0.30
นับถือศาสนา		
พุทธ	303	84.40
คริสต์	5	1.40
อิสลาม	51	14.20
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	39	10.90
พนักงานบริษัทเอกชน	36	10.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	111	30.90
เกษตรกร	12	3.30
รับจ้างทั่วไป	80	22.30
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	32	8.90
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	47	13.10
หัตถกรรม (เครื่องปั้นดินเผา)	2	0.60
อาชีพเสริม (n = 107)		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	42	40.40
เกษตรกร/ทำประมง	12	11.50
รับจ้างทั่วไป	28	29.90
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	2	1.90
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	11	10.60
พ่อครัว/แม่ครัวในร้านอาหาร	1	7.70
ผลิตสินค้า/ของที่ระลึก	8	1.00
(เครื่องปั้นดินเผา/จักรisan/สินค้า OTOP/วัดวาพ)		

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ประชากรทั้งหมด (n = 359)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>อาชีพหลัก-อาชีพเสริม เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร</u>		
เกี่ยวข้อง	70	19.50
ไม่เกี่ยวข้อง	289	80.50
<u>ลักษณะอาชีพเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร (n = 70)</u>		
บริการอาหารและเครื่องดื่ม	18	25.70
ขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้าหัตถกรรม	45	64.30
บริการให้เช่าจักรยาน	1	1.40
บริการสาธิตการทำখনหวาน	2	2.90
บริการสานิധิเครื่องปั้นดินเผา	1	1.40
บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	2	2.90
บริการนวดแผนไทย	1	1.40
<u>รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n = 315)</u>		
ไม่เกิน 5,000 บาท	120	38.10
5,001 - 10,000 บาท	123	39.00
10,001 - 15,000 บาท	27	8.60
15,001 - 20,000 บาท	21	6.70
มากกว่า 20,000 บาท	24	7.60
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 10,583.30 บาท ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 19,301.76 บาท		
ค่าต่ำสุด (min) = 500 บาท ค่าสูงสุด (max) = 300,000 บาท		
<u>สมาชิกในครัวเรือน</u>		
ไม่เกิน 2 คน	32	8.90
3 - 4 คน	154	42.90
5 - 6 คน	132	36.80
7 - 8 คน	28	7.80
มากกว่า 9 คน	13	3.60
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.61 คน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.87 คน		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 คน ค่าสูงสุด (max) = 16 คน		
<u>ลักษณะครอบครัว</u>		
อยู่เป็นครอบครัวเดียว	318	88.60
อยู่กันหลายคนครัว	41	11.40

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ประชากรทั้งหมด (<i>n</i> = 359)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
เป็นคนภาคเกร็ด โดยกำเนิด	287	79.90
ย้ายมาจากอื่นอีก	72	20.10
ย้ายมาจากจังหวัด (<i>n</i> = 72)		
ภาคเหนือ	1	1.40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8	11.10
ภาคกลาง	58	80.60
ภาคตะวันตก	2	2.80
ภาคใต้	3	4.20
ระยะเวลาที่อาชญากรรมในภาคเกร็ด		
ไม่เกิน 20 ปี	81	22.60
21 - 40 ปี	139	38.70
41 - 60 ปี	93	25.90
มากกว่า 60 ปี	46	12.80
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 36.33 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 19.27 ปี		
ค่าต่ำสุด (min) = 1 ปี ค่าสูงสุด (max) = 83 ปี		
เชื้อสาย		
ไทย	287	79.90
มองุ / รามัญ	72	20.10
ความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด		
พึงพอใจมากที่สุด	73	20.30
พึงพอใจมาก	157	43.70
พึงพอใจปานกลาง	113	31.50
พึงพอใจน้อย	8	2.20
พึงพอใจน้อยที่สุด	8	2.20
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.87		

ตอนที่ 2 การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรจากประชาชนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวในภาพรวมทั้งหมด 4 ด้าน ว่าอยู่ในระดับกลางๆ คือไม่น่ากังวลน้อย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.10) โดยมีการรับรู้ในแต่ละด้านอยู่ในระดับกลางๆ เช่นกัน โดยเริ่มจากด้านวัฒนธรรม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.24) รองลงมาด้านเศรษฐกิจ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.20) ด้านสังคม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.04) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.94) ตามลำดับซึ่งหากพิจารณาระดับการรับรู้ในแต่ละด้าน พบว่า

การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านเศรษฐกิจ จากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าได้เกิดผลกระทบด้านเศรษฐกิจทางบวกเป็นอย่างมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.36) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนมีรายได้จากการขายสินค้าของที่ระลึกและการบริการ การท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.48) รองลงมารับรู้ว่าเกิดการหมุนเวียนและกระจายรายได้สู่ชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.36) และรับรู้ว่าเกิดการจ้างงานและอาชีพใหม่ๆ ให้กับคนในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.35) ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนผลกระทบด้านเศรษฐกิจทางลบ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่า ผลที่เกิดขึ้นมีปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.04) โดยรับรู้ว่าค่าครองชีพและราคาสินค้าในชุมชนสูงขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34) รองลงมารับรู้ว่าราคาที่ดินภายนอกชุมชน เนื่องจากมีปริมาณไม่เพียงพอ ต่อความต้องการ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.04) ตามลำดับ

การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านสังคม จากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าได้เกิดผลกระทบด้านสังคมทางบวกเป็นอย่างมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.41) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกันของสมาชิกในครอบครัว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.49) รองลงมารับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดความสามัคคีกันและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.48) และรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตหรือมาตรฐานการครองชีพของคนในชุมชนดีขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.45) ตามลำดับ ส่วนผลกระทบด้านสังคมทางลบ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่า ผลที่เกิดขึ้นมีปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.84) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้คนต่างถิ่นเข้ามารามาหากินในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.22) รองลงมาคือการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนไปจากเดิม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.12) และรับรู้ว่าการคน內คนไม่สังคม เช่น การใช้ถนนหนทาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.11) ตามลำดับ

การรับรู้ผลผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านวัฒนธรรม จากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าได้เกิดผลกระทบด้านวัฒนธรรมทางบวกเป็นอย่างมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.52) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดความรัก หวานແนห และภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.69) รองลงมา rับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดความร่วมมือกันในการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานและวัฒนธรรมของชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.59) และรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในเทศบาลและงานประเพลิงของสมาชิกในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.58) ตามลำดับ ส่วนผลกระทบด้านวัฒนธรรมทางลบ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าผลที่เกิดขึ้นมีปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.89) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้การเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและความเชื่ออันเก่าแก่ของคนในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.17) รองลงมาคือเยาวชนในชุมชนละเลยวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเอง และหันมาเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างถิ่น เช่น การเปลี่ยนแปลงการแต่งกายตามแฟชั่นสมัยใหม่ (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01) และรับรู้ว่าเกิดการดัดแปลงวัฒนธรรมให้แตกต่างไปจากเดิมหรือการลดคุณค่าของงานศิลปะและหัตถกรรมเพื่อการค้า (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.93) ตามลำดับ

การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าได้เกิดผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางบวกเป็นอย่างมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.35) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดการพัฒนาภูมิทัศน์โดยรอบเกาะเกร็ดให้น่าอยู่และน่ามองมากขึ้น (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.37) และรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดเกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.35) ส่วนผลกระทบด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางลบ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าผลที่เกิดขึ้นมีปานกลาง เช่นกัน (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77) โดยรับรู้ว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.11) รองลงมาคือสภาพความเมืองสงบ และความเป็นส่วนตัวของชุมชนลดลง อันเกิดจากการรบกวนจากนักท่องเที่ยว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01) และรับรู้ว่าทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเสื่อมโทรมและถูกทำลาย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.97) ตามลำดับ ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด จากประชาชนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 20

**ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับการรับรู้ของประชาชนท้องถิ่น
จำแนกตามผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร (n = 359)**

ผลที่เกิดขึ้นจาก การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร	มาก		ปานกลาง		น้อย		ค่าคะแนน	ระดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	เฉลี่ย (\bar{X})	การรับรู้ ผลกระทบ
ด้านเศรษฐกิจ								
การรับรู้ด้านบวก								
1. คนในชุมชนมีรายได้จากการขายสินค้า/ของที่ระลึก และการบริการการท่องเที่ยว	196	139	24	2.48	มาก			
	(54.60)	(38.70)	(6.70)					
2. เกิดการหมุนเวียนและกระจายรายได้สู่ชุมชน	171	147	41	2.36	มาก			
	(47.60)	(40.90)	(11.40)					
3. เกิดการจ้างงานและอาชีพใหม่ๆ ให้กับคนในชุมชน	169	148	42	2.35	มาก			
	(47.10)	(41.20)	(11.70)					
4. ความพึงพอใจต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	173	169	17	2.43	มาก			
	(48.20)	(47.10)	(4.70)					
5. เกิดการกระตุ้นการเพิ่มผลิตของชุมชน เช่น การผลิตสินค้า/ของที่ระลึก	126	179	54	2.20	ปานกลาง			
	(35.10)	(49.90)	(15.00)					
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านเศรษฐกิจทางบวก				2.36	มาก			
การรับรู้ด้านลบ								
1. ค่าครองชีพและราคาสินค้าในชุมชนสูงขึ้น	157	170	32	2.34	ปานกลาง			
	(43.70)	(47.40)	(8.90)					
2. ราคาที่ดินภายในชุมชนสูงขึ้น	165	132	62	2.29	ปานกลาง			
	(46.00)	(36.80)	(17.30)					
3. เกิดปัญหาความต้องการวัตถุดิบ/ผลิตภัณฑ์ จากภายนอกชุมชน เนื่องจากมีปริมาณไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	92	190	77	2.04	ปานกลาง			
	(25.60)	(52.90)	(21.40)					
4. คนในชุมชนหันมาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว และละทิ้งอาชีพดั้งเดิมของตน	92	166	101	1.97	ปานกลาง			
	(25.60)	(46.20)	(28.10)					
5. เกิดการแก่งแย่ง/ขัดแข้งผลประโยชน์กัน จากการท่องเที่ยว	47	109	203	1.57	น้อย			
	(13.10)	(30.40)	(56.50)					
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านเศรษฐกิจทางลบ				2.04	ปานกลาง			
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านเศรษฐกิจ				2.20	ปานกลาง			

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจาก การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่ากลาง geme	ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เฉลี่ย (X)	การรับรู้ ผลกระทบ
ด้านสังคม					
การรับรู้ด้านบวก					
1. ความโกลาหลสนิດสัมภัณฑ์ของสมาชิกในครอบครัว	202 (56.30)	132 (36.80)	25 (7.00)	2.49	มาก
2. ความสามัคคีกันและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	203 (56.50)	128 (35.70)	28 (7.80)	2.48	มาก
3. คุณภาพชีวิต/มาตรฐานการครองชีพของคนในชุมชน	173 (48.20)	175 (48.70)	11 (3.10)	2.45	มาก
4. ความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในชุมชน	130 (36.20)	169 (47.10)	60 (16.70)	2.20	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสังคมทางบวก				2.41	มาก
การรับรู้ด้านลบ					
1. คนต่างด้าวเข้ามาทำมาหากินในชุมชน	133 (37.00)	172 (47.90)	54 (15.00)	2.22	ปานกลาง
2. การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ ของชุมชนไปจากเดิม	110 (30.60)	184 (51.30)	65 (18.10)	2.12	ปานกลาง
3. การคุณนาคมไม่สะอาด เช่น การใช้ถนนหนทาง หรือการใช้เรือข้ามฟาก	118 (32.90)	163 (45.40)	78 (21.70)	2.11	ปานกลาง
4. คนในชุมชนเข้าย้ายถิ่นออกไปทำมาหากิน และตั้งถิ่นฐานภายนอกชุมชน	101 (28.10)	182 (50.70)	76 (21.20)	2.07	ปานกลาง
5. ปัญหาพร่องระบบทราบของยาเสพติดภายในชุมชน	62 (17.30)	148 (41.20)	149 (41.50)	1.76	ปานกลาง
6. ปัญหาการเอกสารอาเบอร์ยน/หลอกหลวงนักท่องเที่ยว	22 (6.10)	83 (23.10)	254 (70.80)	1.35	น้อย
7. ปัญหาอาชญากรรม	18 (5.00)	61 (17.00)	280 (78.00)	1.27	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสังคมทางลบ				1.84	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสังคม				2.04	ปานกลาง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจาก การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเกร็ด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าคะแนน	ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เฉลี่ย (X)	การรับรู้ ผลกระทบ
ด้านวัฒนธรรม					
การรับรู้ด้านบวก					
1. ความรัก ห่วงเห็น และภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชุมชน	264 (73.50)	80 (22.30)	15 (4.20)	2.69	มาก
2. ความร่วมมือกันในการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถาน และวัฒนธรรมของชุมชน	235 (65.50)	99 (27.60)	25 (7.00)	2.59	มาก
3. การมีส่วนร่วมในเทศบาลและงานประเพณี ของสมาชิกในชุมชน	226 (63.00)	115 (32.00)	18 (5.00)	2.58	มาก
4. การพื้นฟูและสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีของ ชุมชน เช่น ภาษาอัญฯ การแต่งกายอัญฯ ประเพณี รำเจ้า การละเล่นพื้นบ้าน ศิลปหัตถกรรมฯลฯ	222 (61.80)	109 (30.40)	28 (7.80)	2.54	มาก
5. เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน ระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	124 (34.50)	188 (52.40)	47 (13.10)	2.21	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านวัฒนธรรมทางบวก				2.52	มาก
การรับรู้ด้านลบ					
1. การเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและความเชื่ออันเก่าแก่ ของคนในชุมชน	131 (36.50)	159 (44.30)	69 (19.20)	2.17	ปานกลาง
2. เยาวชนในชุมชนและเยาวชนธรรมดึงเดินของตนเอง และหันมาเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างถิ่น เช่น การเปลี่ยนแปลงการแต่งกายตามแฟชั่นสมัยใหม่	91 (25.30)	182 (50.70)	86 (24.20)	2.01	ปานกลาง
3. เกิดการตัดแปลงวัฒนธรรมให้แตกต่างไปจากเดิม หรือการลดคุณค่าของงานศิลปะและหัตถกรรม เพื่อการค้า	71 (19.80)	192 (53.50)	96 (26.70)	1.93	ปานกลาง
4. ความขัดแย้งระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในชุมชน	38 (10.60)	88 (24.50)	233 (64.90)	1.46	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านวัฒนธรรมทางลบ				1.89	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านวัฒนธรรม				2.24	ปานกลาง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจาก การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าคะแนน	ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เฉลี่ย (X)	การรับรู้ ผลกระทบ
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
การรับรู้ด้านบวก					
1. เกิดการพัฒนาภูมิทัศน์โดยรอบเกษตร	162	168	29	2.37	มาก
ให้น้ำอย่างพอเพียงและน้ำดี	(45.10)	(46.80)	(8.10)		
2. เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์	155	176	28	2.35	มาก
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน	(43.20)	(49.00)	(7.80)		
3. เกิดความร่วมมือกันของคนในชุมชน	162	151	46	2.32	ปานกลาง
เพื่อปรับปรุงการจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	(45.10)	(42.10)	(12.80)		
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมทางบวก					2.35
การรับรู้ด้านลบ					
1. เกิดปัญหาเบียดบุกฟอยล์	140	119	100	2.11	ปานกลาง
	(39.00)	(33.10)	(27.90)		
2. สภาพความเงียบสงบและความเป็นส่วนตัวของชุมชน	87	188	84	2.01	ปานกลาง
ลดลง อันเกิดจากการบุก抢งานนักท่องเที่ยว	(24.20)	(52.40)	(23.40)		
3. ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน	83	181	95	1.97	ปานกลาง
เสื่อมโทรมและถูกทำลาย	(23.10)	(50.40)	(26.50)		
4. เกิดปัญหาการพังทลายของ din ตามแหล่งท่องเที่ยว	73	126	160	1.76	ปานกลาง
	(20.30)	(35.10)	(44.60)		
5. เกิดความไม่สงบ เสียง เครื่องดื่ม	42	153	164	1.66	น้อย
	(11.70)	(42.60)	(45.70)		
6. เกิดปัญหาน้ำเสียภายในชุมชน	40	123	196	1.57	น้อย
	(11.10)	(34.30)	(54.60)		
7. เกิดการขาดแคลนน้ำภายในชุมชน	20	77	262	1.33	น้อย
	(5.60)	(21.40)	(73.00)		
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมทางลบ					1.77
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม					1.94
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของการรับรู้ทั้ง 4 ด้าน					2.10

ระดับการรับรู้	รับรู้ว่าผลที่เกิดขึ้นมีมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.35-3.00
	รับรู้ว่าผลที่เกิดขึ้นมีปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.34
	รับรู้ว่าผลที่เกิดขึ้นมีน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากผลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปในเกาะเกร็ด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด สรุปได้ดังนี้คือ

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ได้แก่

1.1 เกิดขยายมูลฝอยจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก
1.2 ป้ายบอกทิศทางและป้ายให้ข้อมูลต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวมีน้อยเกินไป ทำให้ไม่สะดวกในการท่องเที่ยวรอบเกาะ

1.3 ทางเดินในเส้นทางขับจ่ายซื้อสินค้าของที่ระลึกและเส้นทางปั่นจักรยานท่องเที่ยวรอบเกาะแคบเกินไป

1.4 จักรยานยนต์รับจ้างภายนอกมาในจำนวนมากขึ้น เสียงดังและเร็ว รวมถึงถนนคับแคบมาก ทำให้เกิดความลำบากเมื่อมีการส่วนกัน

1.5 นักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ไม่มีจิตสำนึกระม่ากพอดีก่อต่อการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว เช่น แต่งกายไม่เหมาะสม ในการเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสถานสถานที่ต่างๆ ภายนอกเกาะเกร็ด

1.6 เกิดความไม่สงบและไม่เป็นส่วนตัวมากขึ้น จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากและพลุกพล่าน

1.7 เกิดมิจฉาชีพที่แฝงมาในครอบของนักท่องเที่ยวมากขึ้น

1.8 มีสินค้าภายนอกเข้ามายากภายนอกเกาะเกร็ดมากขึ้น และแอบอ้างว่าเป็นสินค้าหรือของที่ระลึกจากท้องถิ่นเกาะเกร็ด

1.9 นักท่องเที่ยวมีการกระจายไม่ทั่วถึง ซึ่งจะอยู่ตามจุดใดจุดหนึ่งเพียงจุดเดียว เช่น ตามเส้นทางขับจ่ายซื้อของที่ระลึก โดยไม่ได้ท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

1.10 เรื่องข้ามฝั่งที่บริการในช่วงวันหยุดมีปริมาณน้อยเกินไป และใช้เวลาในการรอขึ้นเรือนานมาก

1.11 เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างแม่ค้า-พ่อค้าจากภายนอกกับแม่ค้า-พ่อค้าภายในชุมชนเกาะเกร็ด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

2.1 ควรมีถังขยะกระจายไปตามสถานที่ต่างๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น และสร้างจิตสำนึกรักในการทึ่งงดงามให้ลงถังขยะ

- 2.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ และเพิ่มจำนวนของป้ายบอกทิศทางหรือป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น
- 2.3 ควรมีการขยายถนนเพื่อการเดินทางและการรองรับการท่องเที่ยวที่สะดวกสบายขึ้น
- 2.4 หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนเกษตรไร้
- 2.5 ส่งเสริมและจัดอบรมการผลิตสินค้าของที่ระลึกหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนในรูปแบบใหม่ๆ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเกษตร
- 2.6 เพิ่มจำนวนเรือข้ามฟากให้บริการมากขึ้น และบริการตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวและประชาชนในการข้ามฟากได้สะดวกมากขึ้น
- 2.7 ควรมีบริการตู้กดเงินอัตโนมัติหรือตู้เอทีเอ็ม (ATM) ให้บริการประชาชนและนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
- 2.8 ควรจัดสร้างสะพานเพื่อข้ามผ่านแม่น้ำห่วงเกษตรกับภูมิภาค